NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nasjonalsosialisme

Utvalgte skrifter

NASJONALSOSIALISTNETTVERK
UTGIVELSE
2020

Machine Translated by Google

INNHOLDSFORTEGNELSE

Nasjonalsosialisme – En filosofisk vurdering……2 Hvit makt – Kapittel XV Nasjonalsosialisme ……8 In Hoc Signo Vinces……26 For mine legionærer – Kapittel VIII Demokrati mot nasjonen ….44 Den politiske soldaten – Del II og III……75

Nasjonalsosialisme – Det biologiske verdensbildet……89

Nasjonalsosialisme – En venstreorientert bevegelse…….....114

Machine Translated by Google

NASJONALSOSIALISME

EN FILOSOFISK VURDERING

Colin Jordan

Machine Translated by Google

Flere tiår etter det nasjonalsosialistiske Tysklands fysiske nederlag som utfallet av landets heroiske kamp mot den overveldende mengden menn og materiell som den bolsjevistisk-demokratiske alliansen hadde samlet mot det, gjenspeiler denne revurderingen gjenopplivingen av nasjonalsosialismen, som er et trekk ved dagens periode.

At trosbekjennelsen skulle leve videre og manifestere seg slik den gjør nå, etter å ha blitt utsatt for flere tiår med den største ærekrenkelseskampanjen verden noensinne har sett, er et bevis på dens fortsatte gyldighet og appell og dens verdighet for fremtiden. Den har overlevd krigens flammer og bakvaskelsens storm fordi, når krigen har gjort sitt verste og bakvaskelsen har nådd hele spekteret, forblir nasjonalsosialismen i siste instans synonymt med det høyere menneskets vilje til å overleve, dets instinkt for helse og styrke, og dets ønske om skjønnhet i livet; og så lenge det vil, det instinktet og det ønsket forblir på denne jorden, vil nasjonalsosialismens trosbekjennelse forbli uforgjengelig.

Bak og bak alle detaljene i den politiske gjennomføringen og tid og steds særegenheter, er nasjonalsosialismen, riktig forstått, ikke noe mindre enn en sinnsorientering, hvis dominerende impuls er å leve fullt ut, gjennom utvikling av ens potensialer og tilfredsstillelse av ens behov, under betingelser med naturlig konkurranse og utvalg, forsonet med samarbeid, innenfor folkets organiserte fellesskap.

I dette går røttene tilbake til Platons Hellas og hans oppfatning av et naturlig liv, som består i den fulle erkjennelsen av menneskets sanne natur gjennom den befordrende makten til regjeringen i hjemlandet.

Det gjenspeiler den romerske forestillingen om pliktoppfyllende borgerskap: forestillingen at det gode og edle liv består i stoisk tjeneste for staten.

Det gjenoppliver blodsfølelsene og fellesskapsfølelsen til de nordiske stammene i det tidlige Europa: følelsen av at mennesket i bunn og grunn er et medlem av folket, og at alle medlemmer av folket er tett knyttet sammen med gjensidige plikter og forpliktelser.

Nasjonalsosialismen griper på denne måten tilbake til de gamle, sunne, organiske livsverdiene i opprør mot hele tankestrukturen liberalisme og demokrati, med dens kontante forbindelse; dens overdrevne individualisme; dens syn på mennesket som et folkløst,

Machine Translated by Google

utskiftbar enhet av verdens befolkning; dens åndelige begrunnelse i en fordervet kristendom som omfavner en sykelig «humanitarisme», som alltid vil tolerere en større skade for å unngå en mindre; og dens falske påstand om at massens kunstig induserte og tallmessig bestemte ønsker er avgjørende kriterier.

Historien er en saga om sosialt forfall og fornyelse. Nasjonalsosialismen er det tjuende århundrets fornyelsesmiddel for den store degenerasjonen i moderne tid under den oppløsningsfulle, fornedrende og emaskulerende tankegangen og praksisen som oppsto med forstyrrelsen av den gamle middelalderske stabilitetsordenen av kapitalismens og den industrielle revolusjonens utviklende krefter; blomstret under laissez-faire-liberalismen på 1700- og 1800-tallet; nådde et klimaks under demokratiet på 1800- og 1900-tallet; og vil resultere i kommunismens verdenstriumf innen slutten av dette tjuende århundre med mindre nasjonalsosialismen kommer til makten i tide, over et tilstrekkelig område av kloden.

Nasjonalsosialisme er derfor uendelig mye mer enn et forbigående politisk opplegg. Det er en historisk tendens til gjenfødelse: vår tids renessansebevegelse, en bevegelse revolusjonær i omfang og ånd, som ikke søker kompromiss med den nåværende orden, dens skadelige praksis og dens falske verdier, men deres fullstendige erstatning.

Som sådan er den verdensomspennende og livsvid. Den er verdensomspennende ved at den i sin essens er gyldig og vital universelt, kun kvalifisert av det faktum at den er arisk i sin utstråling og tradisjon, og opprettholder og er avhengig av egenskaper som finnes par excellence hos det ariske folket.

Det er livsomfattende ved at det ikke er et aspekt av livet, men hele livet sett fra ett aspekt. Det er en sinnsholdning som kan uttrykkes i forhold til praktisk talt alt og ingenting. Nasjonalsosialismen står nådeløst imot enhver manifestasjon av dårlig helse, stygghet og degenerasjon i det kulturelle og åndelige, ikke mindre enn i de politiske og økonomiske sfærene. Faktisk utgjør det en livsstil. En mann kaller seg ikke nasjonalsosialist bare som en merkelapp for intellektuell støtte. Han er født med en tilbøyelighet til nasjonalsosialisme, hans sinn higer estetisk etter å skjelne og oppfylle et sunt livsmønster, og han ikke

Machine Translated by Google

bare tenker og føler, men handler som en nasjonalsosialist, hvis han virkelig og fullt og helt er en.

I sin helhetlige rekkevidde og tankegang er nasjonalsosialismen en filosofi og en tro. Den vurderer godt og vondt, rett og galt, som det som gagner eller skader folket; og i stedet for den sentimentale svakheten i det demokratiske sinnet, aksepterer den at målet helliger midlene, forutsatt at midlene ikke motsier målet.

Den setter en mening og et formål av kosmisk dimensjon til livet som en personlig oppfyllelse, innenfor folkets kontinuitet og utvikling, mellom spiring i livmoren ut av folkets blodslinje, og gravens metamorfose, med dens fysiske omfordeling til universet.

Det grunnleggende kriteriet og den primære verdien i nasjonalsosialismen, som alt annet springer ut fra, er, som Adolf Hitler tydelig gjør det i Mein Kampf, dens konsept om folket, sett på som menneskets essensielle miljø og faktisk dets forlengelse av personlighet.

Folkets betydning er først og fremst et rasesamfunns. Det er den etniske utvidelsen av familien. Mennesket er ikke en selvstendig enhet og et mål i seg selv, slik liberalismens og demokratiets vismenn hevder. Det tilhører sitt folk. Hans liv, som en del, er sammenvevd med helhetens liv, ikke bare nåtiden, men fortiden og fremtiden, for mens mennesker kommer og går, lever folket videre, kontinuerlig, evig, forutsatt at medlemmene utfører sin plikt overfor det. Ved å identifisere seg med sitt folk, forlenger mennesket seg dermed gjennom mangfoldet av sine forfedre og sine etterkommere, og oppnår dermed udødelighet.

Folket eksisterer i mindre og større former, alt fra familie, klan, stamme eller regionalt samfunn, derfra nasjonen og videre rasen. I moderne tid har oppfatningen av folket blitt for stor grad identifisert med nasjonene i de samtidige statene. Følelsen av slektskap og fellesskap, som med rette utvidet seg fra stammen og småriket til den moderne nasjonalstaten, har imidlertid blitt altfor konsentrert på dette nivået. De lavere og mindre, men like viktige, samfunnene innenfor nasjonalstaten har blitt forstyrret og fratatt vitalitet, mens utvidelsen av folkebevisstheten fra nasjonalstatsnivået til hele rasens nivå har blitt hemmet. Likevel må folkefølelsen, for å være sunn og sterk, strømme fra dens røtter gjennom det lokale og provinsielle.

Machine Translated by Google

fellesskap til rasens grenser, fordi delenes fulle sikkerhet og velstand bare kan finnes i helhetens.

I dag, og i fremtiden, må nasjonalsosialismen legemliggjøre denne essensielle utvidelsen av følelsen av slektskap og fellesskap utover grensene til den moderne nasjonalstaten og konvensjonell nasjonalisme, slik at nasjonalstaten blir en mellomliggende enhet i folkestrukturen, og dens nasjonalisme og rasisme blir integrert underordnet en nasjonalisme for hele rasen.

Samtidig må lokalsamfunnene gjenopplives, de provinsielle undernasjonene anerkjennes og respekteres, og folkeslag underlagt et uønsket, fremmed styre gis sin etniske frihet gjennom separasjon.

Nasjonalsosialismens tro på folket som en grunnleggende verdi og dens helhetlige syn resulterer, billedlig talt, i at man tenker med blodet i alle spørsmål.

Dette gir umiddelbart og uunngåelig opphav til definisjonen av statsborgerskap som et spørsmål om rase: bare de som er medlemmer av folket er medlemmer av nasjonen, og bare de som er medlemmer av nasjonen kan være statsborgere – for å parafrasere det fjerde av de tjuefem punktene i Adolf Hitlers NSDAP.

Det skaper også troen på at det er nødvendig ikke bare å bevare folkets rasemessige karakter, men også, gjennom eugeniske tiltak, å forbedre folkets kvalitet. Det er nasjonalsosialismens revolusjonære påstand at veien til reell fremgang ligger i å avle bedre mennesker.

Siden alle borgere er av samme rase, har de et transcendent slektskapsbånd som forener dem som blodsbrødre over alle seksjons- og klasseforskjeller og personlige forskjeller. Nasjonal enhet, dvs. samhold og selskapsliv i stedet for klassekampen mellom venstre og høyre, er et av de store sekundære prinsippene i nasjonalsosialismen. Alle yrker og sysler, alle slags personer og alle aktivitetsfelt, må integreres i samfunnets selskapsliv.

Den sosiale følelsen av enhet må finne praktisk uttrykk i, og i sin tur stimuleres av, en oppriktig og dyp bekymring for sosial og økonomisk rettferdighet. Bevissthet om slektskap og omsorg for folkets kollektive beste krever at enhver borger må ha like muligheter til å utvikle og utøve sine talenter og

Machine Translated by Google

stige i henhold til sine fortjenester; og at enhver borger må motta en rettferdig gjengjeldelse for sine tjenester til samfunnet, og selv den enkleste arbeider en forsikring om livets nødvendigheter.

Dermed kommer vi til det sosialistiske elementet i nasjonalsosialismen. Dette er ikke den marxistiske sosialismen med statlig eierskap av produksjons- og distribusjonsmidlene, som er maurhaugens økonomiske overstyre og er like kritikkverdig som den rovdyraktige individualismen i det kapitalistiske systemet, som er jungelens økonomiske understyre, eller anarki. I stedet er det folkesosialisme, eller reguleringen av privat foretak for rettferdig fordeling av dets frukter, under rettferdige forhold. Kapitalismens økonomiske urettferdigheter og sosiale onder har fostret marxismen, med dens skadelige form for offentlig kontroll over økonomien, og alternativet til begge deler ligger i nasjonalsosialismen.

Folkeidealet, som innebærer forsvar av rasen, nasjonens enhet og folkets velferd, fremmer nasjonalsosialismens prinsipp om lederskap og en elite i tjeneste for disse målene. Dens oppfatning av en naturlig orden er en som ikke bare foreskriver at menn er født i folket for et liv innenfor folket, men også at de har arvelige forskjeller i evnen til å tjene fellesskapet.

Følgelig må den overordnede lede den underordnede, for alles beste. De naturlige lederne må velges ut, etableres som en hierarkisk elite under en øverste leder, og gis myndighet til å utføre sine funksjoner.

I motsetning til liberalismen betrakter ikke nasjonalsosialismen statens dirigerende makt som noe essensielt undertrykkende, men snarere som en stor, gunstig makt til veiledning og voldgift, oppmuntring og beskyttelse. Den opprettholder diktatet: «Alt for folket og folket for alle.» Den sanksjonerer alle nødvendige midler, på alle felt, for å sikre at alle og alt i samfunnet er i harmoni med dette.

Den ser på den nasjonalsosialistiske regjeringens plikt som en representasjon av folkets vilje, ikke oppfattet som et forbigående innfall fra en demokratisk pøbel, men som samfunnets høyere interesse, sett i historisk perspektiv som en kontinuitet i et formål, som ikke bare omfatter nåtidens allmenne beste, men også fortidens arv og fremtidens behov.

Machine Translated by Google

HVIT KRAFT

KAPITTEL XV
NASJONALSOSIALISME

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Så langt har denne boken stort sett vært kritisk.
Nå er det på tide å presentere konstruktive planer for bygging og skapelse.

Jeg har lagt ned et år med forskning og hundrevis av sider med skriving i arbeidet med å hjelpe leseren å se og forstå at den vestlige sivilisasjonen bare er få år unna slutten for den romerske sivilisasjonen – glemselen – og at han personlig vil lide samme skjebne som millioner av mennesker som allerede har falt i hendene på de jødiske dødsfiendene av den vestlige sivilisasjonen – slaveri eller, mer sannsynlig, mord – med mindre vi på en eller annen måte kan finne viljen og visdommen til å slutte å flykte fra fienden og angripe ham med en hvit revolusjon!

Hvordan går man egentlig frem for å skape en revolusjon?
Skal vi alle gro skjegg, storme ut i gatene og begynne å rope, vifte med armene, kaste bomber og på annen måte oppføre oss som stereotypen «revolusjonære»? NEI! Selvfølgelig ikke. Revolusjonen vår er lagt helt og holdent for oss.

Hitler inspirerte, organiserte og gjennomførte en relativt fredelig revolusjon, en revolusjon som tok langt færre liv enn den amerikanske revolusjonen, og et ubetydelig antall liv sammenlignet med noen som noen gang ble gjennomført av de jødiske bolsjevikene.

Ikke bare det, men Hitlers revolusjon, slik han lovet i Mein Kampf, var 100 % «lovlig» – legitim – den formelt uttrykte viljen til flertallet av det tyske folket, sanksjonert av både Tysklands øverste utøvende embetsmann, von Hindenburg, og av den tyske «kongressen», Riksdagen. Hitler hadde mange muligheter til å gripe makten med makt, og kunne lett ha gjort det i 1931. Men Hitler mente at en revolusjon mot folkets vilje, en revolusjon som bare får makt med makt, ikke kunne vare lenge.

Hitler, som jeg gjør, mente at en leder er en fiende av sivilisasjonen med mindre han har folkets vilje bak seg.

Hvordan kan jeg da oppfordre til «revolusjon»? Hvordan kan jeg skrive av å «drepe og bli drept»? Er ikke selve essensen av revolusjonen vold?

Ikke nødvendigvis

Det kan være et element av vold, ja. Når du blir angrepet av en morder og står overfor valget mellom død eller håndtering

Machine Translated by Google

døden selv, da er vold den eneste muligheten. Og vestlig
Sivilisasjonen er virkelig under angrep av en fiende som regelmessig, som et spørsmål om politisk handling, dreper og massakrerer mer hensynsløst enn noen annen gruppe i historien.

Så vi må være voldelige nok til å sette en stopper for kommunistene fiendens drap og hensynsløs nok til å knuse hans makt.

I 1923, da de røde truet med å ta makten i Bayern, ba nasjonalistene, de konservative og general Ludendorf Hitler om å lede et «kupp» – et opprør – i München. Så kom den svekkelse
Lederne lurte ham i siste øyeblikk. «Kupet» ble knust og Hitler ble sendt i fengsel.
Men dette var ikke en revolusjon mot folkets vilje, noe hendelsene senere viste.
Men essensen av en ekte revolusjon er aldri BARE blodsutgytelse og omveltning.
I en ekte og varig revolusjon er vold og drap bare ett hensiktsmessig middel til å oppnå en radikal endring i

overordnet åndelig syn – den ytre manifestasjonen av en overordnet menneskelig vilje til å etablere en ny ordning av fysiske anliggender som er i samsvar med et indre ideal.

Autoriteten som utøves av de fleste av makthaverne i dag er uforfalsket tyranni, selv om det er hyklersk forkledd som «demokrati». Det er ikke den velvillige, intelligente autoriteten for å opprettholde orden og rettferdighet, etablert av grunnlovsfedrene til fordel for hvite menn.

Vår revolusjon må være solid basert på idealet om å ødelegge tyrannenes ulovlige makt, og gjenopprette en rettferdig samfunnsorden som er basert på en fast autoritet som kommer direkte fra vårt folk,
og gis fritt til en leder.

Tro det eller ei, det er nettopp det Adolf Hitler gjorde for Tyskland, og det vi må gjøre for Amerika.

Kort sagt, vår revolusjon må ikke bare ha hat og ødeleggelse av fienden som drivkraft og mål, men den må være gjennomsyret av en absolutt besluttsomhet om å etablere en rettferdig samfunnsorden der hvert menneske kan oppnå sitt maksimale potensial som en vellykket, lykkelig og produktiv del av vår store hvite rase.

Hva er en slik rettferdig samfunnsorden?

Det er ikke behov for denne forståelsen av det vitenskapelige
Prinsipper for vellykket gruppeliv blant de som er sunne

Machine Translated by Google

samfunn der naturlige instinkter er uhemmet. Dyr, for eksempel, har ordnede, vellykkede «samfunn» fordi naturen gir enhver sosial skapning alle instinktene den trenger for et vellykket gruppeliv.

Ulver, maur, bier – og aper – har for eksempel svært organiserte og gjennomgående sunne, ordnede samfunn.

Tidlige menn hadde sunne samfunn. Så tillot menneskets økende kontroll over naturen ham å unnslippe sitt naturlige miljø, omgi seg med kunstigheter og luksus helt til han ble dekadent og full av arrogant innbilskhet – en innbilskhet som i dag kalles «liberalisme».

Bare ved å gå tilbake til den enklere og mer primitive livssituasjonen i den tankeløse og usiviliserte dyreverdenen, og observere hvordan instinktene som Skaperen har gitt dem, virker,
kan vi få et glimt av undrene i det som også har blitt gitt oss – og som vi har kastet bort.

Naturen har skapt «raser» som den kan eksperimentere med og søke etter alltid bedre raser, akkurat som en god bonde gjør. Skaperen, som er en uendelig klokere bonde enn noe menneske, insisterer absolutt på renheten, helligheten – den BIOLOGISKE INTEGRITETEN til hver gruppe.

Men naturen, i likhet med en bonde som avler kyr, kan bare forbedre rasen ved å fremme avl av den bedre typen og eliminere den dårligere typen. Naturen utfører denne oppgaven med den beste
sterke instinkter vi er gitt: KJÆRLIGHET til våre egne, og HAT mot de som trenger seg inn – eller «utenforstående».

Disse to instinktene er like viktige: Kjærlighet er ikke «godt», mens hat er «ondt» – som er den idioten som er så høyt elsket av jøder, liberale, hippier, skeive og halvhjertede.

Kjærlighet er virkelig utrolig mektig og god når den er NATURLIG. KJÆRLIGHET, den naturlige, sunne typen, er virkelig det som får verden til å gå rundt, og er det vakreste, helligste mirakelet vi noen gang ser her på denne jorden.

MEN UTEN ET DØDELIG HAT TIL DET SOM
TRUER DET VI ELSKER, KJÆRLIGHET ER TOMT
ORD, ET SLAGSORD FOR HIPPIER, HEVLIGE OG FEIGINGER.

Machine Translated by Google

Jeg skulle gjerne skrevet mye mer om denne spesielle loven om sosialt liv, for som vi skal se, er BIOLOGISK INTEGRITET essensen, det aller viktigste i nasjonalsosialismen når den anvendes på det ariske samfunnet – og faktisk i ethvert sunt menneskelig samfunn som noen gang har eksistert.

Men det er rett og slett ikke plass i dette verket til en bok som kunne vært skrevet om dette emnet alene. Jeg kan bare oppsummere med å si at den første loven for all gruppeliv for sosiale skapninger er BIOLOGISK INTEGRITET; absolutt og kompromissløs lojalitet til ens egen rasegruppe basert på en total

fortærende kjærlighet, og absolutt, kompromissløst hat mot alle utenforstående som trenger seg inn og truer med å blande genene deres med genene til kvinnene i ens egen gruppe.

Den daglige måten denne loven manifesteres på er kjærlighet til sin egen art og hat mot aggressive inntrengere (som er grunnen til at de fleste friske hvite har en slik instinktiv avsky for «negre», jøder og andre «romvesener»).

Den nest viktigste loven er territoriumloven.

For eksempel vil ti eller tjue hanner av den lille tropiske fisken kalt «sverdhalefisk» hver stake ut en del av et akvarium så snart de plasseres i det, og de vil angripe enhver inntrenging av en annen hann.

Hvis hunner blir satt inn i akvariet, vil hannene slåss om dem, som forventet. Men vitenskapens overraskelse var at sex ikke er det sterkeste motivet i disse små fiskenes liv.

Hvis du begynner å kjøle ned vannet i akvariet deres, kan du nå et punkt der vannet er så kaldt at hannene ikke lenger bryr seg mye når du introduserer hunnene. Når vannet blir så
Så kalde som de nesten ville drepe den lille fisken, bryr de seg ikke om hunnene i det hele tatt. Men selv når de er på nippet til å fryse i hjel, vil de fortsatt komme ut for å forsvare sitt TERRITORIUM – sin private eiendom!

Nasjonalsosialismen er blant annet basert på dette konseptet om privat eiendom. Territoriumsloven kommer ut som «nasjonalisme» og privat eiendom i det menneskelige samfunn.

I hele dyreriket velges aldri lederen ved avstemning, men alltid gjennom det naturlige utvalget som naturen har etablert som den eneste sikre metoden for å sikre at gruppen ledes av de beste.

Machine Translated by Google

– kamp. Dette har jeg kalt LEDERSKAPSloven.

Når hvert medlem av et dyresamfunn lærer seg sin plass i den naturlige biologiske ordenen av seighet, visdom og kløkt, slår hvert medlem seg til ro i sin egen nisje, og gruppen er relativt fredelig og ordentlig. Først når unge hanner begynner å modnes og må kjempe seg opp eller ned på rangstigen, er det alvorlige kamper. Og så snart hver hann lærer hvem han kan piske, og hvem som kan piske ham, slår han seg til ro og lever fredelig og tilfreds på den plassen han har funnet for seg selv.

Dermed etableres to av de grunnleggende prinsippene eller lovene for alt gruppeliv – LEDERSKAP av de beste, og et naturlig hierarki eller en lederskala for alle de andre medlemmene i gruppen – STATUS.

Til slutt slår en studie av dyreverdenen fast at hunner holder seg utenfor hannenes anliggender, og spesialiserer seg på å produsere og oppdra ungene ved å organisere sunne familier. For å oppsummere: Det finnes fem grunnleggende lover for alt gruppeliv, som jeg har kalt «STAMMENS LOVER»;

(1) Loven om BIOLOGISK INTEGRITET (kjærlighet inni, hat utenpå);

(2) TERRITORIUMSloven (privat eiendom);

(3) Lederskapets lov (av de beste);

(4) STATUS-loven (eller den naturlige plassen til hvert individ i en gruppe); og

(5) MORSKAP for kvinner.

Med disse naturlige prinsippene i drift, slik de er i hele de sosiale dyrenes verden, er det en relativ fred og orden i gruppen.

Det er bare når gruppen på en eller annen måte blir tvunget inn i unaturlige forhold at de gudgitte instinktene til å adlyde disse jernhårde naturlovene svikter.

Når du vurderer alt dette i ditt eget sinn, tenk på det tilsynelatende «sprøtt» mønster av ungdomskriminalitet. Vi har sønnene og

Machine Translated by Google

døtre av noen av de mest «fordelaktige» og velstående menneskene som plutselig ser ut til å bli gale, banker opp gamle folk, river ting i stykker uten mening, tar giftige stoffer og blir arrogante, antisosiale kriminelle. Samtidig ser vi at barna til noen av de fattigste gruppene i samfunnet vårt nesten ikke produserer noen kriminelle i det hele tatt.

Inntil ganske nylig, for eksempel, var unge kinesere aldri kriminelle (og de har fortsatt en langt lavere kriminellhetsrate enn andre grupper). De unge i tett sammensveisede, selv om de er svært fattige, grupper er ofte uberørt av den moderne galskapen rundt ungdomskriminalitet.

Hvorfor er det slik? Hvorfor skulle en velstående ung gutt eller jente bli en tyv, en vandal og være voldsomt antisosial til tross for alle tenkelige fordeler, mens barna til noen av de fattigste menneskene i Amerika er veltilpassede og konstruktive?

Svaret er at barn som oppdras i en gruppe som har klart å opprettholde et visst skinn av lovene for naturlig gruppeliv («Stammens lover»), som føler at de er lojale
medlemmer av en gruppe, en «stamme», at de «tilhører» noe eller noen som er verdifulle, og som derfor har en forståelse av de fem grunnleggende lovene for alt gruppeliv, ikke er frustrerte, ikke fortapte og ikke tømme.

Jødene, med sin spredning av liberalisme og kommunisme, har bevisst og vitenskapelig gått i gang med å utslette fra vårt folks sjeler all erindring om de hellige «stammelovene», som alene kan gjøre en gruppe mennesker sunne, lykkelige og fredelig.

Intet menneske kan leve i fred og produktiv lykke
UTENFOR en slags "STAMME" som han er en del av
UTROLIG LOJAL og som igjen STØTTER HAM
ÅNDELIG.

Jødene har spredt den ubeskrivelig destruktive ideen om «universalisme», «én-verden-isme» – én mobb av raseløse, statsløse og atomiserte individer – som menneskehetens høyeste idé. Selv de konservative har blitt luret til å gi leppetjeneste til denne samme unaturlige, fragmenterte, superindividualistiske, JØDISKE samfunnssykdommen.

Machine Translated by Google

Jødene forteller oss at loven om BIOLOGISK INTEGRITET (kjærlighet inni, hat utenpå) er «rasisme» – tidenes «ultimate ondskap»! Vi får høre at hvis vi ikke elsker gule menn, svarte menn – og spesielt jøder – like mye som vårt eget folk, da er vi onde, perverse og dømte – vi er «rasister». Millioner av ynkelige hvite idioter tror på den jødiske løgnen!

Vi får høre at TERRITORIUMSloven (privat eiendom) er en UNaturlig grådighet, og at anstendige menn må ønske å dele alt og ikke ha noe ønske om sin egen private eiendom. De kaller dette «marxistisk sosialisme», «kommunisme» og diverse andre navn som indikerer en bekymring for «samfunn» og «fellesskap» – men alle treffer de kjernen av den mektigste og eneste motivasjonen i levende vesener til å bygge, skape og produsere. Flere millioner tror på disse jødiske løgnerne.

Jødene forteller oss at LEDERSKAPSloven (de bestes styre) er «diktatur» og at vi må strebe etter «demokrati» (pøbelstyre): Millioner av hvite ariere har blitt sugd inn i
å tro på denne sirenesangen om «demokrati», helt til mobber av menneskelig søppel nå terroriserer hele nasjonen vår.

Jødene forteller oss at STATUS-loven (den
etablering av den naturlige evneordenen til hver person på sin rette plass) er "klasseutnyttelse" og at samfunnets naturlige ledere – de som har vært vellykkede – må knuses og myrdes av de som ikke har det. Hele nasjoner fulle av gode hvite ariere har blitt sugd inn i denne avskyelige jødiske metoden for å splitte og erobre vårt folk gjennom klassekrig.

Til slutt blir vi fortalt av disse alltid elskende jødene at kvinners spesialisering i barneoppdragelse er en bestialsk slaveri av våre kvinner, at kvinner er ment å være dommere, lokomotivførere, offiserer og bedriftsledere. Resultatet er selvfølgelig den økende ødeleggelsen av den hellige og vakre institusjonen for alle sunne sivilisasjoner, morsrollen, og med det hjemmet og familien. Hele vår vestlige verden har falt for dette "demokratiske" jødiske svindelforsøket, som har gjort kvinner til de mest ynkelige ofrene for den jødiske sykdommen. Millioner av "moderne" kvinner er håpløst fortapt, frustrerte og fullstendig elendige, selv mens de skriker om flere "rettigheter" gjennom høyttalere og ...

Machine Translated by Google

marsjerer rundt i helvetesfremkallende, militante, politiske organisasjoner. I mellomtiden er millioner av familier uten varme, fantastiske mødre, og hjemmene blir mer som luksuriøse fengsler enn miraklene av kjærlighet og varme som var hjemmene for et århundre siden.

Har du noen gang lurt på hvorfor så mange ungdomskriminelle samles i gjenger? I årevis, som folk flest, antok jeg at dette var en unaturlig perversitet hos «slemme» gutter, fordi jeg ble oppdratt i en slags borgerlig «kokong», uten å vite lite om livets brutale realiteter.

Men når man først forstår lovene for sosialt liv for alle skapninger – menneskets behov for å leve etter «stammens lover» – «gjeng» blir mer forståelig.

Det viser at barna våre i det minste fortsatt har sunne instinkter, selv om den ytre manifestasjonen av disse instinktene er ondsinnet og antisosial som et resultat av de unaturlige forholdene som pålegges barna av deres fullstendig usunne bymiljø.

Legg merke til at gjengens aller første kjennetegn er «eksklusivitet». De holder fanatisk sammen. Angrip én, og de angriper deg alle. Tuller du med en av gjengens kvinner, er du død. De er lidenskapelig lojale mot hverandre. Og de hater utenforstående og angripere enda mer lidenskapelig.

De har gjenopptatt naturens hellige lover om BIOLOGISK INTEGRITET, av gruppelojalitet, selv om de ikke vet hvorfor.

Legg merke til at det neste en gjeng gjør er å stake ut et «territorium» – et territorium. Ve den som krenker dette «territoriet» – krenker gjengens «private eiendom»! Kunne noe mer åpenbart eksemplifisere TERRITORIUMSloven?

Gjengen ledes aldri av «demokratiske» valg, men av de tøffeste, de beste (etter gjengens standarder). Her er et klassisk eksempel på LEDERSKAPETS lov.

Observer hvordan hvert av medlemmene i en gjeng er fullstendig bevisst på sin egen nøyaktige plass i gjengen – hvem som er over ham, og hvem som er under ham. La hvem som helst prøve å komme seg opp på ham, og han blir knust. La ham Prøv å gå et hakk opp, så knuser fyren over ham. Her er STATUS-loven – akkurat som i naturen.

Og til slutt, observer kvinnene i en gjeng. Gir de noen

Machine Translated by Google

Ordre til lederen? Nei! Raser de rundt og krever «rettigheter»? Helt i helvete ikke! De oppfører seg som hunner i resten av dyreverdenen og prøver ikke å oppføre seg som hanner. De ærer seg i rollene sine som hunner, som å «tilhøre» og stolt hjelpe en mektig hann. Og dette er nettopp hunnenes rolle i sunne og lykkelige samfunn.

(Det er interessant å merke seg at de jødiske freudianske psykiater-falskerne blir tvunget til å vende tilbake til gruppens lover, stammens lover – for å utføre «kurer» av narkomane og alkoholikere. De danne en gruppe og deres sterke lojalitetsinstinkter til den gruppen kan noen ganger overvinne ensomme, individuelle svakheter)

De svarte gjør også det samme i sin blinde og dumme kamp, de danner instinktivt svarte lojaliteter, roper «svart makt» og kaller hverandre «sjelbrødre».

Til tross for den mest ekstreme fattigdommen på Lower East Side i New York City i de første årene av jødisk innvandring, holdt selv disse ynkelige svermene av jødisk avfall fra Europa seg sammen med en så fanatisk gruppelojalitet og adlød alle «stammens lover» at det nesten ikke var noen kriminalitet og ingen forbrytelse mot hverandre blant dem. Faktisk er gruppelojaliteten til disse jødene kanskje den mest fantastiske i verdenshistorien. Den har drevet dem til nærmest herredømme over hele verden – ikke fordi de er modigere, jobber hardere, er mer intelligente eller mer verdige enn resten av oss – men fordi de overholder de grunnleggende naturlovene og opprettholder gruppelojalitet. Mens alle vi andre har falt for deres råtne «én verden»-, «vi-er-alle-brødre»-søppel, som oppløser samfunnet vårt, opprettholder jødene samfunnet sitt med en gruppelojalitet som historien aldri har sett før, og dermed går de fra en triumf til en annen.

Ikke før Adolf Hitler for femti år siden intuitivt begynte å se alt dette som et nytt verdensbilde, nasjonalsosialismens Weltanschauung, fikk ikke-jøder sin første innsikt i den fremvoksende Vitenskapen om menneskelig gruppeliv. Det vi har gjort instinktivt i århundrer, og som jødene fortsatt gjør instinktivt, begynte Adolf Hitler å se og forstå intuitivt.

Kjernen i nasjonalsosialismen er rasisme, som, enklest sagt, rett og slett er troen på at mennesker er forskjellige i fortreffelighet.

Machine Translated by Google

av rase nøyaktig den samme som alle andre levende ting, og at den hvite mann så langt er den fineste rasen som har dukket opp, mens de svarte er de laveste. Og, som leseren vil huske, er dette den aller første loven om gruppeliv, «BIOLOGISK INTEGRITET» som jeg har betegnet den.

I motsetning til jødenes (og de «konservatives») avskyelige løgner ble privat eiendom kraftig beskyttet av Adolf Hitler. Krupp og de andre store eller små eiendomseierne og forretningsmennene tapte aldri en krone under Hitler, og det gjorde heller ikke de tyske prinsene. (En gang i tiden ønsket rabiate «venstreorienterte» i partiet hans å fordrive de tyske prinsene, og Hitler måtte slå ned en ...)
mytteri i egne rekker for å beskytte eiendomsretten sin, noe han gjorde. Hitler var nasjonalist, en tilhenger av territorium, privat eiendom.

Det er vel unødvendig å påpeke at Hitler ga folket sitt LEDERSKAP – ikke pene ord eller demagogi, og de elsket ham for det. De fulgte ham kjærlig og villig, slik medlemmene av alle lykkelige, vellykkede og sunne sosiale grupper gjør.

Det var fred og orden blant Hitlers folk, fordi han lærte at en mann fortjente og måtte få like mye respekt for å være en god grøftegraver (hvis det var grensen for hans evne til å tjene sitt folk) som mannen som var i stand til å oppfinne en ny og fantastisk maskin, eller være en politisk leder.

Hver person i Hitlers Tyskland ble hedret for sin egen plass i samfunnet, forutsatt at han fylte den etter beste evne. De ble ikke i all evighet (slik vårt folk blir av jødene) provosert til å kreve
jobber bare som presidenter, styreledere og ledere når noen mennesker ikke er født med disse spesielle talentene.

Å mislykkes med det man kunne gjort, samtidig som man skaper kaos og sikter mot det man ikke kan gjøre, er å forstyrre et ordentlig og lykkelig samfunn, for ikke å snakke om å håpløst frustrere individet som nekter å gjøre det. anerkjenne sin naturlige plass i verden.

Dermed anerkjente Hitlers stat STATUS-loven. Hver mann ble hedret for det han lojalt og med sin beste innsats gjorde, uavhengig av om han var bonde, kriger, arbeider, fabrikkarbeider eller hva som helst.

Til slutt sørget Hitler for at kvinner fikk tilbake sin stilling.

Machine Translated by Google

eldgammel fødselsrett og æret som koner, og produsenter av lykkelige, sunne hjem – som opphavsmenn til gode mennesker.

Løgnene om Hitler-tiden er nå så enorme og mektige at det er nesten umulig å tvile på dem. Men hvis du møter en ærlig og modig tysker som levde gjennom disse store tidene (og han er villig til å snakke til tross for terroren som herjer i dag for de som tør å fortelle sannheten), vil du lære at det tyske folket fant ut hva godt lederskap og en naturlig ... er.

En sunn tilstand er som under Hitler.

For å forhindre at den kunnskapen og den naturlige samfunnets tilstand spredte seg (og dermed ødela jødedommens parasittiske eksistens), provoserte disse jødiske djevlene resten av oss til å gå og slakte og knuse dette mirakelet av hvit arisk renessanse.

Men naturloven kan ikke knuses, like lite som du kan «knuse» det faktum at to pluss to er lik fire. Du kan terrorisere folk fra å si det og få dem alle til å gjenta «to pluss to er».

sytten" – men to og to er fortsatt fire, og det vil alltid være noen med mot og visdom, før eller siden, til å slå ned på terroristene og løgnerne for å bekrefte sannheten.

Dette skjer allerede over hele verden.

De unge «gjengene» jeg har nevnt er bare ett tegn på hva som egentlig skjer. Folk vil finne tilbake til de naturlige «stammelovene».

Det Hitler ga verden, som nasjonalsosialisme, er på en måte bare en moderne form for den eldgamle, naturlige «stammeloven», resepten for lykkelig og sunt gruppeliv gitt av Den store ånd til alle levende vesener, inkludert mennesket.

Nasjonalsosialisme er verken mer eller mindre enn NATURORDEN (et navn som på noen måter ville være mer beskrivende for virkeligheten enn «nasjonalsosialisme»). Hitler måtte utforme navnet på bevegelsen sin for å lykkes i en spesifikk politisk situasjon, og ble derfor tvunget til å bruke navn og begreper som ville oppnå hans mål. I Tyskland var det millioner av tyskere som så på seg selv som «sosialister» –

men var i jødenes manipulerende klør. I stedet for å kjempe flere slag enn han måtte, sa Hitler i praksis til disse millionene: «Hvis dere må være 'sosialister', la oss ikke være jødiske»

Machine Translated by Google

«Sosialister» – marxister – la oss være «NASJONALSOSIALISTENE», som betyr et nasjonalt samfunn. La oss være «sosialister» for Tyskland, ikke for jødene.

Og det virket! Millioner og atter millioner av gode menn og kvinner som hadde blitt forført til kommunismen av jødene, ble vunnet tilbake til sitt eget folk og den naturlige ordenen av et sunt gruppeliv ved hjelp av Hitlers metoder.

Utover de grunnleggende elementene i naturlig orden, som jeg har fremsatt ovenfor, nasjonalsosialismen legemliggjør noe langt høyere og edlere enn bare et sett med regler eller prinsipper.
Nasjonalsosialisme, som FILOSOFI, legemliggjør den evige trangen som finnes i alle levende ting – ja, i hele skapelsen – mot et høyere eksistensnivå – mot perfeksjon – mot Gud.

Denne «aristokratiske» ideen om nasjonalsosialisme – ideen om en konstant streben i hele naturen mot høyere og høyere, mer og mer kompleks og mer og mer perfekt eksistens – er det metafysiske, overnaturlige aspektet ved vårt ideal.

Med andre ord er begreper om sosial rettferdighet og naturlig orden organer og nerver i nasjonalsosialismen, men dens PERSONLIGHET, dens "religiøse" aspekt – det som løfter den over enhver strengt politisk filosofi – dens tilbedende holdning til naturen og en religiøs kjærlighet til de store gavene fra en ukjent Skaper.

Kristendommen, for eksempel, er noe langt høyere enn dens ritualer, ordene i bønnene eller noen av dens trosbekjennelser. Det er en ÅNDELIG STREBING mot den troendes idealer om åndelig perfeksjon.
Nasjonalsosialisme er den samme typen streben mot stadig høyere og høyere nivåer her på denne jorden, mens kristendommen streber mot et fremtidig og senere liv som ikke er av denne jorden.

For den vanlige «soldaten» i vår «hær», som bygger og kjemper for naturlig orden – nasjonalsosialisme – er det tilstrekkelig at de respekterer og adlyder lovene og doktrinene som er etablert av de høye idealene i vår filosofi, kun med en instinktiv kjærlighet til disse idealene, kanskje ikke med fullstendig forståelse av de høyeste formene for vår filosofi.

Men akkurat som de største kristne lederne har vært de som ikke var opptatt av detaljer og regler, men snarere de som var «Gud».

Machine Translated by Google

«beruset» av religionens høyeste idealer, må lederne blant vår nasjonalsosialistiske elite dele denne fundamentalt religiøse tilnærmingen. For dem må den sanne betydningen av vår raselære være en del av deres idealistiske «streben mot Gud».

Gjennom fullstendig identifikasjon av oss selv med vår store rase, ta del i dens tidligere og fremtidige herligheter. Når vi på noen måte bidrar, spesielt ved selvoppofrelse for å hjelpe vår rase på veien mot en høyere eksistens, strekker vi oss mot Gud – Skaperen av Mesterrasen.

Kort sagt, mens nasjonalsosialismens mekanikk og regler, slik de er kodifisert og fremsatt her, er tilstrekkelige for de fleste av oss, for de få idealistene som er klare og villige til å ofre sine egne liv for sitt folks sak, må nasjonalsosialismen være et svært reelt religiøst ideal – en streben mot Gud. Nasjonalsosialismen er den eneste bevegelsen som har oppnådd tilstrekkelig selverkjennelse og innsikt til å kunne forstå denne bevegelsen bort fra liberal kunstighet og kortsynthet og mot naturens evige visdom. Vår fullstendige tro på rase, vår insistering på naturlovene i samfunnet, økonomien og alle andre felt av menneskelig aktivitet, er i alle tilfeller den bevisste, vitenskapelige anvendelsen av naturens jernlover, i stedet for innbilske og kortsiktige forvrengninger av lover, slik de fremsettes av de arrogante, peanøtthjernede liberalistene og marxistene.

Våre liberale og marxistiske motstandere er like blinde for hva de gjør. Men i alle tilfeller vil det vise seg at de i bunn og grunn er hatere av naturlovene, innbilske, uoppdagede «intellektuelle» som er ofre for selvinntrykkene om at «litt kunnskap» er «en farlig ting». Fordi de har funnet ut at de kan lære en Kongo-neger å resitere poesi eller til og med oppføre seg som en advokat eller en lege, blir de oppblåst over sin evne til å vri naturen rundt slik det passer dem, og innbiller seg at de kan lage selvopptatte, vestlige hvite menn ut av en hvilken som helst hottentott. Det faktum at naturen allerede har gjort negeren til det han er, og ingen menneskelig kraft kan lage en «silkepung av en purkes øre», nekter de rett og slett å erkjenne.

Nasjonalsosialisme er den destillerte essensen av kjærlighet til og respekt for naturen, og det kjærlige, bevisste og vitenskapelige

Machine Translated by Google

anvendelse av naturens evige, rettferdige og vakre lover på hvert øyeblikk av menneskets eksistens. Samtidig erkjenner nasjonalsosialismen menneskets behov for en høyere kultur enn de tankeløse dyrene i jungelen, og løfter der anvendelsen av naturloven fra den nakne konkurransen om tenner og hoggtenner i dyreverdenen, for eksempel, til regulert og ordnet konkurranse under rettferdige regler.

Motstanderne våre ønsker å eliminere konkurransen fullstendig – en en helt unaturlig idé.

Nasjonalsosialismen insisterer på at mennesket kan foredle og berike anvendelsen av livets naturlover til menneskets beste, men insisterer også på at mennesket ikke kan unnslippe eller trosse naturloven. Mellom tilstandene sosial helse («nasjonalsosialisme» eller naturlig orden) og sosial sykdom (jødisk marxisme) ligger «ingenmannsland» av intethet – stedet der mennesker verken er døde eller egentlig er i live.

Demokrati, «liberalisme» og «konservatisme» er rene, uforfalskede tilstander av intethet. De har ingen grunnleggende, fundamental livssyn, ingen forståelse, ingen livskraft dypt inne i seg. De er fancy triks med pene ord og uttrykk, som ikke betyr noe i det hele tatt. De fører bare til kaos og forbereder veien for jødene og deres forbannede, unaturlige kommunisme.

Den eneste måten vi noen gang kan sette en stopper for dette jødiske svindelspillet og erobre vårt folks sinn og hjerter, er å gjenopprette vårt folks naturlige orden – stammens lover – som alene vil gi oss styrken og viljen til å gjenoppta den naturlige, biologiske overlegenheten til vår hvite rase, og dermed redde den vestlige sivilisasjonen.

Ødelegg de samholdende kreftene i naturlig orden i enhver gruppe, og den gruppen vil bli kaotisk, håpløs, frustrert, fortapt, tom, ondskapsfull og til slutt hjelpeløs overfor enhver annen gruppe som er samlet. og adlyder stammens lover.

Det er derfor de svarte, i så mange tilfeller, skremmer hele byer. De holder sammen. Treffer du én, brøler en million svarte mot deg. Derfor tør politiet ofte ikke lenger arrestere dem, selv ikke for mest skandaløse lovbrudd.

Og jødene er enda mektigere blant oss, for det samme

Machine Translated by Google

grunn. De holder sammen.

Ved å legge stammens lover til raselovene som vi undersøkte tidligere i kapittel IX, kan vi syntetisere en ny lov i det moderne samfunnet: loven om gruppedominans.

I en naturtilstand vil den dyre- eller primitive menneskegruppen som er biologisk overlegen, gruppen som består av de beste individene, som bærer de beste genene og kromosomene, dominere alle underlegne grupper, fordi alle grupper i naturen (overlegne eller underlegne) adlyder stammens lover likt.

Dermed er den eneste faktoren som opererer konkurransedyktig i dyreverdenen biologisk fortreffelighet i avl. Men vitenskapelige innretninger, luksus og jødisk «liberalisme» har i så stor grad ødelagt
den moderne, siviliserte hvite mannens evne til å føle og adlyde naturens «stammelover» at han har mistet sin gruppesamhørighet; han har blitt «løsrevet» som et sosialt dyr; han er fragmentert og atomisert
til millioner av isolerte individer og hundretusenvis av egoistiske «pressgrupper», klasser osv. Denne nesten fullstendige fragmenteringen av den store «stammen» av hvite menn har redusert oss til avmakt, som gruppe.

Loven om GRUPPEDOMINASJON blant menn er regelen om at enhver gruppe som fanatisk følger stammens naturlover, vil være i stand til å dominere enhver gruppe som ikke adlyder disse lovene, uansett hvor underlegen «stammen» som adlyder lovene måtte være.

Dette er grunnen til at negre og jøder hersker over den hvite mannen i Amerika som er bygget og eid av hvite menn. Dette er grunnen til at vi lider under «minoritets»-tyranni. Enhver organisert minoritet av avskum og menneskelige ... søppel har makt – mens det store hvite, ikke-jødiske flertallet er en viltvoksende, hjelpeløs, lammet kjempe.

Målet med vår nasjonalsosialistiske revolusjon er derfor å gjenopprette stammens lover for vårt folk, for å muliggjøre deres naturlige biologiske overlegenhet i avl igjen, slik at den hvite mann får herredømme over det han bygde opp og burde dominere.

Dette er akkurat hva Hitler og nasjonalsosialismen gjorde i Tyskland for millioner og atter millioner av fragmenterte, atomiserte mennesker som var sunket ned i dypet av håpløshet og kaos.

Hitler oppnådde ikke en slik forbløffende suksess med folket sitt

Machine Translated by Google

fordi han var en «tøffing», fordi han arrangerte store, spennende demonstrasjoner, fordi tyskerne er naturlige «dyr», og heller ikke noen av de andre grunnene som ble fremsatt av de løgnaktige jødene og deres tullete liberale og konservative allierte.

Grunnen til at Hitler var i stand til å utføre et sosialt mirakel i Tyskland, var fordi Hitler intuitivt forsto alt jeg har skrevet og gjenopprettet sitt folk til NATURLIG SAMFUNNSORDEN.

Hitler lærte folket sitt å slutte å hate hverandre som isolerte, ensomme og skremte individer, og ga dem tilbake den hellige følelsen av nasjonalitet, av «stamme»; ja, av ekte brorskap (ikke
(den kunstige typen som selges av jødene). (Det er ingenting galt og alt er riktig med «brorskap» med ditt eget folk. Det er når jødene på en listig og falsk måte prøver å utvide «brorskap» for å trekke hetten over «broren» og prøve å gjøre oss til «brødre» med zuluer, pygmeer, kinesere, buskmenn og jøder, at «brorskap» blir et synonym for rasekatastrofe, slik det har blitt.)

Hitler ga sitt folk den samme offerånden av varm kjærlighet for ens familie og ens folk (som er en stor «familie»), som forener og velsigner enhver naturlig sosial gruppe av skapninger i
opprettelse.

Som jeg har påpekt mange ganger, kan ingen mann leve lykkelig, vellykket og produktivt som et ensomt, bittert individ i krig med alle sine medmennesker. Hver og en av oss har et dypt behov for varmen og kjærligheten fra sin gruppe, fra de som er i sin biologiske familie av mennesker. Det moderne mennesket har mistet denne følelsen av gruppevarme, lojalitet og kjærlighet, og resultatet er kaoset og den åndelige tomheten vi ser rundt oss i dette oppløsningsfulle vestlige samfunnet.

Redselene som er skildret i det første kapittelet i denne boken er et direkte resultat av Amerikas nesten totale ulydighet mot stammens lover. Disse redslene ville fortsette, selv om alle jødene og
Negre skulle forsvinne over natten, med mindre vi gjenoppretter den NATURLIGE ORDEN, «stammens lover», for vårt folk, slik Hitler gjorde.

Vår revolusjon er derfor ikke materiell og fysisk, men en
radikal åndelig forandring i vårt folks følelser:

Elimineringen av egoistisk atomisme og grådig, snever «individualisme»; enten det kalles «liberalisme»,

Machine Translated by Google

«konservatisme», eller «demokrati», og gjenopprettelsen i hjertene til vestlige hvite menn av de dypt tilfredsstillende følelsene av kjærlighet til vår egen art. Denne kjærligheten til ens gruppe manifesterer seg i viljen til å ofre og gi for ens familie – og den større familien av ens rase.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Langvarig suksess i noen menneskelig bestrebelse er aldri et resultat av blind flaks. Oppnåelsen av et klart definert mål, enten det er handlingen å gå fra punkt "X" til punkt "Y", byggingen av et hus eller organisering av en bedrift, er alltid et produkt av tre ting:

1. Den intellektuelle evnen til å oppfatte problemet som er involvert, motstanden som må forventes, og den beste måten å overvinne denne motstanden for å nå målet.

2. Viljen og besluttsomheten til å gjøre hva som helst som måtte være nødvendig for å nå det ønskede målet, uavhengig av motstand.

3. De fysiske midlene, styrken og motet til å håndheve og gjennomføre planen eller kampen som er unnfanget av sinnet og bestemt av viljen.

Hvis noen av disse tre elementene mangler i ens formål, vil det mislykkes er det uunngåelige, forutsigbare resultatet.

En mann som er for dum til å forstå de ulike faktorene som er involvert i forsøket på å gå fra punkt «X» til punkt «Y», hvor stien mellom oss er en jungel infisert med slanger, farlige rovdyr og feber, og som ikke klarer å bevæpne seg med våpen og kart, medisiner og annet utstyr, vil aldri komme frem til «Y» uansett hvor iherdig besluttsomhet eller hvor sterke muskler han har. En annen mann som forsøker seg på den samme reisen, selv om han tydelig oppfatter farene og forbereder seg på dem, og selv om han har sterke muskler, vil likevel ikke nå «Y» hvis han er så ubesluttsom og svak i viljen at han ikke holder ut i kampen og nådeløst bruker all nødvendig makt for å ...

knuse og ødelegge kreftene som motsetter seg ham. Og en tredje mann som har intellektet til å oppfatte farene og forberede seg på dem, og viljen og besluttsomheten til å kjempe seg gjennom, selv med den største heltemot, men som er skrøpelig i kroppen og så fysisk

Machine Translated by Google

svak at han ikke kan utføre sitt sinns befalinger, og hans vilje kan ikke annet enn å bukke under for de sterkere motstanderne han vil møte.

Det er med sivilisasjoner som det er med individuelle menneskers kamper. Dusinvis av store sivilisasjoner har gått under på grunn av svikt i ett eller flere av disse tre elementene, som er nødvendige i kampen for å overleve.

Ville samfunn går vanligvis til grunne, ikke så mye på grunn av mangel på energisk vilje eller mangel på fysisk styrke, som på grunn av manglende evne til å oppfatte den virkelige situasjonen. De drukner i overtro og snubler i uvitenhetens mørke, og blir overveldet av de fysiske kreftene fra voldsomme naturhendelser, katastrofer og sykdommer som mer siviliserte samfunn har lært å håndtere.

overvinne.

På den annen side går sivilisasjoner, til tross for alle sine intellektuelle prestasjoner og vitenskaper, oftest under på grunn av viljesvikt, minkingen av den brutale og hensynsløse trang til overlevelse og dominans som opprinnelig skapte samfunnet. De blir «humanitære», egoistiske og myke. De blir fysisk svake og avhengige av betalte hærer og politi for å kjempe.

Forfedrenes kampånd, ære, selvoppofrelse og heltemot viker for en voksende kjærlighet til letthet, luksus og feighet forkledd som «humanitarisme».

Når en sivilisasjon når dette forfallsstadiet, kan bare en svært sjelden historisk hendelse stoppe samfunnets endelige kollaps, ettersom forfallet blir mer tydelig for hver dag som går. Bare når det døende samfunnet fortsatt har nok livsenergi til å produsere en åndelig kjempe, et guddommelig tilbakeblikk på folkets eldgamle heltemot, som er i stand til å sjokkere og drive sivilisasjonen ut av sin naturlige ...

historisk natt med søvn og død, til tross for den selvmordstruede motstanden fra de døende folkeslagene som bare lengter etter «fred» og dødens søvn, kan et samfunn igjen reise seg for en stund.

Den vestlige, ariske sivilisasjonen passerte det historiske punktet uten vei tilbake på sin reise inn i limbo i løpet av det nittende århundre, noe Spengler, Chamberlain og andre behørig bemerket. Hadde det ikke vært for Adolf Hitlers utrolige, mirakuløse ankomst på slutten av ...

Machine Translated by Google

I det mulige øyeblikket ville den eneste utholdelige kursen for en intelligent, oppfattende og følsom mann omgitt av en motbydelig og selvmordstruet sivilisasjon ha vært å resignere og nyte slike øyeblikks gleder som ga flukt fra den sjelsknusende virkeligheten til en jødisert, kannibalisert og pupperisert sivilisasjon som haster hodestups tilbake til jungelen i "humanitærismens" navn.

Men Adolf Hitlers tilsynekomst i historien er bevis på at det fortsatt finnes en tilstrekkelig gnist av selvoppofrende, kreativ kraft i den hvite, vestlige sivilisasjonen til å tillate kanskje ytterligere tusen år med overlevelse for den hvite mannen. Denne uendelig dyrebare gnisten vil imidlertid forbli nettopp det, og raskt falme inn i mørket, så lenge den lille eliten av menneskeheten med vettet til å se hva Hitler gjorde er for egoistisk, feig og korttenkt til å anvende historiens lærdommer før det er for sent for alltid, og vifte med gnisten Hitler ga oss til den brølende flammen av kreativitet.

sivilisasjonen grunnlagt av våre modige forfedre.

Så langt har den fryktelige straffen som ble gitt Adolf Hitlers kjempende sivilisasjonshelter av jødiske forfalls- og ødeleggelseskrefter, så urolig og skremt verden at selv de som er i stand til å se og forstå faren for menneskeheten, og veien til frelse slik Adolf Hitler viste, er så ynkelig knyttet til sine liv, friheter og komfort at de ikke tør å plukke opp den hellige gnisten av hvit overlevelse og vifte den med sitt eget livspust, som den snart må ha – ellers slukner den for alltid.

Den ariske, hvite menneskeheten står på kanten av mørke og glemsel. Strødd på klippene i det evige mørket nedenfor ligger beinene til andre bedrevitende, pompøse sivilisasjoner som var
uten tvil ute av stand til å forestille seg sin egen undergang akkurat da de var omgitt av imperiets ytre makt og prakt. De var ute av stand til å innse eller møte den TOTALE trusselen fra en voksende svakhet og «humanitarisme», ute av stand til å mønstre den TOTALE viljen som var nødvendig for å reversere den historiske marsjen mot død og glemsel. De var for late og egoistiske, grådige og feige til å gi akt på de få som har blitt brent, korsfestet, steinet, matet til løvene eller gitt begeret med

Machine Translated by Google

hemlock.

Hvis det finnes noen historie om tusen år, og noen som er i stand til å studere den, vil de mest av alt undre seg i vantro over den hvite mannens gjenstridige nektelse av å bruke sin overveldende styrke, sin kunnskap og den forsynende gaven fra Adolf Hitlers lederskap til å redde seg selv fra det mest utrolige og krympende slaveriet i hendene på en relativt liten gjeng med motbydelige, patologisk ubalanserte, fysisk svake og feige, arrogante, tyranniske jøder.

Våre problemer i dag er ikke «amerikanske» problemer, «britiske» problemer, «franske», «tyske» eller «europeiske» eller «afrikanske» problemer – de er problemer med OVERLEVELSE FOR ALLE HVITE MENN.

Hva, i all verden, er forskjellen på om Bartholomew Buckingham er født nær Themsen, Hans Schmidt ved Rhinen, Pierre Dubois på

Seinen, Per Olafson i Stockholm, Eric Erasmus i Durban, Joe Doaks i Podunk, Ohio eller John Smith i Auckland, New Zealand sammenlignet med spørsmålet om «Skal det VÆRE noe mer
Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes eller Johns?

Planeten vår vrimler av fargede skapninger som er mer enn FIRE TIL EN i antall – og i alle våre nasjoner er disse underlegne vesenene våre «likeverdige», i stand til å stemme bort pengene våre,
våre friheter, våre liv og vår ære. I henhold til de gammeldagse forestillingene om nasjonalisme og demokrati skal jeg, Lincoln Rockwell, verdsette, ta vare på og være lojal mot noen av de laveste avkom
av jungelen, forutsatt bare at deres svarte demning ga dem til verden i en eller annen amerikansk grøft eller skitten krybbe – for da er de selvfølgelig «amerikanere», og er vi ikke alle ute etter «Amerika»?

Eller skal jeg være lojal og dø for disse elendige og ynkelige halvdyrene, mine «medamerikanere», ved å slakte millioner på millioner av de fineste biologiske eksemplarene av min egen rase, fordi en gjeng Hollywood-jøder lærer oss at amerikanere må hate tyskere?

Eller igjen, er det et bestemt område av geografi jeg skal være til lojal, og som jeg må drepe mitt eget folk for, og kanskje dø for

Machine Translated by Google

meg selv? Stopper min lojalitet til denne geografibiten ved
Kanadisk grense?

Men kanskje er det «amerikanismen» jeg skal være lojal mot, og som jeg må føre krig mot tyske menn, kvinner og barn for. Når jeg undersøker hva de forteller meg er «amerikanisme», finner jeg imidlertid at den først og fremst består i å være villig til å ydmykt underkaste seg jødisk styring av min kultur, styresett, religion, underholdning og til og med mitt sexliv.

Nei, alt dette er tull.

Det eneste jeg kan være lojal mot med noen dyp overbevisning – den eneste lojaliteten som gir mening – er mitt RASIALISKE, og derfor kulturelle, brorskap med mitt eget folk, uansett hvor de tilfeldigvis er født! Når denne lojaliteten blir utfordret, og mitt folk er i fare, er det uhyrlig å late som om vi må være mistenksomme overfor hverandre bare fordi vi lever på tvers av imaginære geografiske grenser, og at vi hvite menn, etter skikkelig forberedelse og agitasjon fra en gjeng internasjonale jøder, må marsjere ut for å drepe hverandre og bombe hverandre til aske og evig hate hverandre fordi vi er «handelsrivaler» eller for «amerikansk demokrati» eller det «britiske imperiet» eller for noe annet i verden.

Jeg er en HVIT MANN, og en bror for alle andre hvite menn, og jeg har til hensikt å stå sammen med dem alle, og om nødvendig lede dem i kamp for å overleve mot den ubeskrivelige trusselen fra jordens fargede befolkninger som reiser seg for å slakte og plyndre de hvite mennene – og ledet av den intrigante jøden!

Men i likhet med den første mannen i analogien om vandringen gjennom den slangebefengte jungelen, klarer ikke altfor mange av våre hvite «ledere» å oppfatte problemets kosmiske proporsjoner og forestiller seg at det er noe som kan løses i «deres» land, og med halvparten
tiltak.

De få som ser den fryktelige og totale hastverket i den hvite mannens situasjon, har, helt til vi kom til åstedet, forsøkt å kjempe med færre våpen enn det totale antallet som kreves i en total kamp for å overleve. De fleste av de beste lederne har forestilt seg at små grupper av hardt pressede hvite menn, samlet i små ...

Machine Translated by Google

geografiske klynger seg bak imaginære linjer og vifter tappert med tøy i forskjellige farger i brisen, kan overleve på egenhånd, og til helvete med de andre hvite mennene som har tøybiter i forskjellige farger.

Jødene har ALDRI gjort feilen å dele seg alvorlig inn i disse falske geografiske «lagene». Tvert imot angriper jødene – med sin bolsjevisme, sionisme og blandingskultur – ALLE hvite menn, OVERALT og HELE TIDEN. De sender sine svarte hærer inn i alle våre nasjoner i et totalangrep mot verdens hvite elite, uten absolutt noen hensyn til «nasjonale» grenser eller flagg eller språk eller kulturer. Stilt overfor denne totale internasjonale trusselen om utslettelse av RASE, finnes millioner av dem som allerede ser faren, og babler dystert om «yankee-imperialisme», «britisk imperium», «skitne katolikker», «umoralske ateister», «republikanere», «laboratorier», «forbannede yankees», «Tyskland først», osv., osv., ad nauseam.

Som små gutter beleiret av en mobb av kidnappere og mordere, kan de ikke motstå å krangle om hvem som har flest klinkekuler i møte med dødelig fare de midlertidig glemmer. Vår tids kamp – hvis det skal bli noen kamp – er for DEN HVITE RASES OVERLEVELSE!

Og for å overleve, må den hvite mannen GJENEROBRE jorden som en gang var erobret og sivilisert på bekostning av så mye blod av sine forfedre. Under banneret til internasjonal jødedom truer de fargede massene med å føre sivilisasjonen tilbake til villskap.
Under Adolf Hitlers hakekors-banner vil hvite menn over hele verden mestre planeten for å redde sivilisasjonen.

Den jødiske krigen mot sivilisasjonen har faktisk vært en verdensomspennende, gigantisk REVOLUSJON, der de fikk millioner av oss til å myrde hverandre mens vi ropte «Demokrati!», «Godt mit uns!», «Fri slavene!», «Frihet, likhet, brorskap!» Og nå forbereder de seg på det endelige blodbadet der vi vil rope henholdsvis «Kapitalisme!» og «Kommunisme!», mens de to lagene med hvite menn slakter hverandre med jødefinansierte hydrogenbomber.

Machine Translated by Google

I løpet av disse broder- og selvmordskrigene har ikke jødene vært redde for å ofre tusenvis av sine brødre i sin djevelske sak, slik de gjorde i det siste uhyrlige nedslaktet i
1940-tallet. Jødene innser det VI må innse: at de spiller for den høyeste innsatsen i menneskehetens kunnskap –
herredømme over hele jorden – og de viker ikke tilbake for de uunngåelige konklusjonene av strategi og taktikk som dikteres av kunnskap om slike innsatser. Hvis vi skal overleve, må også vi ha vettet og sinnsstyrken til å møte de dødelige fakta i situasjonen og handle HENSYNSLØST, RASKT og EFFEKTIVT.

Jødene har nesten vunnet det siste steget i sin 4000 år lange revolusjon – ÅPEN verdensmakt. De har nå total hemmelig makt til å manipulere og kontrollere all verdensaktivitet, og mangler bare litt mer hjernevask og knekk av massenes vilje for å gjøre sitt verdensherredømme til en anerkjent og formell makt. De har kjempet og vunnet vei til denne utrolige makten med uovertruffen besluttsomhet og jernvilje i førti århundrer, og bare et mirakel kan forhindre den endelige seieren til slike fanatiske krigere, tragisk og ondskapsfullt galt som en slik seier ville være for menneskeheten.

Selv de ateistiske jødene – som er de fleste av dem – har en uforklarlig tro på de gamle jødiske profetiene om at når «loven kommer frem fra Sions åser» og Jerusalem, vil det være tusenårsriket for jødene, og de vil eie og herske over jorden.

DE ER I JERUSALEM NÅ, og mangler bare noen få kvartaler av byen for fullstendig besittelse! [MERK: Kommandør Rockwell skrev før krigen i 1967, der jødene tok resten av byen.] De opplever et verdensomspennende vanvidd ettersom de allerede kan føle den totale seieren vi er i ferd med å gi dem, og de forbereder selv nå sin offerorgie av seier i Tel Aviv!

Stilt overfor denne ubeskrivelige trusselen om at hele verden og vi alle vil falle for tyranniet til en gjeng kriminelle paranoiakere, er den snevre sjåvinismen, konservatismen og regionalismen til de fleste høyreorienterte ledere den største dumskap! Med mestrene av

Machine Translated by Google

blandingsdyr, jødene, som leder MILLIONER av villmenn i et verdensomspennende angrep mot den hvite eliten, bærerne av sivilisasjonen, og med slutten bare øyeblikk unna historisk sett, er det bare de mest kortsiktige lederne som kan fortsette å holde barna våre splittet og hjelpeløse i "lag" av amerikanere, dixiekrater, katolikker, tyskere, yankees, ateister, nederlendere, konservative, irer osv. ned gjennom hele den ynkelige, hjerteskjærende listen. Jøden kan være alt dette – men FØRST ER HAN JØDE!

Det er den første oppgaven til ham som vil redde sivilisasjonen – som krever å redde den hvite mannen – å gjøre hvite menn fullstendig og overordnet bevisste på RASE over alle andre allianser. Vårt folk kan være demokrater eller tyskere eller katolikker eller engelskmenn hvis de vil og hvis det passer deres formål, men FØRST MÅ DE VÆRE HVITE MENN! Ellers vil jøden holde oss splittet og hjelpeløs og ubevisst om vår rasemessige enhet og styrke, mens de fanatisk kjemper som jøder, uansett hvor de er, helt til det hele er over.

TV-verdenen, rakettene og jettransporten har blitt for liten til at noen gruppe hvite menn noe sted kan nyte den selvmordstruede luksusen av å kjempe mot hverandre på vegne av jødene igjen, uansett hva grunnen som måtte bli fremmet i propagandaen. Vi har rett og slett ikke råd til å kjempe mot hverandre når vi er under et så overveldende og dødelig angrep av slike endeløse horder ledet av en så fanatisk og djevelsk fiende som den marxistiske, sionistiske jøden. Grunnen til at den hvite mannen har tapt så lenge i utgangspunktet, er at han har unnlatt eller nektet å se det enorme og presserende problemet sitt. Han har latt seg distrahere av en million små krangler om bagateller, mens rasen hans har blitt drevet nesten til utryddelse.

I likhet med den første mannen i analogien har vi ikke forstått veien, hindringenes natur, og verst av alt, vi har ikke engang innsett målet vi må vinne – eller dø. Det målet er og må være DEN HVITE MANNENS MESTERSKAP OVER JORDEN, siden sivilisasjonen utelukkende er avhengig av slik hvit mestring. Ethvert mindre mål er fullstendig verdiløst, akkurat som det ville være verdiløst for en mann som er planlagt å bli hengt å ta vitaminer og oppnå perfekt helse.

Machine Translated by Google

Og et så utrolig vanskelig og kosmisk mål som verden
Mesterskap kan ikke vinnes med flaks, sniking, halve tiltak, bønner, håp, fine taler, brosjyrer eller sporadisk vold. Det vi må sikte mot og oppnå er en VERDENSOMSPRIKTIG MOTREVOLUSJON mot den jødiske marxistisk-sionistiske revolusjonen.

Og revolusjoner er aldri, aldri, ALDRI et resultat av spontane og tilfeldige opprør, men ALLTID et produkt av hensynsløs, vitenskapelig planlegging og kamp, basert på de uforanderlige lovene for store sosiale omveltninger. Bak høygaflene og barrikadene finnes det alltid historien om planleggernes konspirasjoner tent av levende lys – ellers ville revolusjonen vært over på et blunk.

Ikke bare har vår håndfull ledere så langt ikke klart å innse de uhørte proporsjonene av målet vi må sikte mot, men de har også i en enestående grad ikke klart å møte sitt skremmende ansvar i planleggingen. Gang på gang har potensielle ledere reist seg og ledet oss i ynkelige forsøk på å nappe i enden av tigerens hale, bare for å kaste bort vår rikdom, blod og heltemot i en fruktløs kamp som alltid ender med å bli knust av et enkelt, knusende slag fra udyrets labb.

Den jødiske verdensrevolusjonen kan bare brytes og beseires av en motverdensrevolusjon.

Enhver revolusjon må planlegges med omhu og presisjon i samsvar med de jernharde lovene som styrer menneskelig oppførsel i massene. En verdensrevolusjon, i møte med jødedommens internasjonale og svimlende makt, må planlegges og utføres med en briljans og hensynsløshet uten sidestykke i verdenshistorien.

Den mest grunnleggende regelen for en så katastrofal sosial omveltning som en revolusjon er: «Martyrenes blod er kirkens sæd!» Kanskje det høres grusomt og brutalt ut, men det er likevel sant at jo større andel menneskelig omveltning som siktes mot, desto større mengde blod og strømmer av tårer må utøses i enorme mengder for å nå målet.

Den slags enestående, kolossale bevegelse som alene kan reversere den selvmordstrenden i den vestlige verden, og innlede enda tusen år med overlevelse for den hvite mann, kan aldri ...

Machine Translated by Google

bli lansert – enn si vunnet – på noen trygg, smertefri eller enkel måte.
Selv vanlige lidelser og martyrium er for små for den typen bevegelse vi må sette fyr på for å overleve. Alt ved den nåværende dødelige kampen om verdensherredømme er og må være
olympisk, og vi kan ikke vike unna olympiske PINER hvis vi skal håpe å vinne.

Mektige bevegelser krever alltid at millioner av mennesker ofrer seg selv i en lidenskap av selvoppofrende hengivenhet til saken. Og disse enorme menneskemassene kan aldri bli beveget til å kaste seg inn i revolusjonens flammer med rop om «Gunstig handelsbalanse!» eller «Statenes rettigheter!» osv. Bare de GRUNNLEGGENDE drivkreftene dypt inne i den menneskelige psyken kan løfte de langsomme massene fra deres uvitende apati til den ville følelsesmessige bølgen som fører dem fullstendig bort i revolusjonens tidevannsbølge. Ingenting påvirker disse grunnleggende følelsene til massene så mye som HELTEMOT, og bare den største heltemot kan nå redde den hvite mannen fra hans sløvhet og lammende frykt for jødene.

Og det finnes ikke noe annet symbol enn hakekorset og intet annet navn enn Adolf Hitler, som er så vakkert beregnet til å forårsake forfølgelsen og den påfølgende heltemoten som alene kan forene og oppildne den hvite mannen til en uimotståelig bølge av antijødisk marxistisk-sionistisk revolusjon. Inntil Adolf Hitlers ankomst hadde verdens hvite menn ingenting, absolutt INGENTING, i form av en felles sak, felles helter, felles martyrer, hellige steder, navn og symboler. Men nå, etter at millioner av unge tyske hvite menn heroisk kastet sine dyrebare liv bort i den første virkelige kampen i historien for den hvite eliten, har vi endelig de blodgjennomvåte helligdommene, symbolene og martyrene som er revolusjonens mest elementære stoff.

Millioner av like dyrebare unge hvite menn på motsatt side, som kjemper for de djevelske kommunist-sionistiske jødene, vil ha mistet livet for ingenting med mindre vi aksepterer dette.
et enormt blodoffer, og bruk det til å sikre at aldri igjen vil bli utgytt dyrebart hvitt blod i kamp for jøder og negre.

Machine Translated by Google

Likevel, og utrolig nok, avviser de heldige arvingene til all denne selvoppofrelsen og heltemotet – mottakerne av disse dyrebare blodflekkede bannerne og hellige navnene – sin arv som «upraktisk».

«Vi kan aldri vinne med åpen tilslutning til nasjonalsosialismen og hakekorset», forklarer disse herrene svakt. «Jødene har lært folk å hate dem for mye», legger de til. «Hvis vi bruker hakekorset og hyller Hitler for åpent, vil de kaste oss i fengsel eller drepe oss!» Og kastet de ikke ALLE produsenter av
revolusjoner, inkludert de jødiske skaperne av den røde revolusjonen, i fengsel – og til og med drepe noen av dem? Skal vi nasjonalsosialister være mer fryktsomme og feige enn en gjeng jøder? Nettopp forfølgelsen og blodsutgytelsen slike ubesluttsomme personer søker å unngå er sine qua non [noe absolutt uunnværlig eller essensielt] for vår seier!

Dette er ikke tomme ord. Jeg har personlig bevist sannheten deres her i Amerika, maktsenteret for verdensjødedommen, ved å bli slått, ved å havne i fengsel og på sinnssykehus, miste min kjære familie og leve som et dyr. Om tolv dager, mens jeg skriver dette, står jeg overfor fengsel igjen. Disse tingene er ubehagelige og til og med hjerteskjærende – men de MÅ VÆRE det!

På to år har jeg steget til en ledende posisjon i den verdensomspennende kampen for den hvite mann, og startet som et pengeløst, ukjent og uhjelpt enkelt individ, i likhet med millioner på millioner av andre – rett og slett fordi jeg takknemlig og kjærlig har brukt de dyrebare navnene og symbolene som har blitt badet og dynket i slike hav av blod og tårer – hakekorset og navnet til lederen, Adolf Hitler.

Midlertidige og prangende politiske suksesser er alltid enkle. Det er alltid enklere og raskere å putte bind i jakken enn å bygge de menneskelige musklene til å fylle frakken gjennom måneder eller år med arbeid og svette. I femti år nå har det vært en jevn økning og fall av "høyreorienterte" eller hvite bevegelser bygget utelukkende av bind.

Ved å støtte morsrollen, dyd og patriotisme osv., og ved å unngå brutale uttalelser om det virkelige formålet med slike organisasjoner – som nødvendigvis må være utryddelsen av

Machine Translated by Google

De kommunistisk-sionistiske fiendene av menneskeheten – store flokker av sky «patrioter», «konservative» og til og med noen få «tøffe» antisemitter – kunne bli samlet. Men disse menneskene tiltrekkes ikke av en slik bevegelse fordi de er så opptent av revolusjonær iver at de knapt kan holdes tilbake fra å angripe sine plageånder i gatene. Snarere slutter de seg til «patriot»-samfunnet for å lindre sin dårlige samvittighet ved å late som de bekjemper jødene og deres forræderi og terror med det de kaller «smarte undergrunnsmetoder». De kvitter seg med sin oppdemmede frustrasjon over jødenes og negrenes tyranni én gang i uken på et «møte» (privat, selvfølgelig) og skynder seg deretter lykkelig hjem for nok en uke med profitt, fester og TV.

Slike Mektige Mus blir forferdet når det blir foreslått at de kanskje burde dele ut brosjyrer på gaten, eller demonstrere for et eller annet opprørende eksempel på jødisk-kommunistisk arroganse. Og hvis man ikke bare avslører jødene for hva de er, men også avslører disse politiske dagdriverne som suger til seg støtten og energien til en virkelig kamp, svarer disse heltene med å hyle at man er en agentprovokatør som jobber for å få dem alle korsfestet som en gjeng nazister – noe de ellers kunne ha vært, bortsett fra deres motbydelige feighet.

Det er ikke den antijødiske verdensrevolusjonens oppgave å tiltrekke seg og organisere disse foraktelige snikerne, men å drive dem ut av veien og ut av markedet, hvor de ikke vil være i stand til å melke bevegelsen av den lille mengden tilgjengelig støtte til unyttige «prosjekter», slik de har gjort i årevis. Ingenting utfører den oppgaven som hakekorset. De politiske dronene, profitørene, prostituerte og feigingene piler med halen mellom beina fra dette krokede korset, slik djevelen gjør fra vievann.

På den annen side har hakekorset en uimotståelig tiltrekningskraft på den typen dristige, dristige, djevelsk-skjempende UNGE menn vi trenger. I Amerika er de fleste av dem rett og slett negerhatere på grunn av sitt rene hvite mannsinstinkt. Når de lærer jødenes rolle i den skammelige negersituasjonen, blir de nazister i løpet av minutter. Så er det bare et måneds arbeid før de også forstår

Machine Translated by Google

dypere betydning, idealismen og bevegelsens sanne mål.

Men enda viktigere enn disse fordelene, har det blodige hakekorset en overnaturlig effekt på jøder. Det er tross alt bare noen få svarte linjer – men det driver jødene ut av deres vanlige slu og kalkulerende sinnstilstand og gjør dem hysteriske og tåpelige. For dem er det ikke bare linjene, men den forferdelige trusselen om hensynsløs avsløring, rask rettferdighet og forferdelig hevn som deres dårlige samvittighet forteller dem at de rikelig fortjener. Det er som et bilde av den elektriske stolen for en jaget morder.

En rolig, kalkulerende jøde er det farligste dyret på jordens overflate. Ved å utøve sin djevelske, perverse, men briljante fornuft, har jøden nesten mestret alle oss andre. Men en hysterisk, skrikende jøde, gal av hat og frykt for straff for sine forbrytelser, er hjelpeløs kitt i hendene på en kalkulerende nasjonalsosialist.

Vi har bevist dette gang på gang – når jødiske råd har brukt millioner av dollar på å spre budskapet blant jødene om at de skal ignorere oss. Men hordene av skyldige små syndere klarer det ikke!
Når de ser det hakekorset og hører oss prise Adolf Hitler og beskrive gasskamrene som forrædere, blir de skrikende, ville ghettojøder som evig har sprengt seirene sine i siste øyeblikk med sine vanvittige lidenskaper for hat og hevn.

Resultatet er livsnerven i en politisk bevegelse: PUBLISITET! Til tross for den jødiske dominansen av alle offentlige informasjonsmedier, kan ikke parader med hakekors og nasjonalsosialister i offentlige gater skjules eller ignoreres uten å avsløre spillet. De kan undertrykke nyhetene, det er helt sikkert.

Men så innser altfor mange sin pressemakt og
sensur. Og når den unge bevegelsen klarer å tvinge frem publisering av sin eksistens på de gigantiske nasjonale TV-nettverkene, i magasiner, pressen osv. – fungerer det som et klarsignal til de frustrerte millionene som leter etter en slik bevegelse. Det er bare slik at vi har vært i stand til å kontakte tusenvis av mennesker over hele verden som aldri før har vært i noen «patriot»-antrekk, men som ikke kunne motstå det amerikanske nazistpartiet og Verdensunionen av

Machine Translated by Google

Nasjonalsosialister. [MERK: Kommandør Rockwell endret formelt navnet på organisasjonen sin til NATIONAL SOCIALIST WHITE PEOPLE'S PARTY under sin siste nasjonale stabskonferanse i juni 1967.]

Hakekorset og Hitler er langt fra å være møllesteiner, men faktisk svaret på høyresidens evige problem – penger!
Når du ikke har penger til papir, møterom osv. – noe vår side aldri har – kan du gå ut i gatene og marsjere og dele ut hjemmelagde løpesedler og demonstrasjoner – for ingenting. Jødene går amok, angriper – og da har du fri tilgang til jødisk TV, aviser, blader osv. verdt millioner av dollar. Selvfølgelig kan du bli blodig og måtte sitte i fengsel en stund for å komme deg. Men dette er en liten pris å betale for de forbløffende resultatene.

I tillegg til den gratis publisiteten som følger med åpenlyst nazistoperasjon, oppdager du også at selve frekkheten i saken vil tiltrekke seg de unge krigerne du trenger, selv om de ikke vet noe og bryr seg mindre om politikken i bransjen. De beundrer rått mot og dristighet. Senere, når de har blitt litt bedre kjent med fakta, vil de kjempe for idealer og den hvite mann. Men inntil da vil disse verdifulle beskytterne av ytringsfriheten din bare kjempe for moro skyld.

Fremfor alt vil hakekorset redde deg fra høyresidens grunnleggende feil – den gode fornuften vil forandre verden og redde oss fra de jødiske tyrannene.

Fornuften er fortsatt et spedbarn i menneskelige anliggender, en verdifull og sjelden utvikling som finnes i de mutasjonsbaserte hjernene til et uendelig lite antall homo sapiens. Og selv de få geniene som er i stand til å utøve ekte, uavhengig fornuft, er nesten fullstendig ute av stand til å handle i samsvar med fornuftens påbud – noe som er en av grunnene til at så mange av dem ender opp som mislykkede i en verden som ikke verdsetter dem eller deres fornuft.

Det er KRAFT, MAKT, STYRKE som styrer verden, fra tidevannets flo og fjære til naboens beslutning om å bli med i Rotary. Bare en ubetydelig gruppe særegne mennesker ombestemmer seg som følge av å bli overbevist av et overlegent argument. De overveldende massene, inkludert massen av

Machine Translated by Google

Dagens «intellektuelle» ombestemmer seg bare for å FØLGE SEG. Med andre ord bøyer det store flertallet seg ALLTID for den sterkeste oppfatningen – den oppfatningen som gir belønning og unngår straff.

Høyresiden gransker sine grunner, argumenter og fakta og finner dem sanne og gode – uansett hvor gode de er. Deretter blir de rasende over at dovene i nabohuset ikke kan se og verdsette denne riktigheten, og kaster dem sannsynligvis ut av huset for å forkynne «hat». Men slik er det bare. Dovene vil holde fast ved den meningen som viser mest styrke og VILJE TIL MAKT. De er fullstendig, håpløst kvinnelige i sin tilnærming til fornuft og foretrekker alltid, ALLTID styrke fremfor «rettferdighet».

Når de sier «nei» til vår hakekors og nasjonalsosialisme, er de bare den evige kvinnen som sier «nei», men mener: «Hvis du aksepterer mitt nei, er du en svekkelse og har ingen rett til mine tjenester. La oss se om du har manndommen og styrken til å FÅ meg til å si ja!»

De hater oss nå fordi vi er svake og maktesløse. All fornuft i verden vil aldri få dem til å elske oss eller våre ideer i NOEN forkledning, uansett hvor mye vi prøver å pynte dem, før vi KREVDER DERES RESPEKT OG BEUNDRING FOR VÅR VILJE, vårt mot, vår styrke! Så dumme som de er, er instinktene deres for å lukte kraft og styrke fortsatt rene, og forsøket på å SNIKE nasjonalsosialistiske ideer i forkledning av "patriotligaer" og andre hyggelige, trygge grupper frastøter dem med rette som handlinger utført av feiginger og snikende.

Til HELVETE med de lumske, tryggere tilnærmingene! De forfølger oss like mye som den direkte, åpne tilnærmingen, og de dømmer oss til elendig, snikende fiasko hver gang. Hvis vi skal være de siste av de hvite mennene som erobret verden; hvis vi endelig skal bli overveldet av en flokk rotter, la oss i det minste møte vår rases død slik våre forfedre møtte sin død – som MENN.

La oss ikke krype ned blant rottene og trygle om nåde, eller prøve å snike oss unna dem og late som vi er rotter selv!

La oss stå på historiens skafot – hvis vi må henge, må vi – som

Machine Translated by Google

Nürnbergs martyrer, høye og stolte! Er livet så søtt, er komfort så dyrebart og en jobb i et jødisk tellehus så hellig at vi er REDD for å gripe ADOLF HITLERS mektige hånd som rekker ned til oss fra vår strålende fortid? Igjen, til

HELVETE med sniking og sikkerhet!

Det er en del av jødene å være slu og utspekulert. Vårt folks genialitet har alltid vært gledelig styrke, robust kraft, direktehet, mandig mot og flammende heltemot. Når jødene, med sin økonomiske terrorisme, fengsler, bøller og bødler, skremmer den hvite mannen til å legge ned sin klubbe og provoserer ham til å prøve å snike seg ut av jødisk tyranni, har jødene fullstendig emasculert den en gang så sterke hvite mannen og dømt ham til vanære og nederlag. Den hvite mannen kan ALDRI vinne ved å snike seg!

I den nordiske sivilisasjonens morgengry pleide laverestående raser å krympe seg i sine uhøflige hytter og be: «Herre, frels oss fra mennenes raseri i Nord!» Det var DEN typen mann som bygde den vestlige sivilisasjonen. Hvis sivilisasjonen nå skal reddes fra svermene av degenererte jøder, deres kannibaliske medskyldige og deres ubeskrivelig depraverte liberale venner, vil det være DEN typen mann som redder den, ALDRI sniker seg!

HVIT MANN! Det samme jernblodet fra dine mektige forfedre flyter i dine årer! Den ruvende skikkelsen til ADOLF HITLER rekker ut en gigantisk hånd for å løfte deg opp til verdenserobrende MAKT! Du har krympet deg lenge nok for pygméer! REI DEG NÅ! Tross rottene og skadedyrene ved dine føtter! La dem føle tåen og hælen på støvelen din! Tramp dem ut!

Du har sovet. Når du reiser deg og reiser deg, og massene nok en gang ser hvordan en MAKTmann ser ut, vil de elske deg slik de nå innbiller seg at de hater deg. Med gnisten av nasjonalsosialisme, truffet av Adolf Hitler, brennende i brystet ditt, er du uovervinnelig! IN HOC SIGNO VINCES! I hakekorsets tegn, vil DU seire!

Slå deg sammen med heltene i Amerika, Storbritannia, Island, Danmark og andre hvite land som har heist det hellige hakekorsbanneret og forsvart det med sitt blod. Det har reist seg fra

Machine Translated by Google

Berlins aske, og den skal aldri bli revet ned igjen. Stå sammen med oss foran Adolf Hitlers alter og den verdensherredømmende hvite rase, og lov ditt liv, slik vi har gjort, for å bringe den vestlige, hvite sivilisasjonens orden og rettferdighet igjen inn i verden.

La oss lære forræderne, rottene og pygméene nok en gang å krympe seg i redsel i hyttene sine og be: «Herre, frels oss fra NORDENS MENNES RASERI!»

Machine Translated by Google

for mine legionærer kapittel viii demokrati mot nasjonen

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

i parlamentet

Som et resultat av dette valget kom jeg inn i Stortinget; jeg var alene i midt i en fiendtlig verden. Jeg manglet erfaringen fra dette parlamentariske livet og talentet for demokratisk talekunst som er full av tom, men pompøs, skinnende fraseologi, av speilbehandlede gester og en stor dose frekkhet. De egenskapene som hjelper en å lykkes, å stige, hadde Gud ikke gitt meg – kanskje for å forhindre at jeg ble fristet til å klatre opp den politiske rangstigen.

Hele tiden jeg satt i Stortinget, overskred jeg aldri lovene om anstendighet og respekt for de som var eldre enn meg selv, selv om de var min største fiende. Jeg hadde ikke latterliggjort, bannet av, ledd av, eller fornærmet noen, noe som betydde at jeg ikke kunne bli en del av det livet. Jeg forble isolert, ikke bare fordi jeg var én mot de andre, men fullstendig isolert fra den slags liv.
En kveld, ganske sent, da forhandlingene nærmet seg slutten og benkene var nesten tomme, fikk jeg ordet. Jeg prøvde å vise at landet vårt hadde blitt invadert av jødedommen; at der invasjonen er størst, er menneskelig elendighet mest skremmende: i Mammuresi at begynnelsen på jødisk eksistens på vår jord varslet rumenernes død; at etter hvert som antallet deres økte, ville vi dø; at til slutt har lederne av den rumenske nasjonen, mennene fra demokratiets og de politiske partienes århundre, forrådt sitt folk i denne kampen ved å plassere

seg til tjeneste for stor nasjonal eller internasjonal finans.
Jeg viste at i porteføljen til Marmorosch Blank Bank, det jødiske reiret av konspirasjon og korrupsjon, finnes det en rekke politikere som denne banken «lånte» penger til; herr Brandsch,
Understatssekretær 1 1 1000 lei; Banca Taraneasca fra Mr.
Davilia, 4 677 000 lei; Mr. lunian 407 000 lei; Mr. Madgearu 401 000 lei; herr Filipescu 1 265 000 lei; Mr. Raducanu 3 450 000 lei; The Raducanu Bank 10 000 000 lei; Mr. Pangal (sjefen for det skotske murverket i Romania) 3 800 000 lei; Mr.
Titulescu 19 000 000 lei - alle ledere i rumensk offentlighet

Machine Translated by Google

liv. «I tillegg til disse finnes det andre, veldig mange, men jeg fikk ikke tak i listen over dem. Noen avbrøt meg og sa:

«Dette er lånte penger, de skal betales tilbake.»

Jeg svarte: «Om dette vil bli tilbakebetalt eller ikke, vet jeg ikke.»
Men jeg sier dere én ting: Når noen låner penger fra en slik finansiell kilde, er han forpliktet når han kommer til
makt, for å tilfredsstille den, eller selv om han ikke har makten, for å støtte den, men uansett ikke å avsløre den når den burde avsløres.»

Jeg leste så en liste som jeg viste, uten å måtte benekte det, hvordan den rumenske staten siden krigen hadde blitt bedratt for rundt 50 milliarder lei under demokratiet, den mest ærede og mest perfekte styreformen der «folket av folket» var drevet! Lederskapet i «demokratiet» hadde den grunnleggende ideen om permanent «kontroll» over folket, der folket, den store kontrolløren, i løpet av 15 år med regjering hadde blitt frarøvet den fantastiske summen av 50 milliarder lei. Deretter kom jeg med flere kritiske observasjoner angående demokratiet.

Til slutt stilte jeg sju krav:

1. Vi krever innføring av dødsstraff for bedragerske manipulatorer av offentlige midler. På dette tidspunktet ble jeg avbrutt av professor Ispir ved Det teologiske fakultet: «Herr Codreanu, du kaller deg kristen, en forkjemper for kristne idealer. Jeg minner deg om at ideen du nettopp har fremmet er antikristen.» Jeg svarte: «Professor, når det gjelder å velge mellom mitt lands død og tyvens død, foretrekker jeg tyvens død, og jeg tror jeg er en bedre kristen hvis jeg ikke tillater tyven å ødelegge landet mitt og ødelegge det.»

2. Vi krever etterforskning og konfiskering av formuen
av de som har blødd ut vårt stakkars land.

3. Vi krever at alle politikere som kan bevises skyldige i å ha motarbeidet landets interesser ved å støtte lyssky private spekulasjoner eller på annen måte, blir stilt for retten.
rettferdighet.

4. Vi krever at politikere i fremtiden skal utestenges fra
administrasjonsstyrene i de ulike bankene og finansselskapene

Machine Translated by Google

bedrifter.

5. Vi krever utvisning av hordene av nådeløse utbyttere som har kommet hit for å tømme rikdommene fra vår jord og utnytte våre henders verk.

6. Vi krever at Romanias territorium erklæres som umistelig og uforgjengelig eiendom tilhørende den rumenske nasjonen.

7. Vi krever at alle valgkampagenter sendes på jobb og at det opprettes én kommando som vil inspirere hele den rumenske nasjonen med ett slag og ett sinn.

Dette var de første forsøkene på å offentlig formulere flere politiske tiltak som jeg anså som mest presserende. De var ikke et resultat av langvarig tenkning eller ideologisk søk, men et resultat av øyeblikkelige refleksjoner over hva det rumenske folket trengte da, uten forsinkelser.

Seks måneder senere dukket det opp flere ganske populære bevegelser som hadde mine tre innledende punkter i programmet sitt:

1. Dødsstraff,

2. Undersøkelsen av rikdom, og

3. Forhindringen av at politikere kom inn i administrative styrer – noe som medførte at andre også så dem som nødvendige.

Flere observasjoner angående demokrati

Jeg ønsker på de følgende sidene å presentere flere konklusjoner fra mine daglige erfaringer på en slik måte at de kan forstås av enhver ung legionær eller arbeider. Vi lever i klær, demokratiets former. Er de, mon tro, gode? Vi vet ikke ennå. Men én ting ser vi: vi vet nettopp at en del av de større og mer siviliserte europeiske nasjonene forkastet

Machine Translated by Google

disse klærne og tok på seg noen nye. La de dem av seg fordi de var gode? Andre nasjoner gjør også store anstrengelser for å legge dem av seg og forandre dem. Hvorfor? Kan det være at alle nasjoner ble gal? At bare rumenske politikere var de klokeste mennene i hele verden? Det virker som om jeg ikke helt kan tro det.

De som endret dem, eller som ønsker å gjøre det, har selvsagt sine egne grunner.

Men hvorfor skulle vi bry oss om andres grunner? La oss heller bry oss om grunnene som ville fått oss rumenere til å legge av oss disse demokratiske klærne.

Hvis vi ikke har noen grunner til å kaste dem, hvis de er passende for oss, bør vi beholde dem, selv om hele Europa skulle kaste dem. De er imidlertid heller ikke bra for oss, fordi:

1. Demokratiet bryter det rumenske folkets enhet, splitter det inn i partier, hisser det opp, og dermed splitter det, og utsetter det for å møte den forente blokken av den jødiske makten i en vanskelig periode i sin historie. Dette argumentet alene er så alvorlig for vår eksistens at det ville være tilstrekkelig grunn for oss til å bytte dette demokratiet mot hva som helst som kan garantere vår enhet: nemlig vårt liv; for vår splittelse betyr død.

2. Demokrati forvandler millioner av jøder til rumenske borgere ved å gjøre dem likeverdige med rumenere og gi dem like rettigheter i staten. Likhet? På hvilket grunnlag? Vi har bodd her i tusenvis av år; med plogen og med våpenet; med vårt arbeid og vårt blod. Hvorfor skulle vi være likeverdige med de som knapt har vært her i 100, 10 eller 5 år? Når man ser på fortiden, det var vi som skapte denne staten. Når vi ser på fremtiden, er det vi rumenere som har hele det historiske ansvaret for Stor-Romanias eksistens; de har ikke noe. Hvordan kunne jøder være gjort ansvarlig før historien for den rumenske statens forsvinning? For å oppsummere: de har verken likhet i arbeidet, ofringen og kampene som skapte staten, og heller ikke likhet mellom ansvar for sin fremtid. Likhet? I følge en gammel maksime betyr likhet å behandle ulik ting ulikt. På hvilket grunnlag krever jødene lik behandling, politiske rettigheter lik de rumenernes?

Machine Translated by Google

3. Demokratiet er ute av stand til å opprettholde kontinuitet i innsatsen. Delt inn i partier som styrer ett, to eller tre år, er det ute av stand til å uttænke og gjennomføre en langsiktig plan. Én part opphever planene og innsatsen til en annen. Det som ble unnfanget og bygget av én i dag, blir deretter revet ned av en annen. I et land som trenger bygging, hvis historiske øyeblikk er nettopp denne byggingen, utgjør denne ulempen ved demokratiet en trussel. Det er som om eierne på en gård ville byttes ut årlig, hver med forskjellige planer, og gjøre opp med det forgjengerne gjorde, arbeidet deres bare for å bli gjort opp av den neste eieren som kommer

i morgen.

4. Demokrati gjør det umulig for politikeren å gjøre sin plikt overfor nasjonen sin. En politiker med den største velvilje blir, i et demokrati, slave av sine støttespillere; enten tilfredsstiller han deres personlige lyster, eller de ødelegger hans støtte. Politikeren lever under tyranniet og den permanente trusselen fra valgmannen. Han blir plassert i en posisjon der han enten må gi avkall på sitt livs arbeid eller tilfredsstille sine støttespillere. Og så tilfredsstiller politikeren deres lyster; ikke av sin egen lomme, men av landets lomme. Han skaper arbeidsplasser, stillinger, oppdrag, kommisjoner, sinekurer, som alle tynger ned det nasjonale budsjettet, som i økende grad tynger folkets stadig mer bøyde rygger.

5. Demokratiet er ute av stand til å utøve autoritet. Det mangler sanksjonskraft. Et parti, av frykt for å miste sine støttespillere, anvender ikke sanksjoner mot de som lever gjennom skandaløse forretningsavtaler i millionklassen, gjennom tyveri eller underslag; det anvender heller ikke sanksjoner mot politiske motstandere i tilfelle de avslører sine egne lyssky avtaler og uriktigheter.

6. Demokratiet er i den store finanssektorens tjeneste. På grunn av det dyre systemet og konkurransen mellom ulike grupper trenger demokratiet mye penger. Som en naturlig konsekvens av dette blir slave av den store jødiske internasjonale finanssektoren som undertrykker den gjennom subsidier. På denne måten blir et folks skjebne gitt i hendene på en kaste av bankfolk.

Machine Translated by Google

VALG, UTVALG, ARV

Et folk ledes ikke etter sin vilje: den demokratiske formelen; og heller ikke etter ett individs vilje: den diktatoriske formelen.

Men i henhold til lover. Jeg snakker ikke her om menneskeskapte lover. Det finnes normer, naturlige livslover; og det finnes normer, naturlige dødslover. Livslover og dødslover. En nasjon er på vei mot liv eller død i henhold til dens respekt for den ene eller den andre av disse lovene.

Det gjenstår ett spørsmål å besvare: Hvem i en nasjon kan forstå eller kjenne intuitivt til disse normene? Folket? Mengden? Hvis dette var tilfelle, tror jeg at for mye er forventet. Mengder forstår ikke mye enklere lover. Disse må forklares for dem med gjentatte insistering for å bli forstått – ja, til og med med straff om nødvendig.

Her er noen eksempler på lover som er absolutt nødvendige for folks liv, som mange bare har vanskelig for å forstå: at i tilfelle smittsom sykdom må de syke isolert og en generell desinfeksjon er nødvendig; at sollys må komme inn i hjemmene, derfor bør et hus ha store vinduer; at hvis kveget får bedre fôr og stell, gir det mer for menneskets ernæring, osv. Hvis mengden ikke forstår eller bare med vanskeligheter forstår flere lover som er umiddelbart nødvendige for dens liv, hvordan kan noen da forestille seg at den som i en demokratiet må ledes gjennom seg selv kunne forstå de vanskeligste naturlovene; eller at det intuitivt ville kjenne de mest subtile og umerkelige normene for menneskelig lederskap, normer som prosjekt utover seg selv, sitt liv, sitt livs nødvendigheter, eller som ikke gjelder direkte for det, men for en mer overordnet enhet, nasjonen?

For å lage brød, sko, ploger, drive jordbruk, kjøre trikk, må man være spesialisert, er det ikke behov for spesialisering når

Machine Translated by Google

Det gjelder det mest krevende lederskapet, nemlig lederskapet i en nasjon. Må man ikke ha visse egenskaper?

Konklusjonen: et folk er ikke i stand til å styre seg selv. Det bør styres av sin elite. Nemlig gjennom den kategorien menn født i dets favn som besitter visse evner og
spesialiteter. Akkurat som biene oppdrar sin «dronning», må et folk oppdra sin elite. Mengden appellerer på samme måte, i sine behov, til sin elite, statens kloke.

Hvem velger denne eliten – mengden? Tilhengere kan finnes for enhver «ide», eller stemmer for alle som stiller til valg. Men dette avhenger ikke av folkets forståelse av disse «ideene», «lovene» eller «kandidatene», men av noe helt annet: av enkeltpersoners dyktighet til å vinne mengdens velvilje. Det finnes ingenting mer lunefullt og ustabilt i

meninger enn mengden. Siden krigen var denne mengden på sin side avereskisk, liberal, nasjonalistisk, nasjonalbonde, iorganist osv. som hyllet hver av dem, bare for å spytte på hver av dem et år senere, og dermed erkjenne sin egen feil, desorientering og udugelighet. Kriteriet for utvelgelse er: «La oss prøve noen andre.» Dermed gjøres ikke utvelgelsen i henhold til dømmekraft og kunnskap, men tilfeldig og i tillit til flaks.

Her er to motstridende ideer, den ene inneholder sannhet, den andre løgnen. Sannheten – som det bare kan være én av – søkes. Spørsmålet legges ut til avstemning. Én idé får 10 000 stemmer, den andre 10 050. Er
Er det mulig at 50 stemmer mer eller mindre avgjør eller benekter sannheten? Sannheten avhenger verken av flertall eller mindretall; den har sine egne lover og det lykkes, som man har sett, mot alle flertall, selv om de er knusende.

Å finne sannheten kan ikke overlates til flertallet, akkurat som Pythagoras' læresetning i geometri ikke kan legges frem for folkemengdens avstemning for å avgjøre eller benekte dens gyldighet; eller bare som en kjemiker
å lage ammoniakk krever ikke at folkemengder avstemmer mengdene nitrogen og hydrogen; eller som en agronom, som har studert landbruk og dets lover i årevis, ikke trenger å henvende seg til en
mengden som prøver å overbevise seg selv om deres gyldighet ved å stemme.

Kan folket velge sin elite? Hvorfor kan ikke soldater det da?

Machine Translated by Google

velge den beste generalen? For å kunne velge, må denne kollektive juryen vite veldig godt:

a) Lovene for strategi, taktikk, organisering osv. og

b) I hvilken grad vedkommende overholder disse lovene gjennom evner og kunnskap.

Ingen kan velge klokt uten denne kunnskapen. Hvis mengden ønsker å velge sin elite, må den nødvendigvis kjenne den nasjonale organismens lederskapslover og i hvilken grad kandidater til dette lederskapet samsvarer med nevnte lover i kvalifikasjoner og kunnskap. Imidlertid kan mengden verken kjenne disse lovene eller kandidatene. Det er derfor vi tror at den ledende eliten i en

Et land kan ikke velges av mengden. Å prøve å velge ut denne eliten er som å bestemme med flertallsvalg hvem et lands poeter, forfattere, mekanikere, flygere eller idrettsutøvere bør være.

Dermed begår demokrati, basert på prinsippet om valg, som selv velger sin elite, en grunnleggende feil som hele tilstanden av urett, uorden og elendighet i våre landsbyer utvikler seg fra. Vi berører her et viktig poeng; fordi det er fra denne feilen i demokratisk oppfatning at vi kan si at alle de andre feilene stammer fra.

Når massene blir kalt til å velge sin elite, er de ikke bare ute av stand til å oppdage og velge én, men velger dessuten, med få unntak, den verste i en nasjon.

Demokratiet fjerner ikke bare den nasjonale eliten, men erstatter den også med de verste i en nasjon. Demokratiet velger menn som er fullstendig skrupleløse og uten moral; de som vil betale.

bedre, altså de med høyere korrupsjonsmakt; magikere, sjarlataner, demagoger, som vil utmerke seg innen sine felt under valgkampen. Flere gode menn ville kunne snike seg gjennom blant dem, til og med politikere av god tro. Men de ville være slaver av de førstnevnte.

Den virkelige eliten i en nasjon ville bli beseiret, fjernet, fordi den ville nekte å konkurrere på det grunnlaget; den ville trekke seg tilbake og holde seg skjult. Derav de fatale konsekvensene for staten. Når en stat ledes av en såkalt «elite» som består av de verste, mest korrupte og mest usunne den har, er det ikke tillatt å spørre hvorfor

Machine Translated by Google

Er staten på vei mot undergang?

Her er da årsaken til alle andre onder ... umoral, korrupsjon og begjær over hele landet; tyveri og plyndring av statens rikdom; blodig utnyttelse av folket; fattigdom og elendighet i dens områder; mangel på pliktfølelse i alle funksjoner; uorden og uorganisering i staten; invasjon fra alle kanter av utlendinger med penger, som kommer for å kjøpe konkursrammede butikker hvis varer selges for en liten lønn. Landet auksjoneres bort.

«Hvem betaler mest?» Til syvende og sist er det dit demokratiet vil føre oss.

I Romania, spesielt siden krigen, har demokratiet gjennom dette valgsystemet skapt for oss en «nasjonal elite» av romansk-jøder, basert ikke på tapperhet, fedrelandskjærlighet eller
offer, men på forræderi mot landet, tilfredsstillelse av personlige interesser, bestikkelser, innflytelseshandel, berikelse gjennom utnyttelse og underslag, tyveri, feighet og intriger for å slå ned enhver motstander.

Denne «nasjonale eliten», hvis den fortsetter å lede dette landet, vil føre til ødeleggelse av den rumenske staten. Derfor er problemet som det rumenske folket står overfor i dag, som alle andre er avhengige av, i siste instans å erstatte denne falske eliten med en ekte nasjonal elite basert på dyd, kjærlighet og offer for landet, rettferdighet og kjærlighet til folket, ærlighet, arbeid, orden,
disiplin, ærlig oppførsel og ære.

Hvem skal foreta denne erstatningen? Hvem skal plassere denne virkelige eliten i dens lederskapsposisjon? Jeg svarer: hvem som helst unntatt mengden. Jeg godtar ethvert system unntatt «demokrati» som jeg ser drepe det rumenske folket.

Den nye rumenske eliten, så vel som enhver annen elite i verden, må være basert på prinsippet om sosial seleksjon. Med andre ord, en kategori mennesker utstyrt med visse egenskaper som de
deretter dyrke, er naturlig valgt fra nasjonens kropp, nemlig fra den store sunne massen av bønder og arbeidere, som er permanent bundet til jorden og landet. Denne kategorien mennesker blir den nasjonale eliten som er ment å lede vår nasjon.

Machine Translated by Google

Når kan en mengde konsulteres, og når må det gjøres? Den bør konsulteres før de store avgjørelsene som påvirker dens fremtid, for å si sitt ord enten den kan eller ikke kan, enten den er åndelig forberedt eller ikke til å følge en bestemt vei. Den bør konsulteres i saker som påvirker dens skjebne. Dette er hva som menes med konsultasjon av folket; det betyr ikke valg av en

eliten av folket.

Men jeg gjentar spørsmålet mitt: «Hvem angir alles plass innenfor en elite, og hvem vurderer alle? Hvem etablerer utvelgelsen og innvier medlemmene av den nye eliten?» Jeg svarer: «Den tidligere eliten.»

Sistnevnte verken velger eller navngir, men innvier hver enkelt på sin plass som han har opphøyet seg til gjennom sin kapasitet og moralske verdi. Innvielsen foretas av elitens leder i samråd.
med sin elite. Dermed må en nasjonal elite sørge for at den etterlater en arvende elite som kan ta dens plass, en elite som imidlertid ikke er basert på arvelighetsprinsippet, men kun på prinsippet om sosial seleksjon anvendt med største strenghet. Arvelighetsprinsippet er ikke tilstrekkelig i seg selv. I henhold til prinsippet om sosial seleksjon, kontinuerlig fornyet av elementer fra nasjonens dyp,
en elite holder seg alltid livskraftig. Den største historiske feilen har vært at der en elite ble skapt på grunnlag av

Ut fra prinsippet om utvelgelse droppet den neste dag selve prinsippet som fødte det, og erstattet det med prinsippet om arvelighet, og dermed helliggjorde den det urettferdige og fordømte systemet med privilegier gjennom fødsel. Det var som en protest mot denne feilen; for fjerningen av en degenerert elite; og for avskaffelsen av privilegier gjennom fødsel, at demokratiet ble født. Forlatelsen av prinsippet om utvelgelse førte til en falsk og degenerert elite som igjen førte til demokratiets avvik.

Prinsippet om utvelgelse fjerner både prinsippet om utvelgelse og arvelighet. De utligner hverandre. Det er en konflikt mellom dem; for enten finnes det et prinsipp om utvelgelse
og i så fall spiller ikke mengdens mening og stemme noen rolle, eller sistnevnte stemmer på visse kandidater, og i så fall fungerer ikke utvelgelsen lenger.

Machine Translated by Google

På samme måte, hvis prinsippet om sosial seleksjon tas i bruk, spiller arvelighet ingen rolle. Disse to prinsippene kan ikke gå hånd i hånd med mindre arvingen samsvarer med seleksjonslovene.

Og hvis en nasjon ikke har noen reell elite – en første til å utpeke den andre? Jeg svarer med en enkelt setning som inneholder en udiskutabel sannhet: i så fall blir den virkelige eliten født ut av en krig med den degenererte eliten, den falske. Og det, også på prinsippet om seleksjon.

Derfor, for å oppsummere, er elitenes rolle:

a) Å lede en nasjon i henhold til et folks livslover.

b) Å etterlate seg en arvende elite basert ikke på arvelighetsprinsippet, men på seleksjonsprinsippet, fordi bare en elite kjenner livets lover og kan bedømme i hvilken grad folk tilpasser seg
evner og kunnskap til disse lovene. Det er som en gartner som jobber i hagen sin og sørger for at han har en arving, en erstatter, før han dør, for bare han kan si hvem blant dem
Å jobbe med ham er best for å ta hans plass og fortsette arbeidet hans.

Hva må en elite bygges på?

a) Sjelens renhet.

b) Arbeidskapasitet og kreativitet.

c) Mot.

d) Hardt liv og permanent krigføring mot vanskelighetene nasjonen står overfor,

e) Fattigdom, nemlig frivillig avståelse fra å opparbeide seg en formue.

f) Tro på Gud.

g) Kjærlighet.

Jeg har blitt spurt om vår aktivitet så langt har fulgt de samme linjene som den kristne kirkens. Jeg svarer: Vi skiller sterkt mellom den linjen vi følger og den linjen til
Kristen kirke. Kirken dominerer oss fra det høye. Den når fullkommenhet og det sublime. Vi kan ikke senke dette nivået for å forklare våre handlinger.

Gjennom våre handlinger, gjennom alle våre handlinger og tanker, tenderer vi mot denne linjen, og løfter oss opp mot den like mye som vekten av våre kjødelige synder og vårt fall gjennom arvesynden.

Machine Translated by Google

tillatelse. Det gjenstår å se hvor mye vi kan heve oss mot denne linjen gjennom våre verdslige anstrengelser.

Individuell, NASJONAL KOLLEKTIVITET, NASJON

«Menneskerettigheter» er ikke bare begrenset av andre menneskers rettigheter, men også av andre rettigheter. Det finnes tre forskjellige enheter:

1. Individet.
2. Det nåværende nasjonale kollektivet, det vil si helheten av alle individer i samme nasjon, som lever i en stat på et gitt tidspunkt.
3. Nasjonen, den historiske enheten hvis liv strekker seg over århundrer, med røtter dypt forankret i tidens tåke, og med en uendelig fremtid.

En ny stor feil i demokratiet basert på «menneskerettigheter» er å anerkjenne og vise interesse for bare én av disse tre enhetene, individet; det neglisjerer den andre eller latterliggjør den, og benekter det tredje.

Alle har sine rettigheter og sine plikter, retten til å leve og plikten til ikke å krenke de to andres rett til liv.
Demokratiet sikrer kun individets rettigheter.
Derfor er vi i demokratiet vitne til en formidabel omveltning. Individet tror at han med sine ubegrensede rettigheter kan krenke rettighetene til hele kollektivet, som han tror han kan trampe på.
og rane; derfor er man i demokratiet vitne til denne sønderrivende scenen, dette anarkiet der individet ikke anerkjenner noe annet enn sin personlige interesse.

På sin side viser det nasjonale kollektivet en permanent tendens til å ofre fremtiden – nasjonens rettigheter – for sine nåværende interesser. Det er derfor vi er vitne til den nådeløse utnyttelsen og fremmedgjøringen av våre skoger, gruver, oljereserver, og glemmer at det finnes hundrevis av rumenske generasjoner, våre barnebarn som kommer etter oss, som på samme måte forventer å leve og fortsette livet

Machine Translated by Google

vår nasjon. Denne omveltningen, dette bruddet på forholdet som demokratiet har ført til, utgjør et sant anarki, en omveltning av den naturlige orden, og er en av hovedårsakene til uroen i dagens samfunn.

Harmoni kan bare gjenopprettes ved å gjenopprette den naturlige orden. Individet må underordnes den overordnede enheten, det nasjonale kollektivet, som igjen må underordnes nasjonen. «Menneskerettigheter» er ikke lenger ubegrensede, men begrenset av det nasjonale kollektivets rettigheter, som igjen er begrenset av nasjonens.

Til slutt kan det virke som om i et demokrati lever i hvert fall individet som nyter godt av så mange rettigheter et fantastisk liv. Men i virkeligheten, og dette er demokratiets ultimate tragedie, har individet ingen rett, for hvor er forsamlingsfriheten i landet vårt, skrivefriheten, samvittighetsfriheten? Individet lever under terror, beleiringstilstand, sensur; tusenvis av mennesker er
arrestert, noen drept for sin tro, slik som under de mest tyranniske ledere. Hvor er «den suverene folkemengdens rett» til å bestemme sin skjebne, når møter er forbudt og når tusenvis av mennesker hindres i å stemme, mishandles, trues med døden, drepes? Du vil si: «Ja, men disse menneskene vil endre Grunnloven, begrense våre friheter, innsette en annen styreform!»

Jeg spør: «Kan demokratiet hevde at et folk ikke er fritt til å bestemme sin egen skjebne, til å endre sin grunnlov, sin styreform, slik det vil; til å leve med større eller færre friheter slik det selv ønsker?»

Dette er den ultimate tragedien.

I virkeligheten har mennesket ingen rettigheter i et demokrati. Han mistet dem ikke til fordel for verken det nasjonale kollektivet eller nasjonen, men til fordel for en politisk-finansiell kaste av bankfolk og valgagenter. Til slutt, den siste velgjørenheten til individet. Frimurerdemokrati gjennom en enestående perfiditet maskerer seg som en apostel for fred på denne jorden, samtidig som det proklamerer krig mellom mennesket og Gud.

Fred blant mennesker og krig mot Gud.

Forræderiet består i å bruke vår Frelsers ord «Fred

Machine Translated by Google

blant mennesker» for å forvandle seg til en apostel for «Fred», samtidig som de fordømmer Ham og fremstiller Ham som menneskehetens fiende. Og dessuten består denne troløsheten også i at de later som de vil redde menneskers liv, mens de i virkeligheten leder dem til døden; de later som de vil redde livene deres fra krig og fordømmer dem – djevelsk – til evig fortapelse.

Nasjonen

Når vi sier den rumenske nasjonen, mener vi ikke bare alle rumenere som bor i samme territorium, deler den samme fortiden og den samme fremtiden, den samme klesdrakten, men alle rumenere, levende og døde, som har bodd på dette landet fra historiens begynnelse og vil bo her også i fremtiden.

Nasjonen inkluderer:

1. Alle rumenere som for tiden er i live.
2. Alle våre dødes sjeler og våre forfedres graver.
3. Alle de som blir født som rumenere. Et folk blir bevisst på seg selv når det oppnår bevissthet om denne helheten, ikke bare om sine egne mål.

Nasjonen besitter:

1. En fysisk, biologisk arv – hennes kjøtt og blod.
2. En materiell arv – landets jord og dets rikdommer.
3. En åndelig arv som inneholder:

a) Hennes oppfatning av Gud, verden og livet. Dette oppfatningen danner et domene, en åndelig egenskap. Grensene for dette domenet bestemmes av horisontene som lysstyrken i hennes oppfatning når frem til. når. Det finnes et land med nasjonalånd, et land med visjoner oppnådd ved åpenbaring eller ved egen innsats.

b) Hennes ære som skinner i den grad nasjonen i løpet av sin historie har tilpasset seg normene som stammer fra hennes oppfatning av Gud, verden og livet.

c) Hennes kultur, avkastningen av hennes eksistens som følge av hennes egen innsats innen kunstens og tankenes domene. Denne kulturen er ikke internasjonal, den er uttrykk for nasjonalt geni, for blodet.

Machine Translated by Google

Kultur er internasjonal så langt dens lysstyrke rekker, men nasjonal i opprinnelse. Noen kom med en vakker sammenligning: både brød og hvete kan være internasjonale som forbruksvarer, men
de bærer overalt preget av jorden de vokste i.
Hver av disse tre arvene har sin betydning. Et folk må forsvare alle tre. Det viktigste er imidlertid dets åndelige
arv, for bare den bærer evighetens preg, bare den varer gjennom alle århundrene.

De gamle grekerne huskes ikke på grunn av sin fysikk – ingenting annet enn aske er igjen av den, og heller ikke deres materielle rikdom, hvis de hadde hatt noen, men på grunn av sin kultur.

Et folk lever i evigheten gjennom sitt livssyn, sitt æresbegrep og sin kultur. Derfor må nasjonens ledere resonnere og handle, ikke bare i henhold til folkets fysiske eller materielle interesser, men også ved å ta hensyn til dets historiske ære, dets evige interesser. Med andre ord, ikke brød, men ære for enhver pris.

NASJONENS ENDELIGE MÅL

Er det liv?

Hvis det er liv, så er ikke midlene folk bruker for å forsikre seg om at livet saken; selv det verste er bra.

Derfor må spørsmålet reises. Hvilke prinsipper styrer nasjoner i deres forhold til andre nasjoner? Bør de la seg styre av det dyriske instinktet, tigeren i seg, slik fisk oppfører seg i havet eller dyr i skogen?

Det endelige målet er ikke liv, men oppstandelse. Folkenes oppstandelse i Frelseren Jesu Kristi navn. Skapelse, kultur er bare et middel, ikke et formål, slik man har trodd, for å oppnå
denne oppstandelsen. Det er frukten av talentet Gud plantet i vårt folk, som vi må stå til regnskap for. Det vil komme en tid da alle jordens folk skal oppstå, med alle sine døde

Machine Translated by Google

og alle deres konger og keisere, hvert folk har sin plass foran Guds trone. Dette siste øyeblikket, «oppstandelsen fra de døde», er det edleste og mest opphøyde et folk kan reise seg mot.

Nasjonen er derfor en enhet som forlenger sin eksistens selv utenfor denne jorden. Folk er realiteter selv i underverdenen, ikke bare i denne.

Johannes forteller om hva han så hinsides jorden, og sier:

«Og byen trenger ikke solen eller månen til å skinne i den, for Guds herlighet har opplyst den, og Lammet er dens lampe. Folkeslagene skal vandre i dens lys, og jordens konger skal bringe sin herlighet og ære inn i den.»1

Og igjen: «Hvem skal ikke frykte deg, Herre, og prise ditt navn? For du alene er hellig, for alle folkeslag skal komme og tilbe for ditt åsyn, fordi dine dommer er åpenbare.»2

Til oss rumenere, til vårt folk, som til ethvert annet folk i verden, har Gud gitt et oppdrag, en historisk skjebne. Den første loven en person må følge er å gå denne skjebnens vei og fullføre sitt betrodde oppdrag. Vårt folk har aldri lagt ned våpnene eller forlatt sitt oppdrag, uansett hvor vanskelig eller lang Golgataveien har vært. Selv nå dukker hindringer høye som fjell opp foran oss. Skal vi være, mon tro, den svake og feige generasjonen som under truslers press slipper den rumenske skjebnens linje fra våre hender og forlater vårt oppdrag som et folk i denne verden?

MONARKI OG MONARKIETS LOV

1 (Apokalypsen, 21, 23–24).

2 (Apokalypsen 15,4).

Machine Translated by Google

I spissen for folkene, over eliten, finner man monarkiet.
Jeg avviser republikken.

Man har møtt noen monarker som var gode, noen svært gode, andre svake eller onde. Noen nøt æresbevisninger og kjærlighet fra sitt folk til slutten av livet, andre ble halshugget. Derfor,
Ikke alle monarkene var gode. Monarkiet i seg selv har imidlertid alltid vært godt. Man må ikke forveksle mannen med institusjonen og trekke feilaktige konklusjoner.

Det kan finnes dårlige prester; men kan vi på grunn av dette konkludere at kirken må avskaffes og Gud steines til døde?

Det finnes riktignok svake og dårlige monarker, men vi kan ikke gi avkall på monarkiet på grunn av dette. Innen jordbruket er det av og til et dårlig år etter et godt, eller ett godt og to dårlige; likevel falt det ingen i verden inn å slutte med jordbruket.

Gjør en monark som han vil, enten han er stor eller liten, god eller ond?

En monark gjør ikke det han vil. Han er liten når han gjør som han vil, og stor når han gjør det han må. Til hver
Nasjonen Gud har tegnet en skjebnelinje. En monark er stor og god når han holder seg på den linjen; han er liten eller ond, i den grad han vandrer bort fra denne skjebnelinjen eller motsetter seg den. Dette er altså monarkiets lov. Det finnes også andre linjer som kan friste en monark: linjen med personlige interesser eller en klasses eller gruppes interesser; linjen med fremmede interesser (innenlandske eller utenlandske).
Han må unngå alle disse linjene og følge sitt folks. Stefan
Den store har skinnet i historien i 500 år, og rumenerne husker ham fordi han identifiserte seg perfekt med sitt folks skjebne. Kong Ferdinand, til tross for press fra eksterne interesser og påvirkninger, plasserte seg på linjen for nasjonens skjebne; han led med henne, ofret side om side med henne og vant med henne. Det er i kraft av dette at han er stor og

udødelig.

Machine Translated by Google

SLAGET VED TUTOVA, 17. APRIL 1932

Bare fire måneder hadde gått siden valget i Neamt, og den unge legionshæren gikk inn i et nytt slag. I begynnelsen av januar 1932 ble et kongressmedlemssete erklært ledig i Tutova. [Merk: Tutova fylke med Barlad som fylkessete.]

Jeg hadde vurdert situasjonen. Ved forrige stortingsvalg fikk vi bare 500 stemmer der. Fylket var svakt, men det ble innrammet av de sterkere fylkene Covurlui, Cahul og Tecuci, slik at vi lett kunne få inn legionærer.

Det virket som om vi muligens kunne vinne, jeg tenkte på hvilken innvirkning et ekko av en ny seier ville ha. To seire på rad for den yngste generasjonen mot alle politiske partier ville ha økt dens prestisje betraktelig i landets øyne. Jeg bestemte at faren min skulle stille til valg, da han var mest nødvendig for meg i bevegelsen, både i parlamentet og utenfor det for organisering og propaganda. Valget var satt til 17. mars. 9. januar sendte jeg ut et valgprogram til hele fylket. Faren min ankom med et første valglag 10. januar. Så kom lagene fra Iaÿi, Tecuci, Bereÿti og Cahul.

I løpet av de første tre ukene hadde de små legionærstyrkenes hastighet og mot satt i gang en strøm av sympati i vår favør over hele fylket. I en dårlig vinter med kraftig snøfall og kaldt vær kunne ikke de politiske partiene dra ut. De ventet på bedre vær. Men i løpet av denne tiden, over åser, gjennom midjedyp snø, gjennom snøstormer, reiste legionærene fra landsby til landsby.

Rundt begynnelsen av februar ble det vanskeligere å bekjempe fienden. En koalisjon av liberalere, nasjonalbønder, lupister [Merknad: Dr. Lupus partimedlemmer] og cuzister sto overfor oss.

Machine Translated by Google

en voldsomhet vi aldri hadde møtt før. Regjeringen tydde til virkelig terroristiske tiltak, og den jødiske pressen angrep oss heftig.

Jeg følte behov for nye forsterkninger, så jeg sendte de siste reservene fra Iaÿi, ledet av Totu. Jeg hadde ingen andre bortsett fra i Bucuresti, og disse kunne ikke skaffes på grunn av mangel på midler. Så jeg innkalte en
møtet med legionærene og foreslo et heroisk skritt: at de skulle starte til fots fra Bucuresti til Bariad, en distanse på nesten 320 kilometer, og forklare dem at denne marsjen ville bety mer for
vår seier enn 100 000 manifester. Det alene ville utgjøre en stor heroisk tale rettet av legionærer til rumenerne i Tutova.

Legionærene mottok forslaget mitt med entusiasme. En uke senere forlot et team på rundt 25, ledet av Stelescu, Caratanase og Doru Belimace, Bucuresti til fots for Tutova. Etter en ti dager lang marsj gjennom uvær ankom de Bariad, hvor de ble ønsket varmt velkommen av hele befolkningen. Men forfølgelsen hadde eskalert til en nervepirrende spenning. Herr ...

Innenriksminister Argetoianu sendte ut gendarmene oberst, Ignat, med store styrker og ga ordre om å frakte legionærene ut av Tutova fylke på bårer. Det var umulig for små lag å rykke videre. Så jeg dannet to sterke lag under kommando av Victor Silaghi og Stelescu som, støttende hverandre, skulle rykke frem langs Puesti-Dragomiresti-linjen og støtte min far. Jeg sendte et annet mindre lag i retning Bacani. Disse to var de eneste rutene som forble uoppdaget. De utgjorde den nordøstlige halvdelen av fylket.

Den andre halvdelen, sør, hadde blitt tilstrekkelig jobbet av min far, fylkeslederen herr D. Popescu, Victor Silaghi, Teodor Tilea og Ion Antoniu, med de første lagene.

De to lagene i nord avanserte nesten 48 kilometer, kjempet mot den bitende kulden og endte opp med flere sårede, blant andre Tocu. I den nordlige delen av fylket ble de møtt av store
kontingenter av gendarmer. Teamene barrikaderte seg på loftet i et forlatt hus hvor de gjorde motstand i 48 timer uten varme, mat eller vann. Til slutt klarte de å trekke seg tilbake

Machine Translated by Google

gjennom en vanskelig nattmarsj, utført under virkelig heroiske forhold, bare på grunn av Victor Silaghis sta utholdenhet i å oppmuntre de utmattede, sultne og frosne legionærene til siste mulige motstand.

Dette foreldreløse barnet, sønn av den rumenske presten Silaghi fra Careii Mari som ble myrdet av ungarere i 1918 under tragiske forhold, kjempet med tapperhet.

Til slutt ble disse lagene omringet av overlegne styrker, tatt til fange og brakt til Bariad. Faren min ble arrestert og innesperret i et regimentsfengsel.

Det tredje laget ble fullstendig desimert i slaget ved Bacani. Der, i en dal før de kom inn i landsbyen om kvelden, ble de angrepet av en stor kontingent gendarmer. Lagets leder, legionær Lascar Popescu, ble slått i hodet med en rifle og var den første som falt bevisstløs i en blodpøl. De andre legionærene nektet å trekke seg tilbake. De gikk til motangrep med bare brystkasser og ingenting i hendene, i et forsøk på å komme seg inn i landsbyen.

En etter en falt de alle bevisstløse. Den siste som sto igjen, ble angrepet alene. Under slag falt han på kne, reiste seg og angrep igjen. Han falt i nærheten av kameratene sine. Hele laget lå bevisstløse i en blodpøl. Derfra ble de dratt gjennom snøen av gendarmene, mer enn en kilometer til gendarmposten i landsbyen. Klokken ett den natten brakte en rytter nyheten til Bariad om hva som hadde skjedd i Bacani. Laget fra Iaÿi, ledet av Totu, som ankom Barlad samme midnatt, dro umiddelbart til fots for å hjelpe sine sårede kamerater. Etter en kamp fra klokken halv tre til fem om morgenen, der gendarmene avfyrte alle våpnene sine, okkuperte legionærene gendanneposten og fant kameratene sine bevisstløse liggende på bakken der inne. De bar dem til sykehuset i Barlad.

Men tingene roet seg ikke her. Jødedommen startet en enorm pressekampanje, og angrep oss med avskyelig kynisme og urettferdighet. En bølge av løgner, fornærmelser og bakvaskelser kom vår vei. Alt det politiske grupperinger slo seg sammen for å sette oss ut av kampen.

Machine Translated by Google

DEN ANDRE OPPLØSNINGEN AV GARDEN MARS 1932

Sparket av gendarmene, angrepet av den jødiske pressen, ble vi rammet av en ny oppløsning av garden, beordret gjennom en enkel ministerbeslutning. Selv om vi var innenfor rammene av perfekt lovlighet, oppløste lorga-Argetoianu-regjeringen, i strid med lover og grunnlov, garden vilkårlig. Våre hovedkvarterer over hele landet ble igjen overtatt og låst, og trykkeriet i Iaši ble stengt. Angrepet i pressen ble vi satt i den umulige posisjonen at vi ikke kunne forsvare oss ettersom alle publikasjonene våre var blitt suspendert. I parlamentet prøvde jeg å snakke, men jeg ble hindret av flertallets bråk, som ikke tillot meg å forsvare meg.

Kandidaturet i Tutova kunne imidlertid ikke stoppes. Laget fra Bucuresti ble utvist fra fylket. Det samme gjaldt de andre, én etter én. Vårt Iasi-lag på rundt 30, under Totus ledelse kommandoen, mens den ble kjørt til depotet for den samme evakueringsoperasjonen, brøt sperringene og okkuperte venterommet hvor den, barrikadert, gjorde motstand i 24 timer, inntil den var gasset ut. Til slutt ble den lastet på toget og ført ut av fylket. Bare Ibraileanu, Nutu Esanu og faren min, som ble arrestert, ble igjen i byen. Forfølgelsen ble deretter flyttet til landsbyene. Bønder, skolelærere og prester ble arrestert og slått; hjemmene deres ble brutt inn. Valget ble utsatt én måned, til 17. april.

Min far ble løslatt. De eldre legionærene kom deretter til byen for å gå inn i kampen: Hristache Solomon, oberst Cambureanu, Ventonic, Ifrim, pater Isihie, Peceli, Potolea, osv. Jeg tildelte dem forskjellige sektorer. Hver av dem snek seg til sin post i ly av natten. Våre lag fra nabofylkene gikk igjen inn i Tutova på flere punkter. Gh. Costeas lag krysset Barlad.

Machine Translated by Google

elv, vann opp til halsen, for alle veier ble patruljert; de ankom valglokalet dryppende våte.

Den 17. april om morgenen begynte avstemningen, og fortsatte utover natten. Den 18. april, klokken 5 om morgenen, ble legionsseieren annonsert: 5600 stemmer; Liberale: 5200; Nasjonalbønder: 4000; de andre gruppene: færre enn 2000; Cuzister: 500 stemmer.

Denne andre legionsseieren, mot koalisjonen av alle de rumenske politikerne, vunnet gjennom legionærenes fryktløshet og jernvilje, gjennom deres heltemot og blod, som trosset hindringer, fornærmelser, slag og forfølgelse hadde skapt en ubeskrivelig entusiasme over hele landet.

NYE GENERALVALG JULI 1932

Faren min ble validert den siste dagen av parlamentsmøtet. Men hvilen vår varte bare én uke, for lorgaregjeringen hadde falt. En nasjonalbonderegjering ble dannet, ledet av Herr Vaida.

Utmattede både fysisk og økonomisk gikk vi inn i en ny kamp. Det var i juni 1932. Helt siden 15. desember 1929 hadde vi vært i en konstant kamp: desember 1929 – april 1930, den kampanjer i Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; sommeren 1930, forberedelsene, deretter forbudet mot marsjen i Bessarabia, etterfulgt av min fengsling frem til høsten; i oktober og november var vi i Maramures – den vinteren fengslet igjen; våren 1931, kampene før stortingsvalget; sommeren 1931, valg i Neamt; vinteren 1932, valg i Tutova; og nå var vi igjen i ferd med å komme til stortingsvalget. Til tross for alle disse kampene fortsatte vi organisasjonsarbeidet i resten av landet. Året før stilte vi opp på valglister i 17 fylker, i år stilte vi opp på 36. Alle

Machine Translated by Google

Politiske partier var involvert i de samme kranglene, fulle av intriger, om navnene på kandidatene sine. Dette varte en hel uke. Men jeg, alene, fikset på én natt alle kandidatlistene våre i 36 fylker. Ingen blant legionærene krangler om plassen sin på listen; snarere ber han om å bli plassert sist.

Det vanskelige problemet for oss er pengespørsmål. De fleste fylkene har klart å dekke sine egne utgifter ved hjelp av legionærbidrag. Andre har ikke gjort det. Jeg trengte bare 50 000 lei for å dekke valgskatt. Jeg gikk som i en døs til siste dag. Jeg prøvde én, jeg prøvde en annen. Ingenting.

Jeg dro for å møte herr Nichifor Crainic, direktøren for Calendarul («Kalenderen»), i håp om at han kanskje hadde penger, men forgjeves. Med journalen sin, som hadde blitt utgitt i fem måneder, støttet han vår kamp og fulgte legionærteamenes mot steg for steg; han kunne imidlertid ikke hjelpe oss økonomisk.

Til slutt lånte jeg fra Pihu og Caranica, som ved å løpe til alle makedonerne fant den nødvendige summen. Flere fylker ble støttet av fylket Focsani og Ilristache Solomon.

Kampanjen startet. En ny forfølgelse rammet våre rekker.

Spredt over en stor front ble våre tynne rekker overalt angrepet voldsomt. Legionærene Savin og Popescu ble såret ved Tighina. Ved Barlad ble en mengde lærere og prester dratt inn i kjellere og mishandlet etter ordre fra herr Georgescu-Barlad. Ved Vaslui ble våre små lag såret. Likeledes ved Podul-Iloaiei og over hele Iaÿi fylke. Ved Focsani, den gamle Hristache

Solomon, ingeniør Blanaru og ti andre ble angrepet på ordre fra advokat Neagu av væpnede grupper av nasjonalbønder i landsbyen Vulturul. Legionærer falt til bakken såret av
slag og kniver. Bare én sto igjen på beina som et fjell, Hristache Solomon, som ingen turte å ta imot den gangen. Han forsvarte seg heftig, men falt til slutt midt i veien, overveldet av slag. Der på bakken ble han slått i hodet av disse beistene som alltid gjorde et problem – den gang som de gjør nå – med lovlighet, siviliserte metoder, frihet osv. Garde fikk 70 000 stemmer, det dobbelte av året før. Fylkene Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

og Tutova, der faren min stilte til valg, kom sterkest ut. Deretter fulgte Campul-Lung med Mota; deretter Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Vi vant fem seter, og nå må vi ta våre valg for å fylle dem. Jeg ble værende i Cahul for å la Nutu Esanu komme inn i parlamentet. Jeg bestemte at faren min skulle bli værende i Barlad for å la Stelescu, en 25 år gammel student, komme inn i parlamentet; jeg ønsket dermed å gi landets ungdom oppmuntring og en stimulus. Tilliten og kjærligheten jeg viste denne ungdommen ble imidlertid ikke gjengjeldt. [Merk: Forfatteren refererer her til Stelescus fremtidig svik mot sine legionskamerater.]

I PARLAMENTET FOR ANDRE GANG

Hele tiden i parlamentet kjempet jeg mot regjeringen og dens tiltak som jeg anså som i strid med det rumenske folkets velferd, slik jeg faktisk også hadde kjempet mot alle de tidligere. administrasjoner som byttet på å lede staten. Landet hadde ingenting å forvente av alle disse regjeringene. Ingenting av noen form for fornuft for fremtiden til vårt folk ble smidd der. Alle tiltak og lover var bare noen lindrende midler som forlenget den bitre og triste tilværelsen til landet vårt fra dag til dag.

Da rumenske arbeidere ble skutt på ordre fra innenriksdepartementet i Grivita, og jeg ble kvalm av holdningen til pro-kommunistene i Nasjonalbondepartiet som applauderte regjeringens skritt. Jeg gikk opp på podiet og anså det som min plikt å si følgende: «Det er ille at de uheldige arbeiderne gikk ut på gaten, men det ville vært verre om de og vårt folk, stilt overfor urettferdigheten som roper til himmelen, ikke gikk ut, men resignert bøyd hodet under åket og overlot landet til noen utbyttende politikere.» [Merknad: Forfatteren snakker her om arbeiderstreiken i ...]

Machine Translated by Google

Grivita Rafiway-fabrikken i Bucuresti 4. februar 1933 under den nasjonale bondeadministrasjonen.

Jeg siterer her fra det offisielle referatet fra denne sesjonen:

«Herr Corneliu Zelea Codreanu ... Herr president, mine kongressmedlemmer! På vegne av gruppen jeg tilhører, krever jeg at det i tillegg til etterforskningen som vanligvis gjøres av kompetente myndigheter, gjennomføres en annen parlamentarisk etterforskning, bestående av representanter fra ulike politiske grupper i dette parlamentet. Jeg krever dette fordi jeg tviler på sannferdigheten i herr innenriksministerens uttalelse; jeg tviler på det av en svært god grunn. Den 24. januar, da rumenske studenter, nasjonalister og kristne, gikk til graven til den ukjente soldaten for å sette et kors, hadde det statlige sikkerhetstilsynet lekket informasjonen til en avis i Bucuresti om at aksjonen var planlagt og finansiert av Moskva.»

«Hvis informasjonen du har angående Grivita-saken også kommer fra en slik kilde, forstår jeg godt hvor rett du har i å ta skritt av denne typen, slik du gjorde i går og i dag.»

(Applaus fra benkene til «Jerngarden» og de til bondepartiet til dr. Lupu).

For det andre vil jeg si at jeg, i likhet med alle andre med sunn fornuft i dette landet, ikke er redd for kommunismen eller bolsjevismen. Vi er redde for noe annet, for det faktum at disse arbeiderne ikke har noe å spise; de er sultne.»

(Applaus fra benkene til «Jerngarden» og de til bondepartiet til dr. Lupu).

«Noen av disse arbeiderne tjener bare 1100 lei i måneden og har 5, 6, 7 barn.»

Dr. V. Lupu: «Det er sant.»

Herr Corneliu Zelea Codreanu: «Med 5, 6, 7 barn er ikke engang slik lønn nok til det daglige brødet. Jeg er derimot også redd for noe annet: for deres tørst etter rettferdighet.»

Dr. N. Liipu: Veldig bra!

Corneliu Zelea Codreanu: «Derfor må du tilfredsstille disse to behovene: sult og tørst etter rettferdighet»

Machine Translated by Google

(Applaus fra benkene til «Jerngarden» og fra benkene til Dr. Lupus bondeparti) «og dette landet vil nyte fullstendig orden.»

(Møte torsdag 16. februar 1933. Offisiell overvåker 41 av 23. februar 1933)

En av vanskelighetene som setter en stopper for parlamentarisk aktivitet er de tusenvis av krav til departementene om forbønn av noe slag. Dette utgjør en reell straff for oss fra vår velgerkrets.

(1) fordi parlamentarikere må kaste bort mesteparten av tiden sin på å tilfredsstille disse kravene. Dette systemet er farlig for en organisasjons liv, for det lammer hele dens aktivitet; det kan tape hele kampen. Du må gi opp landets skjebne for å tjene dine støttespillere. Etter en stund la jeg merke til at det ikke var noen legionærer blant dem som kom til meg med slike krav. Alle var enten profesjonelle tiggere eller spesielt utsendte motstandere som forsøkte å lamme oss.

(2) dette systemet plasserte oss i den sårbare posisjonen at vi måtte gå foran, og søke tjenester fra, mennene vi kjempet mot. Av disse grunnene nektet jeg personlig å gripe inn for noen. I løpet av hele min tjeneste i parlamentet ba jeg ikke om noe fra noen minister.

En annen kategori besto av de som kom for å be oss om penger. Av de hundrevis som banket på dørene våre daglig, var det ingen legionærer. Noen var virkelig syke eller havnet i ulykke, men noen gjorde dette systemet til et ordentlig yrke.

Til slutt var gruppen vår en liten organisasjon, i formasjon, i bevegelse, i konstant kamp. Dette krevde spesielt uavbrutt oppmerksomhet fra meg til alle fiendens bevegelser; det involverte avdekking og parering av fiendens planer, erobring og organisering av nye posisjoner, med andre ord, en permanent oversikt, dag og natt, av slagmarkene over hele landet. Men før noe annet kom tilsynet med legionærutdanningen, slik at vi ikke våknet opp og gradvis ble forvandlet til en politisk kategori av moralsk infeksjon som vi ikke ville være i stand til å frigjøre oss fra, og der legionærånden ville dø.

Machine Translated by Google

Stortinget tok fra meg tiden jeg virkelig trengte til lederskap.

TILSTANDEN TIL LEGIONÆR ORGANISASJON I 1932–1933

Høsten 1932 og vinteren 1933 kunne legionærene puste ut. Tre og et halvt år med kamper var over. Disse ungdommene fortjente nå hvilen. Det hadde gått nesten to år siden jeg slo meg ned i Bucuresti.

For å ta min plass i Iaÿi, ble Banea, assistert av Totu, Cranganu, Tasca og Stelian Teodorescu, værende for å håndtere spørsmål knyttet til studenter, trykkeri, hjemmet vårt osv. Legionærstudentgruppen økt, og utgjør nå mer enn halvparten av de militante studentene. I Cluj fikk Banica Dobre en sunn start på organiseringen; likeså i Cernauti med Lauric, hvor legionæren
Livet spirte fint under den åndelige veiledningen til professor Traian Braileanu, som professor Toppa og andre samlet seg rundt. I hele Bucovina var legionsstrømmen og
organisasjonen vokste under dyktig kommando av veteranen og den fremtredende nasjonalisten Vasile Iasinschi. I Chisinau jobbet Tudorache og Serghie Floreseu; I Oradea Mare, Iosif Bozantan.

Ungdommen som ble oppdratt i Korsets brorskap var forberedt da de begynte på universitetet. En nasjonalistisk avis med stort mot og utmerket ledelse hadde begynt å publiseres i Bucuresti, Calendarul («Kalenderen») under ledelse av Nichifor Crainic og i samarbeid med en håndfull intellektuelle ledet av professor Dragos Protopopescu. Denne avisen banet modig vei for en ny og bred vei i den rumenske intellektuelle verden, langs den kristne ...

Machine Translated by Google

og nasjonalistisk linje. Spesielt artiklene til herr Crainic var ekte kanonild som forårsaket ødeleggelser i fiendens rekker. Innenfor studentbevegelsen i hovedstaden okkuperte legionærer de første linjene. Traian Cotiga hadde presidentskapet for studentsenteret, med en legionærkomité.

En vending ble følt blant hovedstadens intellektuelle ungdom. Samvittigheten deres var opptatt av de store problemene som påvirket livet til nasjonen vår. En talentfull gruppe som graviterte rundt den nye revyen Axa («Aksen») med Polichroniade, Vojen, Constant, sluttet seg til legionærrekkene, mens andre fremtredende ungdommer som professor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, professor Viadimir Durnitrescu, ingeniør Virgd Ionescu, professor Radu Gyr, advokat Popov, malerne Basarab og Zlotescu, alle svært talentfulle og entusiastiske, arbeidet langs legionærideologiens linjer.

Den sunne makedonske ungdommen, ren som en tåre og modig, kom stadig nærmere oss. Vi syntes imidlertid det var uklokt at massen av makedonere i firkanten [Merk: Flere fylker i sørlige Dobrogea annektert av Romania på slutten av Balkankrigen i 1913.] bli tatt opp i Garde, fordi vi, så nylig bosatt i landet, ville utsette det for for mange
forfølgelser. Den makedonske universitetsungdommen sluttet seg imidlertid i sin helhet til legionsbevegelsen. I spissen for denne makedonske ungdommen sto tre fremtredende kulturmenn: Papanace, Caranica og Sterie Ciumeti.

Med de to første rådførte jeg meg ofte, som begge hadde beundringsverdig dømmekraft støttet av upåklagelig renhet og oppriktig, stor kjærlighet og mot.

Jeg tror ikke at det siden 1931 har gått en dag uten å møte dem. I løpet av denne forfølgelsen diskuterte vi i timevis slag etter slag, urettferdighet etter urettferdighet, forræderi etter forræderi. Hver nyhet om ny tortur av en legionær var en...

kniv som borer gjennom hjertene våre.

Smerten vi led for alle mishandlede legionærer plaget våre sjeler; og spesielt umuligheten av å se noe håp om rettferdighet fremover.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti levde hos meg dag og natt. Han var en ung mann med stor rettskaffenhet og hundeaktig trofasthet. Han ble gardens sjefskasserer. Alle sine dager – så mange som han vil få – vil han bare tenke på garden, vil være opptatt av og vil bare handle for garden, vil ikke leve livet sitt for noe annet enn for garden.

På forskjellige steder i landet dukket det opp andre verdifulle elementer: Dr. Pantelimon, Fader Ionescu Duminica, Dr. Augustin Bidian i Sibiu; Fader Georgescu-Edincti, studentenes åndelige bekjenner, en veteranjager, kaptein Ciulei ved Bacau, Aristotel Gheorghiu, også en veteran, som kommanderte ved Ramnicul-Sarat; ved Brada, Ion Iliescu; i Constanta, Seitan; far Doara og Victor Barbulescu på Valcea; Professorene Vintan, Ghenadie og Duma ved Timisoara; og veteranlegionærene, professorene Nicolae Petrascu, Horia Sima, advokat Iosif Costea, Colhon og andre, som nå har kommandostillinger i forskjellige deler av landet.

Bucuresti er delt inn i sektorer [Merk: Hver av de fem store sektorene har navnet på en farge: Grønn, Gul, Rød, Blå og Svart.] og vi begynte å organisere oss innenfor dem. Det var to gode menn i den grønne og den blå sektoren, Nicolae Constantinescu og Doru Belimace, to sterke karakterer, to solide hjerner, Doru Belimace var en av de mest fremtredende studentene ved Det litteraturvitenskapelige fakultet; Nicolae Constantinescu, som hadde en fremtredende økonomisk bakgrunn, var student ved handelsakademiet. Snart skulle begge vise seg å ha imponerende egenskaper som legionær tro og tapperhet.

I denne perioden ble også den første legionsgraden opprettet av følgende ordre fra dagen 10. desember 1932:

A) Den første overordnede graden, kalt legionærkommandant, er etablert i legionærhierarkiet. I lys av deres offer, arbeid, heltemot, tro, kapasitet og ansiennitet, er følgende legionærer forfremmet i rang, alfabetisk: Banea Ion, doktorgradskandidat i medisin; Belgea Ion; Blanaru Ion, ingeniør;
Dumitrescu Ion, prest; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokat; Steleseu Mihail, kongressmedlem; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, håndverker.

Machine Translated by Google

B) Alle legionærer fra 1927- og 1928-serien som avla sitt soldatløfte og fortsatt er i legionens aktive rekker, forfremmes herved til graden legionærkommandantassistent.

Signert: Corneliu Zelea Codreanu.

De andre, mer fremskredne i alder, ble flyttet inn i Legionens senat og legionærens overordnede råd.

Machine Translated by Google

Den politiske soldaten del II og III

av Derek Holland

Machine Translated by Google

DEL TO:
BEHOVET FOR DEN POLITISKE SOLDATEN.

Når en nasjon reiser seg ivrig for å kjempe for sin frihet og Ære, det er alltid et mindretall som virkelig tenner mengden.

Vestens forfall (Oswald Spengler)

I spissen for kampen mot ondskapens krefter som oversvømmer hele kloden i et hav av skitt, korrupsjon og forræderi står de forskjellige nasjonalistbevegelsene i Europa. I Storbritannia er den eneste organiserte styrken Nasjonal Front, men selv den gjorde ganske grunnleggende feil på syttitallet om hva som var nødvendig for å forløse landet vårt. Diskusjonen handlet alltid om hvorvidt vi skulle ha en marsj hit eller dit; om vi skulle kjempe dette valget eller hint; om vi kunne gjøre noe for å forbedre «imaget» vårt. Disse diskusjonene var omtrent like nyttige som å krangle om hvem som kunne ha hvilken solstol på Titanic. Navnet vårt ble riktignok bedre kjent, selv om andre metoder også ville ha oppnådd dette; det gjenstår at all vår tid, penger og energi ikke stoppet ankomsten av én eneste immigrant; det stoppet ikke nedleggelsen av én eneste fabrikk; det stoppet ikke voldtekten, fysisk og åndelig, av vårt moderland.

Vår fiasko var enkel, men avgjørende. Det var og er ikke politikk, doktriner eller aktiviteter vi trenger – selv om disse tingene er viktige i det overordnede politiske perspektivet – men en ny type menneske som vil leve den nasjonalistiske livsstilen hver dag, som vil fungere som et fyrtårn og en inspirasjon for de britiske medborgerne rundt ham som fortviler over vår situasjon. De andre diskrediterte partiene har tilbudt politikk og doktriner til vårt folk i lang tid.
generasjoner, men med hvilken effekt? For den gjennomsnittlige briten, hvorfor skulle NF ha vært annerledes enn de andre? Hvis vi skal lykkes, må vi gå til kjernen av saken: vårt folk trenger som eksempel noen som praktiserer det han forkynner. Dette eksemplet kaller vi den politiske soldaten.

Hva er egentlig den politiske soldaten?

Hvis vi ser på den høyeste perioden i europeisk historie, kan vi lett identifisere den typen menn som legemliggjør eller uttrykker ånden

Machine Translated by Google

som vår nasjon så desperat trenger.

I antikkens Hellas fantes spartanerne, et strengt og svært disiplinert folk som har gått inn i historien hovedsakelig på grunn av sin heroiske innsats i slaget ved Thermopylene. Det var her at
300 spartanere, ledet av sin krigerkonge Leonidas, tok opp kampen mot 100 000 persiske tropper under keiser Darius. Spartanerne krympet seg ikke av frykt for slike enorme odds, men sang stolt sin kampsang, Kastors sang, og døde deretter for en mann i en smeltedigel av ild og blod. Selv om spartanerne tapte, er det dem historien husker.

I det gamle Roma var det den romerske høvedsmannen hvis militære ferdigheter og engasjement for det evige Roma, for Pax Romana, førte til at han bygde et av de fineste og mest velordnede imperiene i verdenshistorien, og som en konsekvens etterlot oss mye å verne om i vår arv.

I middelalderens Europa fantes det kristne korsfarere hvis hengivenhet til idealene om askese og ridderlighet var en så sterk del av Europa, både øst og vest, at selv i dag regnes «ridderlig oppførsel» som en høy form for ros. Disse ridderne, et overnasjonalt samfunn hentet fra én kultur, ble beskrevet av pave Urban II som de som var «klare til å skynde seg hvor enn krig bryter ut, og bringer sine armers raseri til det for å forsvare ære og rettferdighet».
I vårt århundre var kanskje det mest fremragende eksemplet på politisk soldatkunst den rumenske jerngarden, legionærbevegelsen, grunnlagt og formet av geniet Corneliu Codreanu.
Ånden som denne bevegelsen skapte var så sterk, så gjennomgripende, at den i løpet av sine korte 15 år med eksistens smittet et helt folk.
Selv i dag fordømmer de kommunistiske myndighetene legionærene, så skremte er de av dens åndelige og inspirerende kraft – en kraft som vokser etter hvert som det marxistiske Øst-Europas slit dreper alt den berører.

Men Europa har ikke monopol på politiske soldater, og alle folk og kulturer har potensialet til å produsere denne typen mennesker, hver tilpasset sine særegne omstendigheter. Ta for eksempel
Den islamske revolusjonsgarden i mullaenes Iran. Det er ikke nødvendig å være enig i noen eller alle deres mål for å sette pris på og respektere deres mot. Troen deres på sin sak er så sterk at de vil løpe gjennom minefelt ubevæpnet for å angripe fiendens

Machine Translated by Google

posisjoner; idealene deres er så altoppslukende at de vil kjøre lastebilbomber inn i fiendens leirer, vel vitende om at døden er uunngåelig. Om de har rett eller galt er ikke temaet, men det er tydelig at denne makten, denne forakten for døden, er det materialet som seire skapes av. Denne makten drev Yankee-krigen maskin ut av Libanon – mens amerikanske tropper kjempet for jobbsikkerhet, lønnspakke og pensjon, kjempet motstanderne deres i Revolusjonsgarden for et ideal, en uavhengig, Iransk Iran. Vi må lære at idealismens kraft er uberegnelig.

Når vi ser på de få eksemplene jeg har nevnt, vil én ting være umiddelbart åpenbar for de fleste lesere – nemlig at alle er krigere, militærmenn. Det ville imidlertid være fullstendig det er feil å tro at dette aspektet, militæret, er det viktigste aspektet, eller til og med et av de viktigste aspektene. Fellesnevneren som gjør at alle disse mennene kan plasseres i Den samme kategorien, til tross for deres åpenbare forskjeller, er det faktum at de var inspirert av et åndelig og religiøst ideal som fullstendig dominerte livene deres. Ingenting kom mellom dem og Idealet. De var villige til å ofre hva som helst for seieren til sitt ideal. Hvis deres sak av en eller annen grunn hadde blitt nektet dem, ville livene deres ha opphørt å ha mening. har noen betydning overhodet. De var gode krigere fordi en flamme brant inni dem, en ild som bare kunne slukkes når de trakk sitt siste, dødelige åndedrag. Det var en flamme som deres fiender ofte ikke eide eller forsto, men som de fryktet og respekterte. Det er den flammen, den brennende ånden, som vi må tenne på nytt hvis kulturen vår skal ha noen fremtid verdig den navn. Hvis dette viser seg å være utenfor våre evner, vil alle våre materielle prestasjoner, vår vitenskap og teknologi, vår intellektuelle storhet bli avslørt som fullstendig ubrukelige, for det meste Det viktigste i livet er viljen til å leve. Hvis denne viljen er fraværende hos våre folk, vil ingen vitenskapsmann og ingen innretninger redde oss.

Det er den politiske soldatens oppgave å fremme livsviljen ved å avsløre livets sanne natur – i motsetning til dette århundrets materialistiske mareritt som feilaktig blir tatt for å være «liv» – og ved å leve dette livet. For å gjøre dette må den politiske soldaten gjennomgå en åndelig revolusjon, en indre revolusjon som veileder, styrer og gjennomsyrer livet hans. Når dette er oppnådd

Machine Translated by Google

I bunn og grunn vil den politiske soldaten bedømme alle sine handlinger etter om de fremmer saken eller ikke. Han vil være mannen som ikke sier: «Hva får jeg ut av det?», men mannen som sier: «Hva kan jeg gjøre for å hjelpe?» For denne typen mann vil visse ord inneholde nøkkelen til selve meningen med livet: Ære, rettferdighet, selvrespekt, ærlighet, tro, ydmykhet, medfølelse, kjærlighet.

Han vil ikke tillate at hans ære eller nasjonens ære blir angrepet.
eller undergravd av de uverdige; han vil ikke stå passivt og se på når hans folk blir utnyttet, men vil bli et midtpunkt i
kjempe for rettferdighet. Han vil ikke miste sin selvrespekt og verdi ved å bli avhengig av ytre faktorer som narkotika eller alkohol, for han vet at hvis han besitter den indre styrken som opprettholder livet
da vil han være uovervinnelig. Han vil være ærlig i alle sine handlinger, store og små, fordi den nasjonalistiske militanten leder gjennom eksempel. Han vil ha fullstendig, ubestridt tro på
rettferdigheten i sin sak; han vil være mannen som vil strebe til grensen av sine evner for å fremme sitt folks og sin nasjons velferd, men han vil gjøre dette uten noen tanke på ros eller
publisitet. Han vil forbli ydmyk, vel vitende om at handlingene hans er et spørsmål om plikt inspirert av en høyere livsstil. Han vil bli ansporet til handling av den fysiske voldtekten av vårt vakre land og
ødeleggelsen av vår rike kultur; hans medfølelse vil være slik at han vil skjule de svake og trengende i vår nasjon med sin enorme styrke. Hans kjærlighet vil være ren og forfriskende, gjenopplivende og
inspirerer alle og alt det berører.

Den politiske soldaten er mannen som holdes oppe av et evig ideal og som vil handle positivt i enhver situasjon for å forsvare det som er rett, godt og sant. Aldri i Europas historie har behovet for bataljoner av politiske soldater vært så presserende, så livsviktig.
Rekkene til våre fiender er enorme: bankene, kommunistene, frimurerne, sionistene, kapitalistene. De har penger og makt; de dominerer media; de kontrollerer hele hærer gjennom sin kontroll over regjeringer; de sprøyter nedbrytende ideer inn i nasjonens blodomløp som svekker oss, gjør oss apatiske, gjør oss til en lettlurt person.

Og hva har vi for å bekjempe dette? Noen få tusen patrioter i alle land i Vest-Europa. Vi har ingen penger, ingen makt, ingen innflytelse, ingen medier å snakke om. Vi er spartanerne,

Machine Translated by Google

De få. De er perserne, de mange. Konfrontert med denne forferdelige virkeligheten forlater våre landsmenn, etter å ha vurdert oddsen, slagmarken i hopetall og argumenterer for at ting er «uunngåelige». «Vi kan ikke vinne», sier de. «Ting har gått for langt», sier de. «Kanskje kommunismen ikke blir så ille», sier de. Hvor rett hadde Emrys ap Iwan, den walisiske nasjonalisten fra det nittende århundre, da han bemerket: «Det uunngåelige er ikke de vises høye tårn, men bare de skyes helligdom.»

Den politiske soldaten vil se på denne dystre virkeligheten i et helt annet lys fordi han er både idealist og realist. Idealet er målet for vår kamp; realisme er den egenskapen som dikterer hvordan vi best kan oppnå dette målet. Den politiske soldaten, som veier våpnene på begge sider, vil erkjenne at vi er mindre bevæpnede på alle måter, bortsett fra én. Dette unntaket er vår tro, vårt ideal, som vi holder kjærere enn selve livet, og som ikke kan skremmes, bestikkes eller tortureres ut av eksistens. Denne troen er bare et svakt minne, en glødende glør i de fleste av våre folk – det er den politiske soldatens oppgave å vifte med og fyre opp denne gløren til dens flamme blir sterkere og mer intens, til den blir et rasende inferno som omslutter vårt folk og vårt land i søken etter ...

Nasjonal frihet, sosial rettferdighet og et virkelig fritt Europa. Den politiske soldaten vil oppmuntre til entusiasme, kameratskap og dedikasjon bare ved sin tilstedeværelse. Han vil være et lys som skyver tilbake mørkets grenser. Folk vil søke hans råd; de vil lytte til hans råd; de vil samle seg og vende tilbake til kampen sterkere enn det hardeste stål.

Hver dag som går, ser vi blod siver ut fra de lemlestede nasjonene i Europa. Det er et syn bare kyniske eller uinteresserte kan se uten å bli beveget til dyp medfølelse og et hellig sinne. Den vakre kvinnen som en gang forhekset verden med sitt intellekt, sin storhet og sin livlighet, ligger nå i rennesteinen, sparket sanseløs av ...

Supermaktenes barbariske horder. Bare hæren av politiske soldater søker å forsvare henne mot en strøm av voldsomme slag. Denne hæren er liten, dens oppgave enorm, men den kjemper videre. Den vil ikke tillate at vår arv, kultur, tradisjoner og edle verdier blir knust til støv, tapt for alltid, på grunn av flertallets feighet. Denne hæren kjemper for å vinne, men hvis nederlag skal være dommen

Machine Translated by Google

av Skjebnen, så vil det bli en kamp til siste mann, med sverd i hånd – en hyllest verdig våre fineste forfedre.

Og hvis de mageløse, predikantene av «mulighetens kunst», skulle angripe deg med anklager om «fanatisme», husk ordene til John Jenkins, en sønn som Wales med rette kan være stolt av:

> *«Jeg vil si tre ting om fanatisme: for det første, at hvis det er sant at en fanatiker har styrken til ti menn, er det nødvendig fordi de andre ni mennene ikke kan bry seg. For det andre er det ikke alltid sant at en fanatiker ikke teller kostnadene ved handling; jeg ble fanatiker fordi jeg ikke var forberedt på å akseptere resultatet av passivitet. Til slutt, hvis Wales skal overleve og kulturen og arven blomstre, vil det bare skje gjennom voldsom og urokkelig hengivenhet til Wales fremfor alt annet. «Alt annet» inkluderer familie, fremtidsutsikter, karrierer, helse, frihet og selve livet. Jeg tror, faktisk vet jeg, at Wales kan inspirere til denne typen fanatisme, og at denne fanatismen er den essensielle katalysatoren som kreves for å bevege flertallet av folket.»*

Det Jenkins sier om Wales gjelder ikke mindre for de andre britiske nasjonene og deres slektninger i Europa.

DEL TRE:
DEN POLITISKE SOLDATENS VEI.

«Du må flittig sette deg som mål at du på ethvert sted og i enhver handling eller ytre arbeid skal være indre fri og herre over deg selv, og at alle ting er underlagt deg og ikke du under dem.»
3

I Lausanne, Sveits i 1965, laget Marcel de Corte følgende observasjon: «Jeg hører ofte det sagt at betyr, tatt som

3 Kristi etterfølgelse (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

slike er verken gode eller dårlige. Jeg innrømmer at denne påstanden gjør meg rådvill, for jeg spør meg selv hvor vi kan finne midler som utelukkende er midler, uten å på samme måte være inerte, ubrukelige, ikke-eksisterende, kanskje ligne en merkelig Heath Robinson-dings. Et middel kan aldri betraktes som sådan, bortsett fra utelukkende i sinnet. Et middel blir alltid betraktet i forhold til et mål.»

Det er en hyppig påstand i moderne tid at «målet helliger midlene», og det er en påstand som altfor mange nasjonalister uten å tenke seg om, slutter seg til. Som Marcel de Cortes uttalelse tydelig gjør, er midler og mål en enhet, organisk knyttet sammen og gjensidig avhengig i praktisk politikk. For patrioten er målene vi streber etter fullstendig i strid med de målene vi streber etter. Etablering, så naturlig nok vil virkemidlene også være forskjellige. Metoder som brukes av røde eller storbedrifters droner for å installere sine terrorregimer, kan ikke legitimt brukes av nasjonalister uten å gjøre enorm skade både på militanten og hans sak, et punkt som Codreanu bygde sin bevegelse på.

Ta for eksempel terrortaktikken – noe som må skilles fra ren politisk vold eller attentat –
Dette er fullstendig fremmed for nasjonalistisk tradisjon, ettersom dens mål, teoretisk og praktisk, er å inngyte frykt i befolkningen generelt gjennom vilkårlig drap på vanlige folk med kuler og bomber. Vi avviser denne metoden av den gode grunn at vi søker folkets støtte for å forbedre deres situasjon, og dette vil neppe kunne oppnås ved å utrydde dem! Det er også et interessant faktum at de «nasjonalistiske» gruppene som bruker dette tilnærmingen – IRA, Stern- og Irgun-gjengene, ETA, de reaksjonære militærdiktaturene i Latin-Amerika – er nettopp de gruppene hvis «nasjonalistiske» troverdighet vi finner svært tvilsom. Hvis vi erklærer at vi elsker vårt folk og vår kultur, hvilken mulig rolle kan det være i nasjonalistisk politikk for metoder som avler frykt og hat? Hvis vi erklærer at den absolutte sannheten ligger oss nærmest, hvordan kan vi i våre handlinger lyve og jukse uten å forvrenge selve sannheten vi har satt oss fore å forsvare og fremme? La ingen si at ting vil bli annerledes etter den nasjonale Revolusjon, for mannen som ikke kan opprettholde sine prinsipper når han er maktesløs og ikke har noe å tape, vil neppe opprettholde dem når han oppnår makt og har alt å tape.

Machine Translated by Google

Øvelse gjør mester, sier de, og det er noe vi må huske på hver dag i våre nasjonalistiske liv.
Veiene som våre motstandere tok førte dem til slavestatene i Sovjetunionen og USA – vi tar en annen vei, for vi søker den nasjonalrevolusjonære staten.

Dette betyr ikke at vi ikke kan være diskrete i våre handlinger eller ty til sinns smidighet; snarere er det motsatte tilfelle.
Våre prinsipper dikterer at vi må trekke på hver eneste nerve i vårt vesen. – fysisk, mentalt, åndelig – vi strekker oss til det ytterste for å fremme Saken, samtidig som vi opprettholder vår åndsrenhet. Det er altfor lett å forlate våre prinsipper og verdier ved å argumentere mot omstendigheters press. Det krever karakterstyrke, utholdenhet og motstandskraft å motstå de nedbrytende ideene til våre fiender som ber oss ta den enkle veien. Vi trenger bare å inngå kompromisser én gang, og vi er på den glatte skråningen som fører til svik. Vår vei er ikke enkel. Den er slitsom, den er asketisk, det er et landskap av blod, svette og tårer. Den dagen det slutter å være disse tingene, er dagen revolusjonær nasjonalisme selger seg ut.

Nå er en forståelse av forholdet mellom midler og mål ikke bare en akademisk øvelse, men en essensiell kvalifikasjon som ikke bare bestemmer rekrutteringen av politiske
Soldater, men også hvordan de skal formes til nasjonale revolusjonære krigere. Det er betingelsen for å forstå hvorfor visse metoder aldri vil være akseptable for oss. La oss se på
rekruttering. Tidligere var krigereliten en del av hverdagen, og like naturlig som solfylte dager og grønne beitemarker, men i dag er de i beste fall et romantisk minne. Den barske konklusjonen vi må innse er derfor at det er folk som dere – leserne av denne pamfletten – som må lede an, for å bli de politiske soldatene som vil gjøre seieren mulig.

Noen av dere vil humre av tanken. Noen av dere vil trekke dere tilbake i frykt. Noen av dere vil innrømme at dere ikke har det som trengs. Dessverre har Gud, Skjebnen, kall det hva dere vil, bestemt at du og jeg må påta oss denne forferdelige oppgaven. Våre forfedre måtte konfrontere lignende situasjoner, og vi må hente styrke fra deres ånd som driver oss videre. Det er på grunnfjellet av deres ånd at vi må reise det keltiske korsets banner og trosse alle som er dumme nok til å provosere frem denne nasjonens vrede.

Og hvis dere nekter å være disse krigerne, hvem kan da nasjonen

Machine Translated by Google

sving? De med hodet i en halvliter eller en limpose? De som søker «virkeligheten» i science fiction-videoer eller heroin? De som snakker høyt og lenge, hvem truer med en «Gudenes tussmørke», og likevel misunner noen få pund i fondet eller et par timer på et møte? Idioten på gaten som tror at en kort rygg og sider, billig øl og prinsesse Dis nye hatt er meningen med nasjonalisme? Plastpatrioten, den borgerlige droneren, alltid så hengiven til «Englands grønne og behagelige beitemarker», men ikke så hengiven at han ikke ville ofre sin «patriotisme» hvis den truet «respektabiliteten» som ble gitt ham av naboer og venner? Ingen av oss ønsker denne kampen, men plikten kaller. De som nekter er rett og slett feiginger. Den politiske soldaten kan respektere sin fiende, men han kan bare forakte forræderen og desertøren. Og når dine barns fødselsrett er blitt stjålet fra dem og parsellert ut til
fiender, vil du være i stand til å se dem i øynene og si at du gjorde alt du kunne?

Forutsatt at du har motet og besluttsomheten som trengs, hvordan blir du en nasjonalrevolusjonær? Ingen politiske soldater kan være helt like, selv om de naturligvis vil ha det.

mye til felles. Forskjellene som finnes vil skyldes at vi er individer som har både styrker og svakheter.

Disse forskjellene trenger ikke å gi oss problemer; de kan faktisk brukes til vår fordel, for en effektiv hær består av forskjellige typer menn. Bare høvdinger og ingen indianere er like ubrukelig som alle indianere og ingen høvdinger. Noen av dere vil fremstå som ledere, andre som krigere, men alle vil være avgjørende for vårt nasjonale oppdrag.

Utviklingsveien, treningsprogrammet, som kulminerer i fødselen av den politiske soldaten, er et kors lagt på ryggen vår. Det er gjennom å bære denne byrden, gjennom kamp, at vi sakte – og jeg mener sakte – tilegner oss de egenskapene vi trenger. Det finnes de som streber etter fysisk fortreffelighet som sitt høyeste mål i livet – de vil bekrefte at denne fortreffeligheten ikke er noe som gis bort gratis med hver liter bensin, men noe som krever hardt arbeid og mye smerte. På samme måte er det å bli en politisk soldat en sak for aktivister, ikke for lenestoldiktatorer eller selverklærte skjebnemenn.

Når det er sagt, er utviklingsveien enkel og logisk

Machine Translated by Google

i strukturen. Du setter deg fore å oppnå bare små ting i starten, mål som når de oppnås vil gi deg selvtillit
og ferdigheter til å forsøke mer ambisiøse mål. Det viktigste på dette stadiet er å være ærlig med deg selv, for hvis du ikke klarer det, vil du aldri være ærlig med kollegene dine. Sett deg ned, og etter en periode med seriøs refleksjon, lag en liste over dine gode og dårlige sider, og husk å unngå ytterpunktene overdreven kritikk eller selvtilfredshet. Når dette er gjort, velg
ett godt poeng som kan utvikles og forbedres, og én svakhet som du ville vært bedre uten. På papiret høres dette bemerkelsesverdig enkelt ut, men i virkeligheten er det en kamp av titaniske proporsjoner. Det vil være tider når du tror du gjør det bra, så plutselig vil du falle pladask ved å gå tilbake til gamle vaner. Men ikke gi opp eller bli motløs av fiasko fordi
Det er det å reise seg fra knærne og prøve igjen som utvikler selvdisiplinen din og viljen til å lykkes mot alle odds. Det er en prosess som vil gjøre for deg åndelig det Charles Atlas hevder vektene hans vil gjøre for deg fysisk! Du kan bare forstå lykke når du forstår tristhet, du kan bare sette pris på suksess når du har opplevd den bitre smaken av fiasko. Hvis du ikke kan overvinne deg selv i små ting, vil du vise deg å være ganske ubrukelig i en krise. Når ting blir virkelig tøffe i årene som kommer, når undertrykkelsen er voldelig, systematisk og total, vil du ønske å vite at du kan stole på kameratene dine i kampen, og de vil ønske å vite at de kan stole på deg. Den sinnsroen som denne tilliten til andre vil produsere, kan ikke overvurderes.

La meg gi noen praktiske ideer om hvor du skal begynne, men husk at de bare er generelle eksempler for å få deg til å tenke i riktig baner.

Ser du på TV kveld etter kveld? Hvis ja, reduser tiden
at du gjør dette fordi du er
unødvendig utsette deg selv for propagandaen til fiendene våre, enten du ser en dokumentar eller en såpeopera. Bruk tiden din mer konstruktivt og på en måte som støtter den nasjonale kampen. Les en politisk bok eller et politisk blad. Gå en tur på landet eller i en park og nyt naturens gaver. Del ut løpesedler eller selg aviser. Organiser en diskusjonsgruppe hjemme hos deg for et par venner, eller bli involvert i lokale aktiviteter.

Machine Translated by Google

samfunnsgrupper som leietakerforeninger, Jordens venner og så videre og kjemper for lokal rettferdighet.

Drikker du 4, 5, 6 eller flere halvlitere når du er ute om kvelden? Reduser til 2 eller 3 halvlitere; ikke bare vil du ha mer penger å stille til rådighet for Saken, men helsen din vil bli betraktelig bedre. Dessuten var ikke korsfarerne kjent for ølgutten sin!

Røyker du mye? I så fall, reduser det, eller enda bedre, slutt. Du holder bare storbedriftene i gang ved å skade helsen din. Det vil være tider der du må handle raskt, og de som insisterer på å ta på seg utseendet til en pipende dinosaur må da betale prisen!

Setter du det å gå på fotball eller fest foran å delta på et NF-arrangement? I så fall, lær deg å prioritere riktig. Selvfølgelig trenger alle en pause fra kampen, men husk at hvis NF mislykkes på grunn av medlemmenes halvhjertede holdning, vil det ikke bare signalisere dødsstøtet for nasjonen, men også for de distraksjonene du syntes var så viktige.

Hvis du ikke har vane med å lese, bli vant til det og press deg selv alltid til høyere nivåer. Kunnskap er makt, og jo mer du vet, desto større trussel blir du mot systemet.

Kom på partiseminarer hvor du vil bli instruert i produksjon av lokale flygeblader som vil hjelpe deg med å fremme nasjonalistiske ideer i lokalsamfunnet ditt; hvor du vil bli lært opp til silketrykk av plakater og T-skjorter; hvor foreleserne våre vil forklare våre revolusjonære idealer på en enkel måte, og som vil forbedre din evne til å omvende folk gjennom overtalelse.

Disse tingene, og mye mer, kan partiet lære deg, men det finnes et bredt felt for personlig initiativ: lær nye språk, spesielt hvis du har irske, skotske, walisiske eller korniske røtter; lær å kjøre bil, å skrive, å snakke offentlig. Gå på kveldskurs for å lære elektronikk, mekanikk, stenografi eller journalistikk, eller begynn med en fysisk fritidsaktivitet som vektløfting eller kampsport. Det finnes en million og én ting du kan gjøre for å forbedre deg selv, ting som vil gi deg tilfredsstillelse og hjelpe saken med å oppnå seier. Uansett hva du tar fatt på, bestem deg for at du vil holde ut til slutten. Å sitte rundt og gjøre ingenting er akkurat det krypene i parlamentet håper du vil gjøre, for dermed gjør du arbeidet deres så mye enklere.

Machine Translated by Google

For de som er villige til å ofre seg noe for å bli
Politiske soldater, dere må utvikle visse dyder:

TÅLMODIGHET: fordi overgangen til den politiske soldaten tar tid og reell innsats, og den vil ikke komme på en uke eller noen få måneder. Det er et arbeid som vil ta et helt liv hvis perfeksjon er målet.

RO: fordi etter hvert som statlig undertrykkelse øker, vil det være de kalde, rolige og samlende som vil overleve, ikke de paniske amatørene.

SELVDISIPLIN: fordi de som er herrer over seg selv, er herrer over sin situasjon.

Besitte den styrken som ikke kan sees, men som føles av både kamerater og motstandere.

HUMOR: for selv om livet ikke er en dans på roser, er det heller ikke ett langt slit. Det er en
Lite av begge deler. Utvikle evnen til å le av deg selv og situasjonen din, og du vil bli forvandlet til en spøkelseskjemper som vil hjemsøke fiendene våre.

Latterens kraft ble nylig illustrert i Italia i rettssaken mot 30 nasjonalistiske militante, militante med en gjennomsnittsalder på 20 år. De står tiltalt for lovbrudd som, hvis det bevises, ville føre til
mange tilfeller til livsvarig fengsel, opprettholdt disse militantene, uskyldige for Gud og mennesker, de fineste nasjonalistiske tradisjonene. Italienske medier og rettsvesen forventet fullt ut at disse ungdommene skulle sitte
der på anklagebænken, med steinete ansikter, alvorlige, bekymrede. Hvor skuffet de var over å være da disse kameratene, ignorerende saksbehandlingen, spilte kort og lo og spøkte med hverandre. De
de brydde seg ikke, og hvorfor skulle de det? Fire års påvente av rettssak, tilbud om tidlig løslatelse til de som ville bli Supergrass –
Likevel ga de ikke etter for en døytdel av sin tro. Dommeren krevde å bli tatt seriøst og ble møtt med latterhyl. Dette er ekte styrke – den forkynner at Døden selv ikke har noen makt over den. Det er en styrke som vil gjøre oss uovervinnelige, for hva kan våre fiender gjøre utover dette? De gamle kelterne skrev dette ned

Machine Translated by Google

styrke til et ordtak: «Kjemp for landet ditt og aksepter døden om nødvendig, for døden er en seier og en frigjøring for sjelen.»

Vi vil kjempe for England til William Byrd og Thomas Talus; for Cornwalls ville skjønnhet og Lake Districts ro. Vi kjemper for Wales – kameratenes land – ikke bare for hennes sjelfulle litteratur og musikk, men for Owain Glyndŷrs heroiske ånd. Vi kjemper for Skottland, hennes høyland og øyer, hennes ballader og skalder. Vi kjemper for Irland, paradoksenes land: tragedie og komedie, humor og kort lunte; for renheten som G.K. Chesterton uttrykker slik: «Selve løgnene i Dublin og Belfast er sannere enn Westminsters selvinntrykk.»

Lite gjenstår å si når det endelige valget står overfor deg: Skal du bli en revolusjonær kriger som kjemper for nasjonal frihet, eller feigingen som vil bøye seg ned for å kysse de skitne støvlene til et betente system?

LA FEIGINGEN HENGE HODE I SKAM.
LA KRIGEREN VITE AT HANS BELØNNING ER Å KOMME!

Machine Translated by Google

Nasjonalsosialisme Det biologiske verdensbildet

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

«Til enhver tid finnes det en ortodoksi, en samling ideer som antas at alle retttenkende mennesker vil akseptere uten spørsmål. Det er ikke akkurat forbudt å si ditt eller datt eller annet, men det er «ikke gjort».

Enhver som utfordrer den rådende ortodoksien, blir brakt til taushet med overraskende effektivitet. En genuint umoderne mening får nesten aldri en rettferdig høring, verken i populærpressen eller i de finurlige tidsskriftene.» – George Orwell

Som nasjonalsosialist opplever man stadig vanskeligheten med å føre en meningsfull samtale med en ikke-nasjonalsosialist. Man føler ofte at en slik dialog er fullstendig umulig, og at man lever i to helt forskjellige verdener. Delvis ligger årsaken til denne beklagelige situasjonen selvfølgelig i propagandabildet av nasjonalsosialismen som kulminasjonen av menneskelig ondskap, som våre fiender har skapt i offentlighetens bevissthet. For unge mennesker er imidlertid ikke det som skjedde for mer enn sytti år siden så viktig lenger. Fra sin tidligste barndom har de vært i stand til å følge all den ondskapen og grusomheten som har herjet verden siden «humanismens seier» i 1945, levende presentert gjennom fjernsyn, og det er en svært oppmuntrende tendens blant den unge generasjonen til å ha en mindre partisk holdning til livet og dets forskjellige problemer enn den forrige generasjonen hadde.

Som nasjonalsosialist opplever man stadig vanskeligheten med å føre en meningsfull samtale med en ikke-nasjonalsosialist. Man føler ofte at en slik dialog er fullstendig umulig, og at man lever i to helt forskjellige verdener. Delvis ligger årsaken til denne beklagelige situasjonen selvsagt i propagandabildet av nasjonalsosialismen som kulminasjonen av menneskelig ondskap som våre fiender har skapt i offentligheten. For unge mennesker er imidlertid ikke det som skjedde for mer enn sytti år siden så viktig lenger. Fra sin tidligste barndom har de vært i stand til å følge all den ondskapen og grusomheten som har herjet verden siden «humanismens seier» i 1945, levende presentert gjennom fjernsyn, og

Machine Translated by Google

Det er en svært oppmuntrende tendens blant den unge generasjonen å ha en mindre partisk holdning til livet og dets ulike problemer enn den forrige generasjonen hadde.

Dette betyr imidlertid ikke at unge mennesker har noen anelse om hva nasjonalsosialisme egentlig handler om, og heller ikke at de viser særlig forståelse når du forteller dem det. De har vokst opp i en verden der de bevisst har blitt fremmedgjort fra alle naturlige verdier og naturlige etiske normer og lært at alt er relativt, og der grensen mellom sannhet og løgn har opphørt å eksistere, ettersom det ikke finnes noen absolutter og alt avhenger av hvordan du velger å se på det. I denne verdifrie verden lever mennesker i et mentalt vakuum, fullstendig utenfor kontakt med den virkelige verden, dens ubarmhjertige biologiske lover og absolutte moralske og sosiale forpliktelser, og det er uunngåelig at den nasjonalsosialistiske ideen føles som et uforståelig fremmed element i et slikt politisk og filosofisk univers.

I motsetning til dagens bekymringsløse relativisme, hvor alle ideer – i hvert fall i prinsippet – er like akseptable og gyldige, representerer nasjonalsosialismen den uopphørlige innsatsen for å finne den absolutte sannheten og gjøre denne sannheten til grunnlaget for det menneskelige samfunn. I motsetning til de tåkefulle utbruddene fra meningsløse lenestolfilosofer og orientalsk mystisisme, er imidlertid nasjonalsosialismen basert på sunn fornuft, og den søker sine argumenter i den virkelige verden, hvor forskjellen mellom sannhet og løgn og mellom godt og ondt bestemmes av fakta og ikke av ønsketenkning og teoretiske dagdrømmer.

I dette lyset er det åpenbart at nasjonalsosialismen må avvise forestillingene og moralnormene til alle de herskende ideologiene, og dette fører naturligvis til et forståelighetsgap som er vanskelig å bygge bro over – rett og slett fordi det ikke finnes noen felles referanseramme mellom nasjonalsosialister og folk hvis tenkning bestemmes av ideene i den nåværende orden. Nasjonalsosialisme betyr ganske enkelt en absolutt, ugjenkallelig og kompromissløs kamp mot selve de filosofiske grunnlagene for hele den herskende verdensorden. På de følgende sidene skal vi forsøke å forklare implikasjonene av denne konflikten mellom den nåværende orden og verdisystemet i et biologisk verdensbilde.

Machine Translated by Google

Som det sikkert har blitt tydeliggjort på forrige side, har den nasjonalsosialistiske ideen svært lite å gjøre med **politikk** i ordets normale forstand. Den nasjonalsosialistiske bevegelsen er ikke en av de vanlige politiske organisasjonene, som bare representerer noen gruppeinteresser av mer eller mindre materialistisk art. Målet deres er bare å sette sammen et politisk program som er tilstrekkelig vagt og intetsigende til å tiltrekke seg det nødvendige stemmegrunnlaget for en parlamentarisk plattform hvor deres «folkevalgte representanter» kan tilegne seg en så stor del av kaka som mulig til seg selv – og kanskje sine partimedlemmer – på bekostning av resten av samfunnet.

Nasjonalsosialisme er langt mer enn dette – det er et verdensbilde, en komplett livsfilosofi som dekker alle aspekter av menneskelig eksistens. Som tilhenger av et slikt verdensbilde betrakter du alle fenomener i samfunnet fra én og samme vinkel, slik at hvert eneste aspekt blir en del av en enhetlig helhet, akkurat som dine meninger på alle områder bestemmes av det samme forenende prinsippet som gjør deg i stand til å forstå og forklare alle fasetter av livet og dets mysterier. Dermed er et verdensbilde grunnlaget for tilhengernes holdning til religion, etikk, politikk, økonomi – og for måten de organiserer sine personlige liv på.

Nå er nasjonalsosialismen selvsagt ikke den eneste livsfilosofien som hevder å dekke alle aspekter av tilværelsen. Andre eksempler er for eksempel alle religionene, som i prinsippet gir alle som tror på dem en retningslinje for deres oppførsel og holdninger i enhver situasjon i livet. I dag har imidlertid religionene blitt tvunget til å inngå kompromisser i et desperat forsøk på å bygge bro over det raskt voksende gapet mellom de religiøse dogmene og virkeligheten. I løpet av de siste 500 årene har dette gapet ført til en stadig økende sekularisering av de kristne landene i den gamle verden, og det har også fått de vestlige regjeringene i de fleste islamske land til å forlate den strenge religiøse samfunnsstrukturen til fordel for enten kapitalistisk eller kommunistisk materialisme.

Et eksempel på et samfunn som gikk i motsatt retning og radikalt understreker enheten mellom politikk og religion er Khomeinis Iran, og i dag finnes det fundamentalistiske grupper over hele den muslimske verden og utenfor som kjemper for å etablere middelaldersamfunn basert på Koranens bokstav. Et annet eksempel er Israel, som er basert på den religiøse troen på at

Machine Translated by Google

Jøder er «Guds utvalgte folk» og har en guddommelig rett til det territoriet de krever fra araberne, og hvor spesielt de mest ortodokse gruppene følgelig avviser det minste avvik fra talmudisk lov. Denne loven er et produkt av det gamle nomadiske samfunnet og er umulig å anvende på en moderne industristat, noe som fører til en rekke typisk semittiske konstruksjoner for å omgå de strenge religiøse reglene rundt f.eks. sabbaten og shmitta-året, hvor all jord burde ligge brakk, men ikke gjør det!

Lignende metoder kan sees i arabiske land, hvor Ramadan ofte mer eller mindre avskaffes permanent fordi landene er «i krig» med fattigdom. Alle slike forsøk på å «jukse» viser tydelig at disse verdensbildene er fullstendig utilstrekkelige som veiledende linjer i den moderne verden med dens vestlige teknologi –
og at de ikke har vært sterke nok til å hindre sine tilhengere i å ønske dette nye livet, som ikke er en del av kulturen deres, men et resultat av vellykket parasittisme. Årsaken til denne fiaskoen er ganske enkelt at disse religionene er basert på blind tro og ikke på virkeligheten.

Naturligvis har fromme kristne det samme ønsket om å bevare Bibelen som en ultimat autoritet og et samlingspunkt for all tenkning.
Dermed prøver den katolske kirke stadig å øke sin innflytelse på samfunnsutviklingen i tradisjonelt katolske land som Polen, Irland, Italia, Spania og Latin-Amerika – og for å gjøre dette må den oppnå politisk makt. Dens største svakhet er imidlertid,
de mange interne uenighetene om hvordan dette målet bør oppnås og hvilke deler av den kristne læren som bør vektlegges. Også i Nord-Amerika har kristendommen en svært viktig politisk innflytelse som på ingen måte bør undervurderes – selv om den er på vei tilbake – og i Europa har de fleste land kristne politiske partier som prøver å styrke såkalte kristne verdier som en del av sitt politiske program. Religion som sådan spiller imidlertid en svært beskjeden rolle i disse partiene – rett og slett fordi kristendommen har mistet grepet om folk – om den noen gang har hatt et. På en eller annen måte har den alltid blitt følt som en fremmed idé blant mennene i nord, og deres tolkning av den har ofte vært svært ukristelig. I dag har den blitt redusert til en anakronistisk levning. I Danmark, for eksempel, er omtrent 95 % av innbyggerne medlemmer av den lutherske statskirken. Imidlertid,

Machine Translated by Google

Bare 2 % går i kirken, og enda færre hevder å tro på læren. Som en åndelig kraft i folket er kristendommen død.

Marxismen er imidlertid også en livsfilosofi som representerer et verdensbilde som styrer alle fasetter av menneskelivet, mens alle andre politiske ideer i vår del av verden hovedsakelig konsentrerer seg om ubetydelige administrative og økonomiske problemer. Disse ideene er løst knyttet til en viss grunnleggende holdning til livet generelt og forholdet mellom individ og samfunn, men når det gjelder menneskets åndelige behov, er de – i prinsippet – fullstendig uforpliktende. De utelukker ikke noen religiøs tilhørighet – tvert imot, de understreker alltid den totale religionsfriheten og hevder at religion og politikk ikke har noe med hverandre å gjøre og bør holdes adskilt – som om religion var noe uviktig sammenlignet med politikk. Dermed kan medlemmer av alle disse liberale eller konservative partiene være kristne, jøder, muslimer, ateister eller buddhister. Deres religiøse overbevisning anses som fullstendig irrelevant for deres politiske arbeid. De er forent i et forsøk på å løse noen ganske veldefinerte praktiske problemer i statsapparatet, men de kan ha helt forskjellige åndelige mål for øye. Som nevnt ovenfor er denne fragmenteringen egentlig uforenlig med religionens natur, men den må aksepteres mer eller mindre motvillig av de religiøse samfunnene hvis de i det hele tatt ønsker å utøve noen innflytelse på samfunnet.

En sann livsfilosofi som nasjonalsosialismen har absolutt ikke rom for en slik atomistisk oppdeling av livet i forskjellige deler uten noe forhold til hverandre. Nasjonalsosialismen er i stand til å løse alle praktiske problemer i samfunnet ved å anvende prinsippene i sin grunnleggende filosofi, og dens tilhengere trenger ingen fremmede elementer for å tilfredsstille sine åndelige behov. Nasjonalsosialismen gir i seg selv et fullstendig svar på ethvert spørsmål mennesket måtte stille. Det er et velkjent faktum at religioner utelukkende er basert på tro – noe de er stolte av å erkjenne! Dermed er Guds eksistens, den ubesmittede unnfangelse, oppstandelsen, det gjenkomst osv. alt du ikke kan bevise – med mindre du selvfølgelig aksepterer Gud som forfatter av Bibelen, en annen ting du bare må tro på – til tross for eventuelle bevis du måtte ha for det motsatte. Hvis du ikke tror uten bevis, er du mistenksom – akkurat som å tvile på Tomas, som – tilsynelatende som den mest intelligente av disiplene – ønsket bevis på at mannen i

Machine Translated by Google

foran ham var faktisk blitt korsfestet. I motsetning til denne stoltheten over uvitenhet hevder både marxismen og nasjonalsosialismen å være basert på vitenskapelig sannhet. Marxismen ble imidlertid oppfunnet bak et skrivebord, lastet med lærde, filosofiske bøker – men uten noen kontakt med virkeligheten eller vitenskapen, for den saks skyld. Ved nærmere ettersyn er marxismen like mye basert på tro som enhver religion – nemlig på den fullstendig uvitenskapelige troen på at alle biologiske vesener som går på to bein og ikke har fjær er skapt like, og på den like absurde ideen om at det er produksjonsbetingelsene som har bestemt historien på samme måte som det hevdes å være miljøet – og ikke genene – som bestemmer individets utvikling. Dette er selvfølgelig å sette vognen foran hesten. Det skal ikke mye intelligens til for å innse at det i virkeligheten er mennesket som har formet sitt miljø – og etablert den sosiale ordenen, inkludert produksjonsbetingelsene – og ikke omvendt.

I motsetning til alle disse andre filosofiene har nasjonalsosialismen aldri blitt oppfunnet – den har blitt avledet fra de evige naturlovene, som har eksistert så lenge universet har eksistert og som har styrt alt liv siden den første primitive organismen oppsto. Dette har blitt uttrykt vakkert og tydelig av Savitri Devi, den berømte avdøde nasjonalsosialistiske filosofen, i hennes bok *Lynet og solen:*[4]

> *«I sin essens overgår den nasjonalsosialistiske ideen ikke bare Tyskland og vår tid, men den ariske rasen og menneskeheten selv og enhver epoke; den uttrykker til syvende og sist den mystiske og urokkelige visdommen som ...» Naturen lever og skaper: den upersonlige visdommen i urskogen og i havdypet og i sfærene i verdensrommets mørke felt; og det er Adolf Hitlers ære ikke bare å ha gått tilbake til denne guddommelige visdommen, men å ha gjort den til den praktiske fornyelsespolitikken med verdensomspennende omfang.»*

Med andre ord, nasjonalsosialismen ble ikke oppfunnet av Adolf Hitler. Det er det bevisste uttrykket for de grunnleggende lovene i

[4] Savitri Devi, *Lynet og solen* (Wewelsburg Archives Edition), s. 168

Machine Translated by Google

Naturen styrer livene våre. Den er basert på en uendelig kjærlighet til skaperverket i all dens mangfold, en dyp, ubetinget respekt for naturens visdom og en brennende vilje til å bevare livet slik det har vokst ut av denne visdommen. Den eneste måten å gjøre det på er å organisere menneskesamfunnet i samsvar med disse grunnleggende lovene. Å være imot nasjonalsosialismen er derfor like absurd og ulogisk som det ville være å motsette seg tyngdeloven eller det faktum at jorden er rund! Nasjonalsosialisme er egentlig ikke annet enn anvendelsen av fysiske og biologiske lover på de politiske, økonomiske, sosiale og religiøse områdene av menneskelivet på samme måte som de i dag anvendes på teknologi. I dette lyset er nasjonalsosialismen virkelig vitenskapelig – ulikt alle andre verdensbilder. Den ønsker ikke å få virkeligheten til å passe inn i noen forutfattede teorier, men å få teoriene til å passe inn i virkeligheten. Nye epokegjørende vitenskapelige milepæler ville dermed umiddelbart gjenspeiles i det praktiske livet til et nasjonalsosialistisk samfunn.

Selvfølgelig kan vi noen ganger ønske at noen av disse lovene hadde vært litt annerledes, men vi må nødvendigvis akseptere at det ville være umulig å endre dem. Naturlovene kan ikke avskaffes eller endres gjennom en avstemning i FNs generalforsamling, den amerikanske kongressen eller noe annet nasjonalt parlament! Kanskje alt hadde vært enklere hvis alle mennesker og alle raser hadde blitt skapt like, og hvis det ikke hadde vært noen arvelige faktorer som styrte og begrenset våre individuelle utviklingsmuligheter. Det er imidlertid ikke tilfelle, og det er absolutt ingen mulighet til å endre dette faktum ved ønsketenkning, dvs. ved å gjøre som om disse lovene ikke eksisterte. Å bygge et samfunn på slike drømmer er en dødssynd som bare kan få katastrofale konsekvenser.

Disse konsekvensene blir altfor tydelige når vi ser på samfunnene som er bygget opp av våre fiender i øst og vest. Enstemmig omtaler de nasjonalsosialismen som «ondskapens evangelium» – mens de selv hersker over en verden på randen av økonomisk og moralsk katastrofe, en verden rammet av inflasjon, arbeidsledighet, kriminalitet, meningsløs vold, narkotikamisbruk, forurensning, pornografi, korrupsjon, sult og økologiske katastrofer – en verden som bare har opplevd seksten dager med fred siden 1945 og hvor utallige millioner mennesker har blitt slaktet i samme periode. Og over denne triste verden

Machine Translated by Google

den fryktelige trusselen om en atomkrig som vil ødelegge alt høyere liv på jorden, svever.

Det er ikke rart at mennesket lever i konstant frykt for hva neste dag har i vente! Dessverre er denne frykten og håpløsheten mest utbredt i den ariske delen av verden, hvor dekadanse og moralsk forfall er mest fremskreden. Her har folk blitt fullstendig fremmedgjort fra alle sunne og naturlige verdier og gjort til tankeløse zombier, hvis bekymringer lindres av materiell velstand – i et konstant kappløp mot økonomisk kaos. Til tross for alle de materielle godene i den moderne verden, er disse menneskene verken lykkelige eller tilfredse. De mangler fullstendig idealer og entusiasme, og de har mistet all tro på fremtiden. Arieren er rett og slett uvillig til å bringe barn inn i denne verden. Siden han ikke ser noen fremtid, foretrekker han øyeblikkets luksus fremfor å bevare sin rase og kultur. Han prøver å sikre seg et så komfortabelt liv som mulig i denne kloakken, og hans eneste håp er at den uunngåelige katastrofen ikke vil inntreffe i hans levetid. Dermed ser han passivt på at forfedrenes land sakte, men sikkert blir overtatt av romvesener, som ennå ikke innser at slutten på den hvite mannen betyr slutten på all sivilisasjon slik vi kjenner den.

Dette er gullalderen våre fiender lovet verden i 1945 – dette er hva de har klart å bygge i de sytti årene de har hatt absolutt makt. Under disse omstendighetene er fremtidsutsiktene dystre. Det trenger imidlertid ikke å være slik. At verden er i en så uhyggelig tilstand er utelukkende et resultat av menneskets totale mangel på respekt for naturlovene.

Som nasjonalsosialist føler man seg uunngåelig som en fra en annen planet når man først har innsett den nåværende ordenens natur. Man kan ikke ha noen del i dette systemet, og den daglige kampen for å holde seg i live innenfor rammene av dette samfunnet må virke som et nytteløst tidssløsing. Som nasjonalsosialister ser vi for oss en helt ny verdensorden, basert på den «urokkelige visdommen som naturen lever og skaper etter». Bare innenfor en slik ny verdensorden kan livet overleve på denne planeten i det lange løp. For å etablere denne nye ordenen må imidlertid mennesket akseptere at

Machine Translated by Google

Han er ikke opphøyd over naturen. Mennesket er ikke skaperverkets herre, men en integrert del av naturens helhet, og han er underlagt nøyaktig de samme lovene som alle andre levende organismer. Likeledes må han også akseptere det vitenskapelig beviste faktum at menneskenes raser er forskjellige – ikke bare i sitt ytre utseende, men også med hensyn til deres mentale og intellektuelle egenskaper – og til slutt at alle mennesker er individer skapt ulikt, og at deres liv hovedsakelig bestemmes av arvelige faktorer og ikke av deres naturlige miljø.

Dette kan selvsagt virke «urettferdig», men en av tingene mennesket må erkjenne er at det i naturen ikke finnes noe begrep om rettferdighet i den forstand vi vanligvis bruker på dette ordet. Som mennesker kan – og bør – vi organisere et samfunn bygget på juridisk og sosial rettferdighet, fordi alle medlemmer av samfunnet har en nyttig funksjon og derfor også kan kreve lik beskyttelse under loven og sikkerhet mot økonomisk utnyttelse. Dette er en del av den tryggheten som er nødvendig og naturlig i et organisert samfunn – faktisk er det en del av selve grunnen til at mennesker engasjerte seg i å etablere stabile sosiale strukturer, at de ønsket denne tryggheten.

Vi kan imidlertid ikke skape biologisk rettferdighet – akkurat som vi ikke kan skape biologisk likhet. Fra et menneskelig synspunkt vil det alltid virke ekstremt urettferdig at noen mennesker blir angrepet av forferdelige, smertefulle og uhelbredelige sykdommer i ung alder, mens andre kan nyte god helse til de er hundre år gamle –
også, selv om den som dør i en alder av tjuefem år har langt større mentale gaver og kunne ha gitt menneskeheten så mye mer enn den som når høy alder. Uansett hva vi føler om det, er det slik det er – til tross for alle våre medisinske ferdigheter – og mennesket må lære å akseptere at naturen ikke anerkjenner vårt rettferdighetsbegrep, og ethvert forsøk på å innføre en slags guddommelig rettferdighet i et liv som kommer, må avvises som et absurd forsøk på å flykte fra virkeligheten.

I denne forbindelse hevder nasjonalsosialismens fiender ofte at den biologiske oppfatningen av menneskets natur, som er selve grunnlaget for nasjonalsosialismen, er «uetisk». Til dette kan vi bare svare at det er den såkalte «etikken» til disse motstanderne som er umoralsk, fordi den er basert på normer og verdier som ikke er grunnlagt i naturen. For nasjonalsosialister finnes det bare én sannhet:

Machine Translated by Google

Naturlovene, og alt som ikke er i full samsvar med denne sannheten er absolutt 100 % feil!

Dette betyr selvsagt en total avvisning av kristendommen, hvis unaturlige dualisme er selve grunnlaget for den rådende «moralske» kodeksen – også der denne kodeksen er kamuflert under en liberal/humanistisk eller marxistisk merkelapp. I følge kristendommen har mennesket en helt spesiell posisjon blant alle skapninger ved å ha en guddommelig sjel. Denne sjelen er universell og ubiologisk. Den er ikke forskjellig fra rase til rase eller fra individ til individ, og den er ikke avhengig av intelligens eller noen annen mental eller fysisk egenskap hos individet, og den er heller ikke arvelig eller på noen annen måte påvirket av naturen. Det er denne sjelen som gjør alle mennesker like i Guds øyne, uansett hva de gjør eller hva de er, så lenge de tror på Ham. For den kristne er det en «nedsettende fornærmelse» å snakke om mennesket som et produkt av biologiske faktorer. I følge kristendommen er hele menneskets liv en konstant kamp mellom den guddommelige sjelen (ånden) og «materien», dvs. naturen, eller – på det personlige plan kjødet, som representerer Ondskapen og må beseires for å oppnå evig liv i et udefinert paradis i skyene (eller på jorden etter Harmageddon). Livet på jorden er bare en forberedelse til det kommende livet – enten i Abrahams favn eller i helvete, alt avhengig av hvor vellykkede folk har vært i kampen mot sin biologiske natur. I seg selv er livet på jorden uten verdi, bare en tåredal.

Kristendommen er dermed preget av en tydelig forakt for livet og naturen. Det er en religion for tapere og drømmere som ikke kan takle livets utfordringer, men bare vegerer videre, i tillit til at «de siste skal bli de første og de første de siste», slik kristendommen anser enhver kriminell, utugelig og mentalt svekket tosk som et mer verdifullt menneske enn den flittige og kreative borgeren. Den representerer et sett med normer og verdier som setter jomfruen over moren, munken over familiefaren, og de svake og lidende over de sterke og seirende, ja, de døde over de levende. Den forakter enhver glede i livet og glorifiserer selvtortur og selvfornedrelse som positive indikasjoner på at mennesket bekjemper sitt kjød og aksepterer at det er født som et syndens kar fordi det ikke bare er ånd.

Uansett fra hvilken vinkel du ser det, kristendommen representerer en pervertert og misantropisk holdning til livet som kan

Machine Translated by Google

under ingen omstendigheter tolereres i et sunt samfunn. For å si det rett ut. Kristendommen er en slags åndelig AIDS som har ødelagt vår naturlige immunitet mot ubiologisk tenkning. Det er en forurensende sinnssykdom og må bekjempes med all kraft.

betyr.

I motsetning til den kristne, skal nasjonalsosialisten leve. Han skal utvide sine evner og utfolde sin personlighet så mye han kan innenfor rammene av sin biologiske natur – både fysisk og åndelig. Han er ikke

skal tilbringe livet på kne foran en gud fra Midtøsten, og trygle om nåde og tilgivelse for «synden» ved å være født inn i naturen. Vi ønsker å se stolte og harmoniske mennesker som er trygge på seg selv og sitt oppdrag i livet –

ikke skremte og nedtrykte produkter av misantropiske forestillinger som «arvesynden», som bare gir mennesket ett håp i livet: at «Gud» vil tilgi ham hvis han bare tror og omvender seg. Vi ønsker heller ikke de beskjedne og fortvilte ofrene for det pluralistiske verdensbildet med dets fornektelse av absolutte verdier. Nasjonalsosialister er ikke ateister. Vi tror på en guddom, men vår guddom er en absolutt kontrast til den jødisk-kristne Jahve. For nasjonalsosialismen finnes det bare én sann guddom: den uutgrunnelige skaperkraften som manifesterer seg overalt i naturen. Dette er guddommen vi hyller ved å vise ærbødighet og respekt for visdommen i naturlovene. Som nasjonalsosialister følger vi ingen annen stemme enn naturens stemme og ingen annen etikk enn naturens etikk, og vi kjenner bare én dødssynd: å prøve å gjøre opprør mot denne etikken. Dette er ikke mystisisme, som noen hevder, men panteisme – ideen om at det guddommelige uttrykkes gjennom naturen og ingen andre steder. Panteismen har sine røtter langt tilbake i historien og er et av grunnpilarene for tysk idealisme og romantikk på 1800 -tallet. Det er erkjennelsen av at vi skylder vår eksistens et livsprinsipp som ikke bare er summen av dets kjemiske komponenter. Dermed ser nasjonalsosialismen livet som mer enn den materialistiske kampen om maksimalt forbruk og selvtilfredsstillelse – livet innebærer en forpliktelse til å beskytte det guddommelige prinsippet vi er en del av. Noen vil kanskje kalle dette en religion, men det trenger ikke etableringen av en fortelling basert på overtro for å opprettholde det – og det er absolutt ikke en «tro». Den er ikke basert på tro, men på fakta.

Machine Translated by Google

Selv om mennesket er en del av naturen, er nasjonalsosialistene selvsagt fullt klar over at mennesket skiller seg fra alle andre levende organismer på én bestemt måte: sin unike hjerne som gjør det mulig for det å tenke abstrakt. Denne evnen har gjort det mulig for mennesket å avverge eller dempe noe av naturens grusomhet som andre vesener må lide under. Hjernen vår har gjort det mulig for oss å kurere sykdommer som ellers ville vært terminale og å finne de underliggende prinsippene i mange av naturlovene, slik at vi har vært i stand til å bruke noen av disse prinsippene til vår egen fordel og – på godt og vondt – å utvikle teknologien som var nødvendig for å utforske jorden og utnytte dens rikdommer.

Dessverre har hjernen vår også gjort det mulig for oss å bevisst ignorere naturlovene når vi synes det er mer komfortabelt å prøve å ignorere dem enn å følge dem. I et primitivt samfunn ville du snart føle konsekvensene av en slik overtredelse, men i et høyt utviklet teknologisk samfunn vil du kunne overleve et brudd på naturlovene i ganske lang tid uten å føle de uunngåelige represaliene. Før eller siden vil de imidlertid komme med ubønnhørlig kraft, og da vil det være, om ikke umulig, i det minste ekstremt vanskelig å rette opp feilene.

Til slutt har vår unike hjerne også gitt oss følelser som knapt finnes hos noe annet dyr: frykten for det ukjente, vissheten om døden, og dermed også et desperat behov for noe som kan gi mennesket en følelse av åndelig trygghet og få det til å se en mening med livet utover kampen om materielle goder. Dette er behovet som ligger bak religionene, men i motsetning til dem konsentrerer nasjonalsosialismen seg om å tilfredsstille disse behovene på jorden. I denne forbindelse bør det bemerkes at verken hjerne eller følelser er isolerte, ubiologiske faktorer, men en uatskillelig del av den levende organismen, og i likhet med menneskets fysiske egenskaper er også «ånden» underlagt naturlovene om arv. Som nasjonalsosialister er vi av den faste oppfatning at samfunnet som helhet må organiseres slik at alle aspekter av naturloven tas i betraktning. Det er dermed ikke nok å dekke menneskers materielle behov ved å etablere et sunt økonomisk liv. Det er også nødvendig å se til at de åndelige behovene også blir tilfre

Machine Translated by Google

Menneskets fiende hevder ofte at nasjonalsosialismens åndelige univers er preget av tvang og manipulasjon, der individet blir frarøvet sin frihet og individualitet bare for å bli en del av en tankeløs masse. Dette er selvfølgelig langt fra sannheten.
Faktisk kommer dette mye nærmere en beskrivelse av demokrati. Det er demokratene som ser på folket som en stor grå masse, hvor forskjellene mellom de enkelte individene kun forklares som et resultat av tilfeldige miljøpåvirkninger som samfunnet må «korrigere» for å «sosialisere» folk til demokratiske måter. Nasjonalsosialismen, derimot, respekterer individet. Vi vet at alle mennesker er biologisk unike og at de har forskjellige talenter og evner. Å kombinere alle disse individuelle gavene innenfor samfunnets rammer er en av de viktigste oppgavene til den nasjonalsosialistiske staten.

Bare på denne måten er det mulig å bruke den totale mengden mentale ressurser i et folk – til fordel for både individet og samfunnet.

Vi vet imidlertid også at genialitet og fremskritt aldri har kommet fra massen, men alltid fra enkeltstående, fremragende individer, og bare ved å sikre individet muligheten til å finne og utvikle seg så fritt som mulig i et organisert samfunn, kan vi fremme menneskets fremgang mot stadig høyere perfeksjon. Hvis vi ønsker å løse de enorme problemene verden står overfor etter sytti år med demokrati, er dette nødvendig. Ettersom det åpenbart er umulig å løfte mennesker til et nivå over deres medfødte utviklingsmuligheter, fører alle de dumme forsøkene på å gjøre alle mennesker like i alle henseender nødvendigvis til en forening på det laveste nivået, dvs. til undertrykkelse av alle individer som hever seg over gjennomsnittet i intelligens eller på noen annen måte. Denne trenden er ikke nasjonalsosialismens verk, men demokratiets, og den vil sannsynligvis ikke forbedre livsvilkårene på jorden.

Imidlertid blir ethvert forsøk på å fremme en elite med rette sett på som en trussel mot selve grunnlaget for det demokratiske systemet, der man mener at alle ikke bare skal ha like juridiske rettigheter, men også lik innflytelse på offentlige anliggender, uansett om de har de nødvendige egenskapene eller ikke. Et slikt system kan bare føre et land ned i avgrunnen. I en nasjonalsosialistisk stat vil ledelsen bestå av de aller beste i nasjonen. Bare de

Machine Translated by Google

vil være i stand til å løse problemene som oppstår – og å ta ansvar. De enkelte medlemmene av en demokratisk forsamling kan ikke holdes ansvarlige for sine handlinger, fordi alle avgjørelser tas ved avstemning, og alle må bøye seg for flertallet – uansett om de er enige eller ikke. Denne typen forum gir tydeligvis rom for de mest fordervede elementene i samfunnet.
Det er ironisk at store kommersielle foretak bruker enorme mengder tid og penger på å finne og utdanne de beste menneskene til ledende stillinger i selskapet, mens enhver politisk sjarlatan uten noen form for utdanning kan bli landets statsminister eller president. Han må bare ha de riktige forbindelsene og må ikke vise for mye intelligens, noe som kan tyde på at han ikke kan manipuleres så lett av de ulike interessegruppene, uten hvis støtte han aldri ville vunnet et valg. Den viktigste egenskapen hos en demokratisk politiker er evnen til skamløst å lyve til velgerne og gi løfter som han aldri har tenkt å holde. Dette er patetisk!

ᛉ

Fornektelsen av individualitet og de biologiske forskjellene mellom mennesker har også ført til en fullstendig undertrykkelse av konseptet «genetisk hygiene». I dag handler hygiene bare om å vaske hendene og pusse tennene.
Mennesket kjenner **riktignok** prinsippet om «genetisk hygiene». Det bruker enormt mye tid og energi på avl av hester, kyr, hunder, duer, parakitter osv. – alt i henhold til de beste genetiske prinsippene, men når det gjelder reproduksjon av sin egen art, forlater det fullstendig disse prinsippene – som om de bare var gyldige i dyrenes verden. Det bidrar dermed villig til menneskets totale biologiske degenerasjon.

I den naturlige tilstanden er enhver populasjon underlagt biologisk seleksjon, som betyr at de individene som er best egnet for de gitte omstendighetene stiger til toppen av samfunnet, mens de som ikke kan takle livet slik det er, må gå til grunne. Dette er en av de jernharde, ubarmhjertige naturlovene som mennesket har vært i stand til å dempe ved å bygge samfunn der det også er plass og beskyttelse for de svakere elementene i befolkningen, som også har en meningsfull rolle å spille i et utviklet samfunn. Men hvis vi

Machine Translated by Google

Hvis vi fullstendig lukker øynene for eksistensen av denne naturloven, vil også vi være på vei mot katastrofe, ettersom vi da ikke lenger vil være i stand til å sikre den nødvendige biologiske kvaliteten i populasjonen for å bevare et system som er sterkt nok til også å beskytte de svake.
Uten hensyn til livets biologiske realiteter, vil vi ende opp i et fritt liv for alle, hvor de svakeste individene vil være de aller første som går til grunne.

Dermed vil ikke nasjonalsosialisme – slik det ofte hevdes – bety at de svake blir forlatt og overlatt til sin skjebne. Tvert imot!
Nasjonalsosialisme er den eneste garantien de svake kan ha mot sikker ødeleggelse. Her må det imidlertid understrekes
at svakhet ikke er et ideal – det er noe som må bekjempes, og dette er bare mulig gjennom konsekvent genetisk hygiene. Den nasjonalsosialistiske staten vil opplyse folk om de biologiske mekanismene og dermed sørge for at mennesket gjenoppretter sine naturlige instinkter på dette feltet, slik at mennesket kan utvikle seg biologisk. Bare dårer kan tro at mennesket allerede har nådd det høyest mulige utviklingstoppet. For at mennesket skal kunne utvikle seg videre, må samfunnet imidlertid sørge for at sykdommer og svakheter ikke akkumuleres og videreføres ukontrollert gjennom arv. Frihet til bevisst å overføre lidelse til barna sine og å bryte ned befolkningen genetisk er en forbrytelse mot kommende generasjoner!

Samtidig må samfunnet også sørge for et sunt miljø, slik at sykdommer forårsaket av ytre påvirkninger forsvinner for alltid. Her tenker vi ikke bare på de sosiale omgivelsene og forholdene på arbeidsplassene, men også på det økologiske miljøet. I et nasjonalsosialistisk samfunn er det fullstendig uakseptabelt at profittjageri og grådig materialisme tillater sykdomsfremkallende kunstige tilsetningsstoffer i mat og klær, usunne syntetiske materialer i hjemmene og offentlige bygninger, og den økende forurensningen av jord, luft og vann –

for ikke å snakke om dødelig radioaktiv forurensning som vil vare i hundretusenvis av år. Alt dette er det logiske resultatet av den fullstendige forvrengningen av livets sanne verdier som sees i dette terminalt syke samfunnet. Genetisk hygiene og generell forurensningskontroll er bare to aspekter av samme sak: bevaring av naturen og den økologiske balansen for å sikre menneskets fortsatte åndelige og fysiske velvære. Uten et sunt miljø selv

Machine Translated by Google

De beste genene vil bli ødelagt, og uten en tilstrekkelig mengde av disse genene vil det ikke være noen som kan skape et sunt miljø.

For å skape sunne omgivelser for livets utfoldelse trenger vi også sunne familier, hvor barn kan vokse opp i harmoni og være lykkelige. Et annet onde i dagens samfunnsorden er at denne typen familier blir ødelagt av den vanlige ubiologiske tenkningen og kvinnefrigjørernes tullete meninger. Akkurat som rasene er forskjellige, er også kjønnene forskjellige, og ideen om at mann og kvinne er biologisk like, er en alvorlig trussel mot menneskets overlevelse. Forskjellene mellom dem er ikke et resultat av sosialt konstruerte «kjønnsroller», men av biologiske roller! Det er ikke tilfeldig at det er kvinnen som føder barna. Hun er ikke bare biologisk skikket til denne oppgaven, men også mentalt, og som mor til den nye generasjonen har hun den viktigste rollen i samfunnet. Ideen om at hun må «oppfylle seg selv» ved å bli med i arbeidsstyrken og få en jobb på et samlebånd, mens barna hennes er overlatt til andre, er kriminelt!

Kvinner kan bare oppfylle seg selv innenfor sin biologiske rolle som mødre. Uten en mor smuldrer familien opp. Barna blir overlatt til seg selv eller til en offentlig utdanning. Når de kommer hjem, har ingen tid til dem. De blir ikke lært noen idealer, og de får idolene sine fra TV, dårlig musikk og enda verre litteratur. De lever på hurtigmat og blir ofre for den verste typen kommersiell materialisme. Det vil si, hvis kvinnen ikke velger å unngå å få barn i det hele tatt – enten ved å bruke en slags «prevensjon» eller ved å myrde barnet hvis hun uansett blir gravid. Feministene hevder selvfølgelig at det ville være like naturlig at mannen tok seg av barna og at kvinnen gikk på jobb. Faktum er at hvis det hadde vært like naturlig, ville mannen også ha født.

Tvert imot vil den kvinnelige biologien alltid bety at kvinnen er i en svakere posisjon på arbeidsmarkedet fordi hun er mindre stabil som mann. For ikke å snakke om jobbene som krever en viss fysisk styrke. Det er ikke rart at Elisabeth Badinter, en jødisk-fransk feminist, i sin bok (L'un est l'autre = «Det ene er det andre», utgitt av O. Jacob (!), Paris 1986, og ikke overraskende oversatt til så godt som alle vesteuropeiske språk) krever at livmor og eggstokker transplanteres inn i

Machine Translated by Google

menn for å sikre likestilling! Et samfunn der en slik bok finner lesere er sannelig dødssykt!

Det er en del av menneskets biologiske natur at det ikke bare er et isolert individ, men også et sosialt vesen, og dets sosiale instinkt går utover kjernefamilien. Fra de tidligste tider har mennesker levd sammen i grupper slik at de bedre kunne motstå farene ved sin primitive eksistens. Hvis de ikke hadde gjort det, ville mennesket neppe ha overlevd som art. Med andre ord er livet i organiserte samfunn en betingelse for menneskets eksistens, og trangen til å organisere seg er en del av vår natur. Uten et organisert samfunn ville hvert individ hatt nok å gjøre med å prøve å samle de daglige nødvendighetene. Det ville ikke ha vært noe overskudd til kunst, vitenskap, utdanning eller noen helsetjeneste. En høy grad av organisasjon er rett og slett forutsetningen for både kulturell og teknologisk utvikling. Derfor er det på ingen måte en tilfeldighet at de høyeste kulturene alltid har blitt skapt av folkeslagene med best evne til å organisere. Forresten var de fleste av disse ariere.

I ethvert organisert samfunn er det imidlertid helt nødvendig at individet tilpasser seg en norm som deles med andre medlemmer av det fellesskapet, og at det avstår fra å misbruke sin intelligens og sine talenter på en måte som er skadelig for nettopp det fellesskapet som har gjort utviklingen av disse talentene mulig.

Den nødvendige lojaliteten innad i gruppen kan imidlertid ikke bare baseres på materialistiske hensyn. Det er ikke nok å ha et felles velferdskontor. Det er bare fornuftig å gi avkall på noe av sin personlige frihet i et fellesskap med felles skjebne, bestående av mennesker med felles bakgrunn, felles normer og verdier, og med et felles formål i livet –

folk hvis forfedre har vunnet og forsvart det samme territoriet gjennom generasjoner, fordi de ønsket å bevare sin spesifikke språklige, kulturelle og biologiske karakter.

Det er dette ønsket som har skapt vår kultur i nær overensstemmelse med vårt folks talenter, oppfatninger, idealer og verdier – med det vi kan kalle vår folkesjel. Andre folk har andre talenter, oppfatninger, idealer og verdier, og de har derfor skapt andre kulturer. Disse kan være like «gode» som våre – men de er fremmede for oss, akkurat som vår kultur er fremmed for andre folk. Å

Machine Translated by Google

Å snakke om en kommende, universell «verdenskultur», felles for alle mennesker, er tull. En «kultur» som ikke har oppstått naturlig som et speil av en folkesjel, er en fornektelse av selve betydningen av ordet «kultur», og historien viser tydelig at enhver sivilisasjon som ikke lenger har vært i stand til å bevare og videreutvikle sin **egen** kultur, og derfor har importert og integrert de fremmede kulturelle elementene den tilfeldigvis har kommet over, har stått rett foran sitt uunngåelige fall.

Et samfunn bestående av en tilfeldig blanding av raser, religioner og filosofier er absolutt ikke et uttrykk for åndelig og kulturell rikdom, slik det ofte hevdes i dag. Det er et absurd sammensurium hvis eksistens ikke kan rettferdiggjøres på noe grunnlag –
en viss indikasjon på den forestående oppløsningen av nasjonen og den totale oppløsningen av alle normer og verdier. Et slikt samfunn er en degenerert parodi på et sant fellesskap – og det kan ikke vare, fordi den sosiale lojaliteten mellom de ulike gruppene som midlertidig tilfeldigvis bor på samme landområde, erstattes av en langt sterkere – åndelig – lojalitet til religiøse og filosofiske ideer som ikke har sitt grunnlag i selve nasjonen og dens historie.

Den mest alvorlige trusselen mot samfunnets sammenheng er, uten sammenligning, den biologiske raseblandingen som alltid enten har gått hånd i hånd med blanding av kulturer – eller til og med vært dens forutsetning. Selve kulturens oppløsning kan stoppes når som helst, og et folk kan finne tilbake til sine egne kulturelle normer og verdier igjen – så lenge rasestammen er intakt. Blandingen av rasene er imidlertid ugjenkallelig – og konsekvensene er uberegnelige og katastrofale. Det er et faktum at naturen alltid har utviklet seg mot større rasevariasjon, slik at raser til slutt har blitt arter. Gjennom den unaturlige raseblandingen er vi nå vitne til en utjevning av alle de forskjellige naturlige talentene, som alle er bestemt av rase. Der én rase har utviklet seg i én bestemt retning og har bygget et fellesskap og skapt en kultur basert på de egenskapene den har utviklet, betyr blandingen med andre raser at etter noen få generasjoner vil det bastardfødte avkommet ha mistet enhver forutsetning for å forstå hva deres forfedre har skapt.

Dessverre er det bare altfor mange muligheter til å studere
den typen samfunn vi har som en konsekvens av raseblanding.

Machine Translated by Google

Latin-Amerika, India og Egypt er alle utmerkede eksempler, og det samme er Hellas og Romerriket. Akkurat som de indiske, persiske og egyptiske kulturene ble også de greske og romerske sivilisasjonene skapt og opprettholdt av en immigrert minoritet av overveiende nordisk rase. Denne høyere utviklede minoriteten undertrykte først den opprinnelige majoriteten og deres kultur, men senere bukket de sakte under for sine underkuede folks numeriske overlegenhet. Svekket av utallige kriger som hadde kostet dem deres mest verdifulle blod og undergravd av asiatiske ideer om falsk humanisme, ga de gradvis et økende antall fra de underkuede folkene statsborgerskap og brakte nye slaver og arbeidere fra sine kolonier i Afrika og Asia – som deretter ble integrert og fikk statsborgerskap i neste generasjon. Dette er et kjent bilde, ikke sant? Og det var denne oppløsningen av den nordiske rasen som forandret den stolte staten Hellas til dagens Hellas og Roma til Italia – eller sagt på en annen måte: sivilisasjon til kaos! På skolen bruker man fortsatt i det minste litt tid på å lære barna om de gamle kulturene, men ikke et ord sies om menneskene som skapte disse kulturene. Det ser ikke ut til å forundre noen at evnen til å organisere en stat kan forsvinne så fullstendig. Sannheten er at de fleste som i dag utgir seg for å være «romere» rasemessig har svært lite til felles med sine mektige forgjengere. Altfor mange av forfedrene deres hadde hjemmet sitt **sør** for Middelhavet!

Når man snakker om rasebiologi i dag, møter man raskt en hel masse tabuer. Å studere rasebiologi har blitt noe frekt – altså hvis det er menneskeheten **man** vil studere – og ikke engang leger eller såkalte antropologer kan forventes å vite noe som helst om dette emnet. Selv det å **ønske seg** slik kunnskap er skadelig for karrieren, så hvorfor bry seg?

Dermed hevdes det alltid, med et foraktelig hån, at det ikke finnes noen «ren» hvit rase, og at «arisk» er et rent språklig begrep osv., som alt skal bevise at rasevitenskap er tull. Disse argumentene er selvfølgelig ikke helt feil – men konklusjonen er! Det er sant at det har vært en blanding av de forskjellige europeiske rasene, men dette var en blanding av nært beslektede raser innenfor den samme hovedrasen, den såkalte hvite rasen, som du godt kan referere til som den ariske rasen – så lenge du definerer hva du snakker om! Videre,

Machine Translated by Google

Det er absolutt ikke grunnlag for å hevde at denne blandingen – som på ingen måte har vært fullstendig – absolutt har vært en fordel for europeerne! Sannsynligvis har det vært det motsatte, og det er absolutt ingen god grunn til å fortsette oppløsningsprosessen ved ytterligere raseblanding.

De uvitende hevder også at raseblanding er nødvendig for å unngå «inavl». Dette er selvsagt ubiologisk tull.
Innavl refererer kun til avl mellom nært beslektede individer, som nødvendigvis ligner hverandre fra et biologisk synspunkt.
Gjennom innavl får vi en akkumulering av de ulike genetiske faktorene – gode så vel som dårlige. Hvis både far og mor bærer de samme genene, er det en god sjanse – eller risiko – for at avkommet vil legge sammen disse genene, og siden vi praktisk talt alle bærer uheldige gener, er det åpenbart ønskelig at disse ikke akkumuleres. Det er her uviktig at det også vil være en akkumulering av positive gener: en høyere tendens til å utvikle sinnssykdom kan ikke oppveies av andre positive egenskaper.
Innavl er imidlertid bare en fare i svært små populasjoner, for eksempel på en veldig liten øy eller i såkalte «kongelige» eller «adelige» familier. I en populasjon med millioner av individer eksisterer det rett og slett ikke under normale omstendigheter.

Uansett er det ikke en god måte å unngå innavl å legge til rasemessig fremmede genetiske elementer på. Det fører bare til uharmoniske individer fordi foreldrene er for forskjellige. Mot dette vil den uvitende innvende at man ser ut til å få svært gode resultater i dyreverdenen – og med planter – når man krysser de forskjellige rasene. Dette er selvfølgelig helt sant, men her snakker vi om sterkt kontrollert krysningsavl der forskerne på forhånd har definert hvilke konkrete egenskaper de ønsker å avle frem. Dermed velger du foreldrene med det formålet i tankene ved å ta individene som bærer de beste egenskapene du ønsker å krysse. Når du har fått avkommet, velger du igjen individene der du finner flest av de egenskapene du ønsker.
De brukes til videre avl. Resten slaktes rett og slett som uunngåelig avfall. Fortsatt avl med disse individene ville gitt motsatte resultater av de man ønsker. Man tillater ikke under noen omstendigheter tilfeldig avl. Hvis det skjer ved en feiltakelse – f.eks. med hunder – ødelegger man avkommet!

Machine Translated by Google

Det er en veldig god grunn til at land prøver å hindre eksotiske planter og dyr i å komme inn på deres territorier. De vil forstyrre den naturlige orden og kan true eksisterende økosystemer. Hvor farlig krysningsavl kan være, illustreres av de såkalte «morderbiene». De er det kunstige produktet av et forsøk på å skape en robust rase med høy avlingskapasitet. Resultatet var aggressive biesvermer med svært forskjellige pollineringsmønstre. Ved et uhell rømte noen av disse fra et laboratorium, og i dag er de en alvorlig trussel i hele Latin-Amerika og de sørlige delene av USA. På grunn av sin oppførsel er de uegnet for kommersiell birøkt, og ettersom de erstatter den europeiske honningbien i Amerika, skaper morderbien alvorlige problemer for kommersiell pollinering av fruktplantasjer. Dette er et godt eksempel på hva raseblanding kan føre til hvis de nødvendige kontrollene svikter – og tenk deg da at den spredende blandingen av menneskelige raser er fullstendig uten kontroll i det hele tatt!

Det er sannsynligvis ingen som ville foreslå å innføre de samme prosedyrene for krysning av menneskeraser som man har for dyr – helt bortsett fra at vi her har å gjøre med langt mer kompliserte faktorer enn med dyr. Det er ikke så lett definerbare ting som høyde, kjøttkvalitet eller melkeproduksjonskapasitet som avgjør om mennesker kan takle samfunnets krav, men faktorer som karaktertrekk, intelligens, kreativitet og indre harmoni – alle egenskaper som er kjent for å lide sterkt når man blander rasene.

I denne forbindelse er det også verdt å merke seg at alle de som forfekter uhemmet raseblanding fullstendig har unnlatt å fortelle oss hvilke ønskelige egenskaper de fremmede raseelementene som nå strømmer inn i den ariske verden, muligens kan berike den hvite rasen med!

Uansett kan de nåværende tendensene til oppløsning på alle områder i samfunnet ikke unngå å gjøre folk usikre og ulykkelige. Bare i et ekte, harmonisk samfunn bestående av mennesker med samme kulturelle, historiske og biologiske bakgrunn og med de samme åndelige ambisjonene for fremtiden, kan individet finne den sinnsroen og den indre tryggheten det trenger. Bare her kan mennesket føle at det er en naturlig del av en større helhet, av noe som er mektigere enn individet selv, og som vil fortsette å eksistere når individet ikke er mer, akkurat som det har gjort.

Machine Translated by Google

eksisterte før individet ble født. Bare i et slikt nasjonalt skjebnefellesskap finner mennesket det evige liv det alltid har søkt. I våre barn og vårt folk vil vi leve evig, men det er den eneste delen av evigheten vi har. Uten det kunne vi like gjerne aldri ha levd!

Hvis mennesket derimot må søke sin identitet og sitt mål i livet utenfor det nasjonale fellesskapet, har dette fellesskapet mistet sin mening og vil uunngåelig falle fra hverandre som et ekteskap der partnerne ikke har noe annet enn adressen til felles.

Dette er et grunnleggende nasjonalistisk synspunkt.

Lojalitet innad i en gruppe må imidlertid være gjensidig. Det er ikke bare borgeren som må være lojal mot samfunnet – det er også samfunnet som må være lojal mot borgeren. Lojalitet forutsetter dermed rettferdige sosiale forhold og et økonomisk system der ingen blir utnyttet, og der alle gjør alt de kan for det felles beste for å opprettholde den ordenen som ivaretar fellesverdiene, garanterer borgernes liv og lykke, og gir hvert enkelt individ sin del av folkets evige liv.

Dette er et grunnleggende sosialistisk synspunkt.

Nasjonalisme uten sosialisme er absurd – og omvendt: Sosialisme uten et klart definert fellesskap har ingen mening.

I dag hevdes det ofte at den nasjonalsosialistiske holdningen fører til krig og forsøk på å undertrykke andre nasjoner. Dette er fullstendig tull. Det motsatte er sant. Respekt for andre folks kulturelle og biologiske identitet er bare mulig hvis man anerkjenner eksistensen og ønskeligheten av rasemessige og kulturelle forskjeller – og man kan knapt respektere andre folks identitet hvis man ikke verdsetter sin egen! Hvis man benekter eksistensen av rasemessige forskjeller, er det ganske åpenbart at man stadig vil forsøke å påtvinge andre folk det man selv synes er best – uten hensyn til deres egen spesielle karakter. Denne holdningen er rasisme, om det noen gang har vært en!

Den katastrofale ideen, som deles av kristendommen, islam og marxismen, om at det bare finnes **én** sivilisasjon som er riktig for alle mennesker uavhengig av rase, er grunnlaget for både de europeiske koloniimperiene fra forrige århundre og dagens uopphørlige forsøk på å tvinge den golde materialistiske livsstilen til den moderne industrialiserte verden ned på naive tredjeverdensfolk, som bare ...

Machine Translated by Google

ser glitteret, men kan ikke beregne kostnaden. Dette kommer til å bli deres undergang, ettersom det er vår! Forbrukersamfunnet ser rett og slett bare markeder og forbrukere – og her er ensartethet nøkkelordet. En ensartet kundekrets har ingen spesielle krav, og dette gjør produksjonen enklere og billigere, noe som betyr et større salg og en høyere fortjeneste. Nasjonale særegenheter og forskjellige kulturelle mønstre og språk er her en plage – en teknisk handelshindring – og blir derfor bekjempet. For de multinasjonale industriene og kjedene er alle mennesker like – hvis de bare kan konsumere. De har absolutt ingen respekt for menneskelige verdier i det hele tatt. De knuser dem.

For nasjonalsosialismen er forskjellighet en del av den naturlige orden, og vi ønsker å opprettholde denne ordenen med alle dens forskjeller mellom raser, folk og individer. Vi har absolutt ikke noe ønske om å tvinge en svart stamme til å praktisere vår religion, spise vår mat eller bruke våre lover. Vi ønsker at andre folk skal finne sin egen vei inn i fremtiden.
Selvfølgelig bør vi gjerne samarbeide med dem hvis det er gjensidig fordelaktig, men vi skal ikke forstyrre dem. Hvis de ikke finner veien, er det deres problem – ikke vårt. Vi søker ingen konflikt med noen – vi vil bare være i fred. Vi er imidlertid ikke pasifister. Vi vet at ethvert folk til tider må kjempe for å overleve som nasjon. Hvis det ikke gjør det, vil det gå til grunne, og vi kan ikke bare lene oss tilbake og la vårt eget folk bli ødelagt. Hvis vår eksistens er truet, må vi forsvare oss selv, og vi vet at bare en ny nasjonalsosialistisk verdensorden bestående av uavhengige nasjoner med gjensidig respekt for hverandre kan sikre en varig fred og redde verden fra en forestående katastrofe.

Hvis verden ikke aksepterer nasjonalsosialismen som sitt eneste håp for en fremtid, vil mennesket stå overfor ødeleggelse. Dette vil være en logisk konsekvens av dets kontinuerlige brudd på naturlovene.
Det vil imidlertid ikke være slutten på universet. Sett derfra er planeten Jorden og menneskene på den små og fullstendig unødvendige deler av et enormt maskineri. Hvis vi forsvinner, vil de forskjellige sivilisasjonene fra de siste 10 000 årene bare være en ubetydelig episode i det uendelige og tidløse rommet – et eksperiment som gikk galt. Selv etter en total atomkrig vil det sannsynligvis fortsatt være grunnlag for biologisk liv noen steder på jorden, og da vil utviklingen mot stadig høyere former starte på nytt. Selv om Jorden skulle bli fullstendig ødelagt i en slik krig

Machine Translated by Google

eller av en hvilken som helst annen grunn – det er mer enn sannsynlig at det finnes liv et sted på en annen planet i et veldig fjernt solsystem et sted i rommet, kanskje kvintillioner av lysår unna. Uansett vil naturen alltid eksistere – også uten mennesker og uten planeten Jorden. Selv uten liv vil det fortsatt være en naturlig orden i universet. Dette universet aksepterer ingen spesielle lover for mennesket, og hvis det ikke innser det, vil det ha fortjent sin kommende ødeleggelse, og ingenting vil kunne endre det.

Vi synes imidlertid det ville være synd å la det skje.
Derfor prøver vi å få folk til å lytte til fornuften på dette sene tidspunktet. Vi har ingen tid å miste. Har **du** lyst til å bli med oss? Ikke for vår skyld – men for barnas skyld.

Kan du forestille deg en verden uten hvite mennesker og sivilisasjonen de har skapt? Det kan ikke vi heller!

Dette er selvsagt ikke et spørsmål om politikk. Selve vår eksistens er står på spill. Har du råd til å kaste bort mer av tiden din?

Machine Translated by Google

Nasjonalsosialisme En Venstrebevegelse

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

I altfor mange år har det vært allment akseptert at nasjonalsosialister er ekstreme høyreorienterte, og de har bare sjelden nølt med å omtale seg selv som sådan. På et visst tidspunkt ble det imidlertid den offisielle politikken til Verdensunionen av nasjonalsosialister å unngå begrepet «høyreorientert», og hevde at nasjonalsosialismen ikke passer inn i mønsteret «høyre» og «venstre», og i stedet burde anses å stå over dette skillet. Dette var absolutt et skritt i riktig retning, men på dette tidspunktet og i sammenheng med den nåværende kampen kan det imidlertid være en god idé å revurdere hele spørsmålet om politiske fløyer og gjøre noen punkter klare angående betydningen av begrepene «høyre» og «venstre» og deres anvendelse på dagens politiske scene.

Historisk sett oppsto ordene «høyre» og «venstre» i forbindelse med politiske synspunkter i Frankrike før revolusjonen, hvor de som ønsket å bevare styresettet mer eller mindre slik det var, satt til høyre i nasjonalforsamlingen, mens de som ønsket mer radikale endringer satt til venstre. Derav begrepet «høyre» for de reaksjonære og «venstre» for de revolusjonære – begreper som siden har blitt universelt kjent og brukt.
Verken ordet «reaksjonær» eller ordet «revolusjonær» sier imidlertid noe universelt om de aktuelle synspunktene. Begge er relative og får sin spesifikke betydning bare innenfor en gitt historisk kontekst. Tidligere tiders revolusjonære, som for eksempel de europeiske nasjonalliberale på 1800-tallet, virker ikke særlig revolusjonære i dag – snarere tvert imot! – akkurat som dagens reaksjonære ville blitt ansett som svært revolusjonære for 200 år siden. Da kommunistene tok over i Russland i 1917, gjorde de det som revolusjonære som var ute etter å styrte et ineffektivt og korrupt regime, mens de i dag representerer det reaksjonære etablissementet som står overfor en ny revolusjonær utfordring.

I vår tid er den tradisjonelle venstresiden overveiende marxistisk – til og med i en slik grad at selve begrepet «venstrefløy» antas å være synonymt med ordet «marxist». Dette har selvfølgelig ingen basis i virkeligheten. Enhver revolusjonær er en venstreorientert – det er bare det at marxistene har hatt så lite konkurranse at de har vært

Machine Translated by Google

i stand til å tilpasse begrepet.

På den andre siden av det politiske spekteret har vi høyresiden, bestående av reaksjonære som ønsker å bevare det nåværende samfunnet og den såkalte kristne sivilisasjonen i Vesten med dens materialisme og kapitalisme. Høyresiden står opp for tradisjonelle patriotiske verdier: de er gode kristne og gode borgere som forsvarer Grunnloven og er lojale mot sitt land og sin monark, hvis de har en. De er villige til å gå til krig mot enhver annen nasjon for å hevde sin egen storhet – selv om det betyr å føre atomkrig mot et annet hvitt land hvis de mener at dets styresett truer deres egen innenlandske orden, uansett hvor korrupt og degenerert det måtte være. De er for en økonomi basert på ubegrenset fri virksomhet, uavhengig av konsekvensene, men de misliker den liberale trenden i politikken så vel som innvandring og raseintegrasjon, fordi de frykter enhver endring som kan forstyrre den ordenen de er vant til.

Hvor nasjonalsosialister befinner seg i dette spekteret virker ganske klart: Vi er venstreorienterte – ingen tvil om det! Vi ønsker ikke å bevare det nåværende systemet eller noen del av det. Vi tror ikke på grunnlaget for et system som har ført vårt folk inn i vår tids elendighet! Vi ønsker ikke å støtte noen institusjon som er ansvarlig for to verdenskriger mellom hvite nasjoner, så vel som utallige mindre kriger, atomvåpenopprustning, miljøforurensning, arbeidsledighet, total desillusjon blant unge mennesker, som har mistet all tro på fremtiden, narkotikamisbruk, pornografi og alle andre former for fullstendig degenerasjon som vises i dag. Vi nasjonalsosialister ønsker den mest radikale endringen av alle: Vi ønsker en fullstendig omveltning av hele den gamle orden!

Mens marxismen deler en grunnleggende egalitær filosofi med den gamle orden og definerer seg selv som en materialistisk bevegelse som kun tar sikte på omfordeling av materielle goder, søker nasjonalsosialismen å bygge en helt ny orden basert på idealisme og en dyp respekt for naturlovene i alle aspekter av livet.

Dette er definitivt den mest revolusjonerende ideen i dette århundret – og dermed veldig venstreorientert! – og det er absolutt ikke marxistisk!

Machine Translated by Google

Sammenlignet med nasjonalsosialismen er marxismen ikke annet enn en pseudorevolusjonær idé, oppfunnet av kristendommen og opprettholdt av det liberale demokratiet: Hvis alle mennesker er skapt like, hvorfor skulle ikke all rikdom fordeles likt mellom alle mennesker? Sett i dette lyset er marxismen rett og slett en del av den gamle ordenen vi ønsker å ødelegge.

Hvis nasjonalsosialismen i sin essens er en venstreorientert bevegelse, er det selvsagt paradoksalt at nasjonalsosialister skulle ha brukt så mye tid og energi på å imøtekomme tradisjonelle høyreorienterte holdninger, mens de har unngått alle åpninger til venstre. Er det rart at alle forsøk på å skape en nasjonalsosialistisk bevegelse på dette grunnlaget har vært fullstendig mislykkede?

Den første forutsetningen for å skape noe som helst i denne verden er at man har en klar idé om hva man ønsker å oppnå og hvordan man kan muligens oppnå det. En skulptør som ønsker å skape et kunstverk starter med et mentalt konsept, og setter seg deretter fore å realisere det i det valgte materialet. Han tukler ikke bare tilfeldig med meiselen sin på et marmorstykke og lurer på hva det endelige resultatet vil bli.

Det er derfor avgjørende å innse at nasjonalsosialisme ikke bare er en form for ekstrem høyreisme. Enhver innenfor våre rekker som fortsatt har slike forestillinger, bør vie seg til å studere ideen om nasjonalsosialisme for å finne dens sanne mening og betydning – eller, hvis de ikke har energien eller evnen til å gjøre det, bør de finne et annet utløp for sine aktiviteter. Denne bevegelsen har ikke plass til frustrerte hatere eller religiøse drømmere, men bare tilhengere av nasjonalsosialistiske revolusjonære!

La oss være realistiske: Høyresiden er stort sett et ynkelig konglomerat av mennesker med svært uklare ideer. De innser at noe er galt. Men de nekter å forlate den gamle orden.
I stedet klamrer de seg til det av all sin kraft og ønsker å gå tilbake til situasjonen slik den var for 75 eller 100 år siden, i den tro at dette vil løse alle problemene deres. De klarer rett og slett ikke å se at rotet vi er i i dag er et logisk resultat av systemet vi hadde for 100 år siden.

Machine Translated by Google

– at grunnlaget for det systemet ikke var godt og stabilt nok til å beskytte oss mot den nåværende utviklingen. Faren til de fleste av våre problemer finnes i nettopp den kristne ideen, hvis egalitære filosofi og fremmede og unaturlige lære har frarøvet vårt folk dets sjel, men som de fortsetter å prise som selve skjoldet mot nedgangen de ser rundt seg. Når alle deres nytteløse forsøk på å stoppe utviklingen mislykkes, blir de frustrerte og blir til rene hatere, fordi de ikke har noen reell visjon og ingen ideologi.

Det er et historisk faktum at ingenting godt noen gang har kommet ut av høyresiden. Hvis det ikke hadde vært for revolusjonære som Kopernikus, Kepler, Giordano Bruno og Galileo, ville vi fortsatt trodd at jorden er flat og universets sentrum. Da kapitalismen utviklet seg, gjorde etablissementet ingen forsøk på å løse de sosiale problemene som følge av den industrielle revolusjonen, men fortsatte å utnytte den nye arbeiderklassen nådeløst – og ga dermed opphav til revolusjonære tanker slik de kommer til uttrykk i marxistisk ideologi.

Og alle de nødvendige og rettferdige sosiale forbedringene vi har sett i løpet av de siste 100 årene har bare blitt innført etter hardt press fra venstresiden, med høyreorienterte konservative i konstant retrett, som ynkelig prøver å bevare så mye som mulig for seg selv.

Dette betyr selvfølgelig ikke at ethvert forsøk på å styrte et etablert system i seg selv er bra. Hvis mennesket lykkes med å skape en ny naturorden som ikke fossiliserer, men forblir en levende organisme og utvikler seg innenfor naturlovens grenser, og tar i bruk ny vitenskapelig og filosofisk innsikt i livets natur uten å klamre seg til utdaterte forestillinger, ville det faktisk være en alvorlig forseelse å forsøke å opprøre denne ordenen og vende tilbake til egoistisk materialisme, kristendom eller annen unaturlig filosofi. Hva som er godt og dårlig kan utelukkende bedømmes på grunnlag av naturloven – jo nærmere den, jo bedre.

Det er nesten universelt akseptert at det er en kløft mellom nasjonalsosialisme og marxisme. På samme måte er imidlertid nasjonalsosialister absolutt ikke høyreorienterte heller. Det eneste felles grunnlaget nasjonalsosialismen ser ut til å ha med høyresiden er rasespørsmålet. Men også her er det en ekstrem forskjell.

Machine Translated by Google

i utsiktene. Høyreorienterte mener at det å være hvit har en absolutt verdi i seg selv, noe som opphøyer den ariske rasen over alle andre levende organismer og gir den rett til å gjøre med verden hva den vil. Som nasjonalsosialister er vi imidlertid ikke bare opptatt av vår egen rases liv og umiddelbare velvære. Vi ser den hvite rasen som en del av hele universets naturlige orden, og vårt ønske om å bevare den er knyttet til vårt ønske om å bevare hele det naturlige miljøet – inkludert andre menneskeraser – av dyp respekt for naturens uutgrunnelige visdom.

Vår rase har uten tvil store muligheter innen intellektuell kapasitet, men dens evner har absolutt ingen verdi som sådan hvis de ikke brukes på riktig måte i samsvar med naturens lover. Altfor lenge har vi sluttet oss til koret som hevder «hvit makt», og ignorert det triste faktum at vår rase har hatt den absolutte makten i minst 2000 år. Og det er nettopp denne makten som har ført til den typen samfunn vi har i dag.

Dermed deler vi ikke den høyreorienterte troen på kontinuerlig teknologisk og økonomisk ekspansjon, som allerede har ført til forurensning av luft og vann og har gjort enorme områder av verden uegnet til å leve i for alle arter – en utvikling som betyr at ozonlaget i atmosfæren systematisk ødelegges slik at kommende generasjoner vil bli utsatt for livstruende stråling, at tropiske skoger som har forsynt oss med oksygen, hugges ned for å gi plass til industriell vekst, og at ørkenene vannes slik at grunnvannsnivået synker i fruktbare områder, som igjen blir ørkener. Alt dette er et resultat av arisk geni, uten hvilket det ikke ville ha eksistert – et geni som ikke har blitt satt i arbeid for å bygge en bedre verden for våre barn og barnebarn, men bare for å tilfredsstille øyeblikkets menneskelige grådighet, for å sikre et behagelig liv nå uten hensyn til fremtiden. Denne fatale trenden, som etter naturrettens standarder helt sikkert har gjort de industrialiserte hvite landene i Vesten til en langt mer degenerert stat enn noe såkalt primitivt samfunn i den tredje verden, støttes voldsomt av høyresiden, som ser ut til å tro at alt ville være helt fint hvis bare de svarte, jødene og båtflyktningene ble utvist. Vi vet at dette i seg selv ikke ville forandre noe.

Machine Translated by Google

i det hele tatt.

Vårt mål er en fullstendig åndelig gjenfødelse, og det er vårt umiddelbare mål å definere og bygge grunnlaget for denne gjenfødelsen – som er det eneste som kan gi rasekampen noen mening. Og denne kampen bør ikke forstås som en kamp mot andre raser, men som en nådeløs kamp mot vår egen rases dekadanse. Den isolerte appellen til rase som grunnlag for et nytt samfunn er meningsløs, med mindre vi kan overvinne denne dekadansen og finne veien tilbake til naturlige verdier. Hvis vår rase bare kan overleve innenfor rammen av det nåværende systemet, ønsker vi ikke at den skal overleve, for da ville den ikke representere noe annet enn den groveste formen for anti-naturlig degenerasjon. Påstanden om «hvit makt» kan bare få noen mening hvis vi med det mener ønsket om å reaktivere naturens kraft slik den ligger latent i den hvite mannens geni, hvis plikt det er å bruke denne kraften for å opprettholde selve livets prinsipp.

Dette betyr selvsagt ikke at vi er for noen form for multirasialisme. Rase er en av hjørnesteinene i den naturlige orden, og må derfor forsvares som alle andre naturlige prinsipper.

Det betyr absolutt ikke at den hvite hudfargen nødvendigvis er et kjennetegn på menneskelig kvalitet. Den hvite rasen har latt verden gli til randen av katastrofe, og med mindre den kan bringes til å innse at livskvaliteten kan forbedres ved å erstatte det materialistiske forbrukersamfunnet – som er det øverste målet for både marxismen og liberalismen – med naturlige og åndelige verdier, er den dømt og vil bare ødelegge hele planeten i prosessen med sin absolutte forfall.

Naturligvis mener ikke nasjonalsosialister at vi bør dra tilbake til steinalderhulene, men vi mener at vi aldri bør ta mer ut av naturen enn vi putter tilbake i den. Livskvaliteten bør bety mer for oss enn mengden materielle goder.

I dagens desillusjonerte samfunn innser et økende antall mennesker dette, og de protesterer dessuten mot den rådende orden. De blir imidlertid ikke nasjonalsosialister av én enkel grunn: De er ikke klar over at nasjonalsosialisme – og bare nasjonalsosialisme! – kan løse dagens avgjørende problemer. I stedet lar de protestbevegelsene sine bli overtatt av

Machine Translated by Google

Marxister, som er bedre til å selge produktet sitt enn oss, til tross for at ingen marxistisk regjering noen gang har gjort det minste forsøk på å takle disse problemene – rett og slett fordi selve konseptet marxisme er materialistisk og ikke på noe tidspunkt opptatt av naturlige verdier. Marxistene bruker bare folkelig misnøye med etablissementet for å fremme marxismen. De misfornøyde individene selv er slett ikke marxister i utgangspunktet.

Mens nasjonalsosialister løper rundt og prøver å vinne over små yttergrupper av tradisjonelle høyreorienterte med alle sine politiske og religiøse problemer, sin notoriske storhetsgalskap og sin mangel på engasjement for en sak – som følge av at de stadig er i defensiven for å redde det som må bort – får marxistene fotfeste blant bekymrede borgere som gir avkall på ubegrenset materialisme av en idealistisk bekymring for planetens fremtid. For det meste innser ikke disse menneskene at bevaring av den naturlige orden krever mer vidtrekkende tiltak enn kontroll av forurensning og avskaffelse av kjernekraft og atombomben. De ser ikke at det også krever raseskille og en generell åndelig vekkelse som kan føre mennesket tilbake til livets kilder. De kan imidlertid også lære dette – eller rettere sagt, de kan ikke unngå å se det – hvis de får den nødvendige informasjonen og innsikten og ikke blir utsatt for den eksklusive innflytelsen fra tåpelige marxistiske læresetninger. Disse menneskene er idealistiske og for naturen, og dermed tilhører de egentlig oss – og de er generelt sett langt mer verdifulle som krigere enn en god del desillusjonerte ungdommer som kaller seg nasjonalsosialister i et forsøk på å styrke egoene sine og skjule sine personlige problemer og usikkerhet bak en selverklært uniform og latterlige ranger og titler. Men miljøvernerne tiltrekkes ikke av stormtroppere eller av hatpropaganda, som bare bekrefter deres negative inntrykk av nasjonalsosialismen. Det hjelper heller ikke å snakke med dem om betydningen av rase, fordi de ennå ikke har kommet så langt i sin utvikling at de kan se relevansen av rasespørsmålet. De må kontaktes der de er og i saker som angår dem her og nå. For å gjøre dette er det nødvendig å produsere godt materiale om miljøet.

Machine Translated by Google

problemer sett fra et nasjonalsosialistisk synspunkt, og å gå inn i gruppene der disse menneskene samles i protest mot atomvåpen, forurensning og atomkrig. Vi kan ikke forvente at miljøvernerne skal komme til oss, fordi de ikke har noen måte å vite hva nasjonalsosialisme handler om; og hvis vi ikke klarer å komme i kontakt med dem, vil de gå tapt for marxistene, i hvis hender de aldri vil innse den fulle konsekvensen av sin egen holdning.

Disse nye demonstrantene er fiendtlige innstilt på oss – rett og slett på grunn av flere tiår med fiendtlig propaganda, som ikke bare har fremmedgjort sunne og intelligente mennesker fra enhver form for bevegelse som åpenlyst uttrykker nasjonalsosialistiske ideer, men som også har lykkes med å tiltrekke seg et stort antall individer til vår bevegelse som passer altfor godt til dette propagandabildet av nasjonalsosialismen, og som kommer til oss rett og slett fordi de ønsker å leve opp til dette bildet. De ønsker å være slike morderiske, blodtørstige beist som de har lært å kjenne fra utallige Hollywood-produksjoner og avisenes beretninger om de forferdelige «nazistene».

Altfor lenge har vi ønsket slike psykopater velkommen i våre rekker, og altfor lenge har vi unnlatt å distansere oss fra andre organisasjoner som gjør det samme. At folk kaller seg nasjonalsosialister og vifter med hakekorset gjør dem ikke til våre kamerater! Mange organisasjoner innser fortsatt ikke dette, og så lenge de ikke gjør det, er de dømt – og,

Dessverre er vi det også, hvis vi ikke benytter enhver anledning som byr seg til å fordømme dem offentlig. Det har ofte blitt sagt at vi ikke skal «vaske det skitne lintøyet» foran fiendene våre, og at all «indre strid» skal holdes innenfor våre egne grenser.
egne vegger. Dette er imidlertid ikke vårt lintøy, og det er absolutt ikke «indre strid» – det er en nødvendig rengjøringsoperasjon, og den må utføres offentlig.

Våre verste fiender er ikke jødene eller kommunistene, men nettopp de menneskene som, mens de kaller seg nasjonalsosialister, forringer de grunnleggende begrepene i den nasjonalsosialistiske filosofien gjennom sin oppførsel, og dermed bekrefter det forvrengte inntrykket av vår idé som fienden vår formidler til offentligheten.
Vi kan faktisk ikke føle noen lojalitet overfor slike mennesker, og ingen

Machine Translated by Google

vennskap. Tvert imot må vi kvitte oss med enhver forbindelse med dem, og gjøre vårt ytterste for å vise folk at de ikke tilhører oss. Fremfor alt bør vi gjøre vårt ytterste for å gjøre akkurat de tingene som ikke forventes av oss. Vi
forventes å omfavne omtrent enhver høyreorientert person som vifter med et hakekors – og vi forventes absolutt ikke å bli funnet i nærheten av venstresiden, rett og slett fordi folk har blitt fortalt om og om igjen at vi er høyreorienterte. Følgelig bør vi bevisst vise dem at de har blitt feilinformert. Overraskelseseffekten vil sannsynligvis få i det minste noen til å lytte til hva vi har å si. Videre vil det få folk til å tenke seg om to ganger om hva de blir fortalt om nasjonalsosialisme når de innser at de har blitt løyet til én gang om dette emnet.

I denne forbindelse bør det bemerkes at vi ikke er en historisk sammenslutning. Mange nasjonalsosialister ser ut til å tro at vi skal gjenopplive det nasjonalsosialistiske Tyskland og overføre det til andre deler av verden. Det er slik fienden vår ønsker å få oss til å se ut, men det er ikke tilfelle! Det nasjonalsosialistiske Tyskland representerer et forsøk – og et ikke helt vellykket forsøk!
å organisere et nasjonalsosialistisk samfunn på et gitt tidspunkt og i en gitt historisk kontekst. Det kan inspirere oss, og vi kan lære av det – men vi kan ikke gjenopplive det – og det bør vi heller aldri prøve å gjøre. Det var et eksperiment utformet for å håndtere en rekke problemer som var av stor betydning for det tyske folket på den tiden, men som ikke nødvendigvis oppleves som like viktige av folk i dag.

Da Hitler la ut på sitt historiske oppdrag med å reorganisere Tyskland for omtrent 60 år siden, var hele den tyske nasjonen i kne økonomisk, militært og politisk. Etter nederlaget i første verdenskrig mistet Tyskland ikke bare alle sine kolonier, men en enorm del av sitt europeiske territorium bebodd av flere millioner tyskere som befant seg avskåret fra sitt hjemland og levde et miserabelt liv som minoriteter i fremmede land som bare ønsket å utslette dem. Det som var igjen av Tyskland var fullstendig

Machine Translated by Google

demilitarisert, og vekten av de vanvittige kravene om erstatning fremsatt av erobrerne forårsaket den mest grusomme inflasjonen i verdenshistorien og knuste enhver mulighet for økonomisk gjenoppretting. I denne situasjonen fikk et lite mindretall av jødiske innvandrere fra øst sakte kontroll over den knuste økonomien, så vel som hele landets kulturelle og politiske liv.
Sammenlignet med denne situasjonen er all snakk om en nåværende økonomisk krise latterlig. Materielt sett har ethvert land i Vesten og de fleste kommunistiske land det mye bedre enn Tyskland hadde det på 20-tallet. I dag handler det om å selge familiebilen og kanskje flytte til en billigere leilighet. I Tyskland var det rett og slett et spørsmål om å overleve.

ᛉ

Moralsk sett står vi imidlertid overfor en mye større trussel enn Hitler var. Hans Tyskland var fortsatt et ganske homogent land, hvor folk flest delte et sett med felles verdier og normer og en felles tro på nasjonens kulturelle tradisjon. De ønsket å gjenvinne sin tidligere makt – de ønsket å være sterke og respekterte av andre nasjoner. Hitler trengte ikke å si til dem at de skulle elske sitt folk og sin rase. Han kunne ta det for gitt at de gjorde det. Verdiene og normene deres var ikke nødvendigvis alle i samsvar med nasjonalsosialistisk filosofi, men de var et solid grunnlag som en nasjonalsosialistisk stat kunne bygges på uten for mange vanskeligheter, og dermed kunne Hitler konsentrere sin politiske propaganda om mer hverdagslige ting.

Han levde i en gjennomgående revolusjonær tid, der behovet for arbeid og mat var av største betydning, og han visste at et program som kunne sikre disse tingene, ville gi ham velgernes støtte og dermed gjøre det mulig for ham å få makt slik at han kunne forsøke å realisere sin politiske visjon, som selvfølgelig gikk mye lenger enn det umiddelbare behovet for materielle ting.
Men som vi alle vet, var ikke nasjonalsosialismen den eneste revolusjonære kraften i Tyskland på den tiden. Kommunistene hadde nøyaktig de samme fordelene som Hitler: en sultende befolkning som var villig til å prøve nesten hva som helst for å overleve. De hadde også

Machine Translated by Google

en slik fordel over Hitler at de kunne peke på den vellykkede revolusjonen i Russland. Hitler hadde ingenting av den typen han kunne relatere sin kamp til. Og det er verdt å merke seg at han ikke koblet bevegelsen sin til noen av de mektige høyreorienterte ideologiene fra fortiden, som monarkiet eller kirkene. Hans tilnærming var gjennomgående venstreorientert og like imot etablissementet og kommunistpartiet. Da han endelig vant over kommunistene, var det ikke ved å banke dem til taushet, men ved å tappe støtten deres ved å ta opp de samme sakene som kommunistene og peke på en bedre løsning – alt dette

overbeviste den tyske arbeideren om at han kunne bli en bedre og mer en enda mer kompetent leder enn det Thälmann, som var leder for det tyske kommunistpartiet, ville være. Han snakket med folk om det som opptok dem på sin tids språk og inntok en militær stil, som var populær i et land fullt av tidligere tjenestemenn som hadde grunn til å føle seg forrådt av regjeringen, og som også var nyttig i en situasjon der man måtte kjempe mot de mange kommunistiske drapsgjengene, som brukte omtrent samme stil og språk som Hitler.

Å forsøke å etterligne Hitlers stil i dag ville være politisk selvmord. Faktisk har det vært slutten for alle grupper som har prøvd det så langt. Du kan heller ikke overta Hitlers propagandamateriale.

Å oversette det, trykke det på nytt eller imitere det i en annen kontekst som noe annet enn historisk studiemateriale er latterlig. Hitler henvendte seg til de tyske massene på 1930-tallet. Bortsett fra alt annet må vi innse og akseptere at det ikke finnes noen måte å vinne massene på i den nåværende situasjonen. I dag leter vi etter et lite antall idealister. For å finne dem må vi vende vår

oppmerksomhet på problemer som angår akkurat den typen mennesker vi leter etter: forurensning, atomtrusselen, den multinasjonale kapitalismens forbannelse, osv. De fleste av disse problemene var ukjente for Hitlers samtidige – men det er ingen grunn til ikke å ta tak i dem! Verden vår har blitt mye mer komplisert enn den var for 50 år siden, og enhver politisk bevegelse som ikke tar hensyn til dette, reduserer seg til et anakronistisk fossil.

Vi må innrømme at vi generelt har hatt en tendens til å snakke og skrive for mye om det nasjonalsosialistiske Tyskland. Til tross for alt

Machine Translated by Google

Selv om vi kanskje kan vise hva Hitler gjorde for Tyskland, er ikke menneskene vi leter etter i dag særlig interessert i hva som skjedde for 50 år siden. De er bekymret for sin egen tid – og fremtiden.

Når vi klamrer oss så desperat til fortiden, er en av grunnene selvsagt at det nasjonalsosialistiske Tyskland er det eneste eksemplet på anvendt nasjonalsosialisme verden noensinne har sett, og at disse 12 korte årene representerer den eneste æren og suksessen vår bevegelse noensinne har hatt. Dette er forståelig. Vi trenger det i disse vanskelige tider med ydmykelse og forfølgelse. Vi trenger det for å vise oss selv at nasjonalsosialismen en gang var seirende – til tross for all motgang. Det er imidlertid ekstremt farlig når denne respekten og beundringen for fortiden, i stedet for å være en produktiv inspirasjon, blir en nostalgisk fiksering på en svunnen tid, en blind kjærlighet til NSDAPs utstyret, uniformene, symbolene, gradene, hårklippene og til og med til den språklige stilen fra 30-tallet. Ikke det ytre, men den iboende ideen er viktig, og vi må komme oss videre derfra. I likhet med Hitler må vi unngå å bli fanget av historien. Med andre ord må vi vise hvordan nasjonalsosialismen kan løse arbeidsledighetsproblemet i dag –

ikke bare hvordan Hitler løste det i 1933.

Ideen bak nasjonalsosialismen overskrider Hitler og nasjonalsosialismen selv. Hitler anvendte den på en tidligere tid og et tidligere sted; vi må anvende den på vår egen. Den er tidløs, fordi den representerer selve prinsippet som naturen lever og skaper etter. Den har eksistert siden tidenes morgen og vil eksistere for alltid, så lenge universet eksisterer, uansett om den ariske rasen – eller menneskeheten som sådan, for den saks skyld – eksisterer eller ikke.

Mennesket har forlatt dette prinsippet, og det er vår oppgave å vise ham at han ikke kan gjøre det ustraffet, og at alle hans nåværende problemer er forårsaket av den vanvittige troen på at mennesket er opphøyet over naturen. Ved å gjøre det burde vi være like lite knyttet til det nasjonalsosialistiske Tyskland som de andre venstresidene er knyttet til Sovjetunionen.

Machine Translated by Google

Vi bør også lære mye av måten de andre venstreorienterte gruppene er organisert på. Det er vanlig å hevde at marxistiske organisasjoner består av menneskelig avfall. Dette kan selvfølgelig gjelde for tilhengerne til noen grupper, men den harde kjernen i de seriøse marxistiske organisasjonene er organisert langs linjer som garantert sikrer kvalitet og hengivenhet. Medlemmer betaler ofte tiende, og de er pålagt å tilbringe et visst antall netter hver uke med ideologisk trening og praktiske aktiviteter. Alt i alt ...
Kravene som stilles til en marxist overgår langt alt vi noen gang har våget å forvente av våre medlemmer. Dette sier noe om kvalitet, og det forklarer også hvorfor marxistene gjør det så mye bedre enn oss – til tross for at det de forkynner er fullstendig tull.

Blant nasjonalsosialister ser det imidlertid ut til at det å ta standpunkter eller bruke metoder som normalt anses som marxistiske, møtes med en god del frykt for å bli «forurenset» av marxismen. Det ville gitt oss et dårlig rykte blant både venner og fiender, hevder de. Nå har vi absolutt allerede et dårlig rykte – for å være helt ærlig, kunne det knapt blitt verre. Men siden vi ikke er så opptatt av å vinne over tradisjonelle konservative, hva spiller det for rolle? Hvis de ikke kan se forskjell på kommunisme og nasjonalsosialisme, er det deres problem, ikke vårt!
I så fall viser de en mangel på intelligens som gjør dem ubrukelige for oss uansett. Vi kan ikke la våre fiender bestemme hva som er et nasjonalsosialistisk synspunkt og hva som ikke er det, og vi kan absolutt ikke overlate alle de gode sakene til marxistene, bare for å behage folk som uansett har vist seg å være fullstendig ubrukelige for oss. Det har vi allerede gjort altfor lenge – og det er en annen grunn til at marxister har vært så suksessrike og har vært i stand til å ta over store deler av vår kultur og intellektuelle liv, mens nasjonalsosialister har latt seg føle seg forpliktet til å si «ja» til NATO, det europeiske fellesmarkedet, bomben, kapitalismen, ubegrenset «fri virksomhet» osv. Det er på tide at dette endres! La oss ikke fortsette å gjøre det folk har blitt ledet til å forvente av oss. La oss gjøre det nasjonalsosialismen lærer oss å gjøre – ikke det folk tror den burde lære oss.

I denne forbindelse er den triste sannheten at mange nasjonalsosialister i sin tradisjonelle tankegang har blitt ofre for den verste sorten

Machine Translated by Google

av høyreorientert, antikommunistisk propaganda. Hovedtrusselen mot menneskeheten kommer absolutt ikke fra Moskva, Peking eller Havanna. Det er absolutt ingen måte du kan klandre kommunistene for den sørgelige tilstanden i verden i dag – for narkotikamisbruk, kriminalitet, pornografi, atomvåpenopprustning, raseintegrasjon, forurensning og så videre. Det er vårt eget nåværende styresett som har skylden – verken kommunistene eller jødene! Vi må innse at disse onder er skapt av våre egne korrupte og moralsk depraverte politikere og aksjemeglere, og at vi, verdens ariske folk, selv har latt det bli så ille. Det er ikke en utenlandsk regjering, men dette nåværende systemet som er en trussel mot planetens eksistens, og uten dette systemet ville det ikke vært noe Sovjetunionen eller noen annen kommunistisk stat i dag. Kommunismen ville blitt utslettet under andre verdenskrig hvis Vesten ikke hadde gitt Sovjetunionen de nødvendige våpnene og teknologien. Selv i dag ville alle kommuniststater umiddelbart gått i oppløsning hvis de ikke konstant ble støttet av vestlige regjeringer og bankfolk, som tjener formuer på handel med disse landene – og på å låne dem penger. Kommunistene vet absolutt dette, og de har mer enn nok å gjøre med å holde Øst-Europa i sjakk og sikre at det kommunistiske regimet i Afghanistan utgjør en alvorlig fare for Vesten. Interessant nok tjener de samme multinasjonale selskapene som genererer enorme fortjenester på handel med kommunistblokken, enda en formue på produksjonen av våpen som politikerne våre prøver å overtale oss til er nødvendige for å forsvare oss mot kommunistene – som om man kan forsvare hva som helst ved å ødelegge alt liv i en atomkrig. Dette er selvfølgelig fullstendig latterlig – men det er ikke desto mindre det politiske og finansielle systemet som støttes så kraftig av høyresiden.

Ingen tvil om det: Kommunisme ville helt sikkert være en svært ubehagelig ting, men det ville ikke være verdens undergang. Det kristenliberale demokratiet ville mest sannsynlig gjort det! Det er langt mer raserenhet i Øst-Europa enn noe annet sted i Vesten – rett og slett fordi deres ineffektive økonomiske system ikke tiltrekker seg storstilt innvandring fra den tredje verden; og den rasemessige bevisstheten til russerne, som er den dominerende nasjonen i

Machine Translated by Google

Sovjetunionen lover definitivt bedre utsikter for den ariske rasens overlevelse enn visjonene til liberale og konservative amerikanske politikere. Det er selvsagt sant at kommunismen ikke støtter raseprinsipper i teorien – men med kommunismen er teori og praksis to svært forskjellige ting. Materialismen som Vesten tilbyr er uten tvil mer attraktiv her og nå, men dette behagelige livet vil sannsynligvis bli etterfulgt av en syndflod som godt kan utslette alt liv på jorden. Med et sunt politisk system i Vesten kunne imidlertid ikke kommunistiske stater eksistere.
De ville rett og slett ikke være i stand til å overleve på egenhånd, og deres sultne befolkninger ville gjøre opprør. Det samme ville skje hvis kommunistene skulle ta over Vesten – regimet deres ville ikke vare særlig lenge.

På dette tidspunktet kunne noen kanskje våge å spørre om vi ikke da burde avskaffe all snakk om nasjonalsosialisme og hakekorset og kamuflere oss som «ekte» venstreorienterte med en ny idé som lett kunne solgt til folk under et annet navn. Dette er selvfølgelig ikke mulig. Å prøve en slik tilnærming er å undervurdere fiendene våre. De bryr seg egentlig ikke om navnet eller symbolet.

Det de bryr seg om er ideen, og det kan man ikke skjule til det ugjenkjennelige. Fienden vår vil alltid motsette seg alt som er godt. for vårt folk, og de ville – med rette! – hevde at vi bare er «nazister». Da måtte vi bruke mye arbeid på å «bevise» at vi ikke er det. Dette ville være latterlig. Mange organisasjoner har prøvd det; ingen har noen gang lyktes.

Det finnes bare den vanskelige måten: å bevise at nasjonalsosialisme ikke er det folk tror den er, og at det er den eneste måten å sikre livets overlevelse på denne planeten. Vi vet at vi er i en svak posisjon, men helt ærlig, burde vi heller være glade for at vi ikke trenger å bekymre oss for å ta over makten akkurat her og nå. Vi ville rett og slett ikke være i stand til å håndtere det. Dette er et av de ubehagelige fakta som mange nasjonalsosialister – og folk som kaller seg nasjonalsosialister – ser ut til å overse fullstendig. Det ville være til liten nytte for oss å vinne over masse

Machine Translated by Google

Vi har ikke det nødvendige antallet nasjonalsosialistiske eksperter til å få en nasjonalsosialistisk stat til å fungere. Vi trenger økonomer, jurister, administratorer, biologer osv., som også er nasjonalsosialister. Makt må aldri være et mål i seg selv. Vi ønsker å skape en ny orden fordi vi ønsker en bedre verden, men en bedre verden kan ikke skapes bare ut av den blå himmel. Det kreves mange dedikerte mennesker med grundig utdannelse for å utføre en slik oppgave: og akkurat nå er det viktigere å vinne over en rekke av disse menneskene, enn å kjempe en tapende kamp i gatene for å imponere en rekke fanatikere og tapere.

Igjen gir det nasjonalsosialistiske Tyskland oss et svært lærerikt eksempel. En av grunnene til at eksperimentet med å skape en nasjonalsosialistisk orden helt fra starten av ikke kunne fullføres, og en ny stat ikke kunne overleve presset fra omverdenen, var at Adolf Hitler måtte stole på et stort antall eksperter som ikke hadde annet enn forakt for nasjonalsosialismen. Han hadde rett og slett ikke tid til å trene og utdanne nok nasjonalsosialister fordi han måtte konsentrere seg om å vinne folket før kommunistene kunne ta over. Vi burde være takknemlige for at vi ikke har noen slik bekymring. Vi kunne uansett aldri vinne en revolusjonær seier under de nåværende omstendighetene, så la oss konsentrere oss om å etablere et solid grunnlag for en fremtidig massebevegelse.

La oss imidlertid være realister. Også dette kan bli en tapt kamp.
Vi har ingen garanti for at vi noen gang kommer til å vinne. For å være helt ærlig, har vi ingenting annet enn et veldig vagt håp som støtter troen på at vi kan vinne. Naturen selv kan imidlertid utslette menneskeheten fra jordens overflate fordi den har neglisjert universets lover. Dette kan være hva som venter oss. Vi nasjonalsosialister har imidlertid bestemt oss for ikke å akseptere en slik utvikling uten kamp – selv mot alle odds! Men vi har ikke noe ønske om å bli martyrer for en tapt sak – og det er akkurat det vi kommer til å bli hvis vi holder oss til de gamle metodene. Som bevegelse har vi vært bemerkelsesverdig mislykkede så langt. Det er på tide å våkne opp og erkjenne den sanne betydningen av ideene våre. Et første skritt er å bli revolusjonære fagfolk. Vi må legge alle halvhjertet høyreorienterte holdninger bak oss og innse at vi er venstre-

Machine Translated by Google

vingespillere. Videre bør vi slutte å skylde på andre for vår elendighet. Vi har vært våre egne verste fiender på alle måter, og vi trenger ingen syndebukker! Enhver endring vi ønsker må starte som en endring i den grunnleggende holdningen til vårt eget folk. Dette er en tung oppgave – men tanken på hva som kommer til å skje hvis vi ikke vinner gjør det verdt å prøve!